

BERXWEDAN

HER TÎŞT JÎ BO ENÎYA RÎZGARÎYA NETEWA KURDÎSTAN

Sayı: 18-19 / Ocak-Şubat 1986 / 1.50.-DM

PKK Hilvan-Siverek Davasında Cuntanın Diyarbakır Zindanlarındaki Katliamları Açıklandı

Diyarbakır zindanlarında bulunan ve cuntanın işbaşına geldiği günden bu yana insan aklının alamayacağı en vahşi işkencelere tabi tutulan savaş esirleri, tüm baskılara rağmen, direnişlerini görkemli bir şekilde sürdürmektedirler. Cunta sonrasında azgınlaşan faşist barbarların uyguladığı işkencelerle, çok sayıda devrimci ve yurtsever katledilmiş, sayısız savaş esiri de sakat kalmıştır. Ancak sömürgeciler cezaevlerinde uyguladıkları barbarlıkların ve gerçekleştirdikleri katliamların kamuoyuna yansımalarını ya da duyurulmasını şiddetle engellediklerinden, bir çok olaydan cezaevi içerisindeki tutukluların dahi haberi olmadan üstü örtülmek istenmiştir. Tutuk-

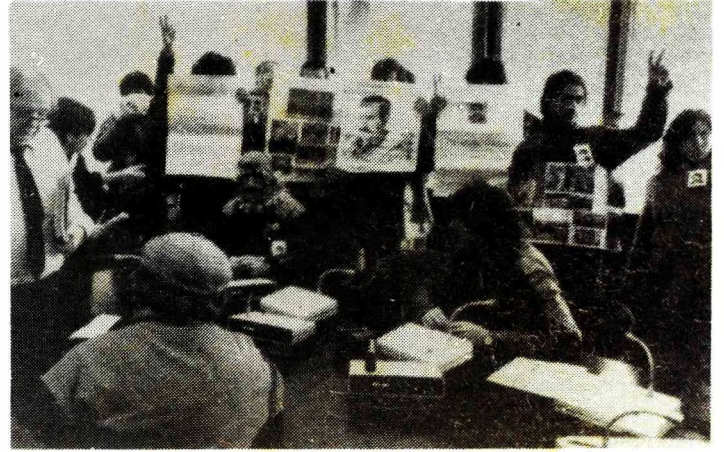
lu yakınlarının ve cezaevi kitlesinin sürekli direnişleri sonucu açığa çıkarılan katliamlar mahkemelerde ve tutuklu yakınları tarafından dışarda çeşitli biçimlerde açıklanmıştır.

Faşist Türk sömürgecilerinin Kürdistan'daki cezaevlerindeki uygulamalarına hiçbir zaman boyun eğmeyen PKK'li savaş esirleri, ölümü de göze alarak direniş ve inançlarına sonuna kadar bağlı kalmışlardır. Yüzlerce sayfalık savunmalarla sömürgecileri çılgına çeviren savaş esirleri, zindanları ve sömürgeci mahkemeleri birer direniş alanına çevirerek faşist Türk sömürgecilerini yargılamışlardır. Savunma yaptıklarından dolayı

Devamı Syf: 26'da

Ulusal Kurtuluş Mücadelesine ve Önderliğine Yönelen Saldırıları Protesto Edildi

● ERNK Taraftarları, Avrupa Genelinde 30'u Aşkın Merkezde Çeşitli Eylemler Gerçekleştirdiler

Ayrıntılı Bilgi Syf: 16'da

NEWROZ-86 BİRLİK VE DİRENİŞ GECELERİNE KATILALIM

Yeni bir Newroz dönemine, daha da güçlenen ve pekişen zafer umutlarıyla giriyoruz. Bu, aynı zamanda halkımızın 1986 Baharını güçlü karşılaması ve bu dönemi zaferlerle taçlandırmasının da bir işareti olmaktadır.

ERNK'nin 2. kuruluş yıldönümü ve Mazlum DOĞAN yoldaşın katledilişinin 4. yılında, Newroz-86 Birlik ve Direniş Gecelerine daha güçlü bir katılım sağlamak ve Newroz'ların çağdaş anlamda kutlanılışını gerçekleştirmek için tüm gücümüzü seferber edelim! Birlik ve Direniş sloganlarıyla, ulusal bayrağımızın altında toplanalım ve Newroz'u güçlü kılalım!

Gece Tarihleri Syf: 6'da

SÖMÜRGEÇİLİĞİN MİLİSLEŞTİRME OYUNU BOŞA ÇIKARILYOR

● Dehreban Köyünde Silah Dağıtılan 9 Çetenin Silahına El Konuldu.

● Sömürgeci Birlikler ve Çeteler, Devrimci Saldırılarıyla Sürekli Telaş İçindeler.

Yazısı Syf: 4'te

Ulusal Kurtuluşçu Yayıncılıkta Güçlü Bir Adım Olan Berxwedan, Yeni Yayın Yılında da Direnişçi ve Ulusal Değerlere Sahip Çıkıcı Rolünü Başarıyla Sürdürecektir

Kısa süreli yayın pratiğiyle gerçek bir kitle gazetesi haline gelen Berxwedan, yeni yayın döneminde bir yılını daha başarıyla tamamlamış bulunmaktadır.

Daha önce bir süre Kürtçe olarak çıkan gazetemiz belli bir zaman için yayınına ara vermiş, 1985 Ocak ayında ise yeniden ama, daha kapsamlı, güçlü ve eğitici bir organ olarak üç dilden (Kürtçe, Türkçe, Arapça) yayın hayatına başlamıştır. Yeni yayın yılına girerken önüne koyduğu hedefleri büyük oranda gerçekleştiren gazetemiz, özellikle de Kürdistan'da mücadelenin gelişip boyutlandığı ve her alanda bunun etkisinin hissedildiği bir dönemde, yayın hayatına yeniden başlamanın da verdiği avantajla çalışmalarını sürdürmüştü ve düzenli aralıklarla kitlelere ulaştırılmıştır.

Halkımızın ve özelden de Avrupa alanındaki Kürdistanlı emekçi kitlelerin beğeniyle okuduğu ve kendi sorunlarına çözüm bulmak, nihai kurtuluşun yol ve yöntemlerini öğrenmek için güvenle başvurduğu gazetemiz Berxwedan, yayın ilke ve hedefleri doğrultusunda önemli adımlar atmıştır.

Devamı Syf: 2'de

Ulusal Kurtuluşçu Yayıncılıkta Güçlü Bir Adım Olan Berxwedan Yeni Yayın Yılında da Direnişçi ve Ulusal Değerlere Sahip Çıkıcı Rolünü Başarıyla Sürdürecektir

Baştarafı Syf. 1'de

Berxwedan'ın önüne koyduğu ve gerçekleştirmek için de yoğun bir çaba sarfettiği görevlerini, O'nun ortaya çıkış koşullarından ayrı göremeyiz. Berxwedan, Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin gelişmesinin ortaya çıkardığı ihtiyaçların bir ürünü olarak, yayınına daha güçlü bir içerik kazandırarak üç dilde çıkmaya başlamıştır. Sadece Kürtçe olarak yürütülen yayın, daha geniş çevrelere ulaşmada ve hitap etmede Berxwedan'ın yetersiz kalmasına yol açmaktaydı. Ulusal Kurtuluşçu bilincin daha geniş kitlelere ulaştırılması için, halkımızın Kürtçe okuma zorluğu da dikkate alınarak, Türkçe ve Arapça yazılara yer verildi.

Tek dilde yayın yapan ve halkımızın sorunlarını dile getiremeyen birçok yayının tersine Berxwedan, üç dilde de Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin sesini en güçlü bir şekilde duyurma görevini layıkıyla yerine getirmektedir. Avrupa'da çıkan sözde "ilerici", "yurtsever", geçinen bir çok gazete ve dergi, ısrarla ulusal kurtuluş sorunlarından uzaklaşıp, basit bazı haberlerle yayınlarını sınırlarken, Berxwedan üç dilden yayın sürdürme zorluklarına rağmen, görevini eksiksiz olarak yapmıştır.

Bu yönüyle de Berxwedan, ulusal kurtuluş ideolojisinin en geniş kitlelere götürülmesinde önemli bir rolü oynamaktadır. ERNK'nin ilanı ile birlikte PKK önderliğinde gelişen Ulusal Kurtuluş Savaşının daha da boyutlanması, daha geniş kitlelere, güncel bir çok gelişmeyi yorumlayarak seslenme ihtiyacını da ortaya çıkarmıştır. Yine, yurtsever birçok çevrenin düşüncelerinin, mücadeleye hakkındaki değerlendirmelerinin aktarılmasında belli bir platform olma görevi de Berxwedan'ı ortaya çıkaran bir ihtiyaçtır. Böylece Berxwedan, bir yandan emekçilerin, yurtseverlerin diğer yandan da devrimci-demokrat çevrelerin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşını değerlendirme iskelesi görevini de gör-

mektedir. Böylece sözkonusu tüm çevreler değerlendirilmelerini Berxwedan aracılığıyla halkımıza ulaştırma olanağına kavuşmaktadırlar.

Berxwedan, tüm bu görevleri belli bir plan çerçevesinde yürütmektedir. Sayfa dizimini buna göre biçimlendirmiştir. Önümüzdeki dönemde daha da yetkinleştirilecek olan bu sayfa düzeni, bugüne kadar da kendisinden beklenenleri vermiştir.

Ülkemizde gelişen mücadelenin bu alandan da desteklenip güçlendirilmesi, ulusal direniş mücadelemizin örgütlü bir Cephe gücüne ulaştırılması amacıyla, hizmeti kendisine ilke olarak benimseyen gazetemiz, böylesi bir platform olma yönünde de ciddi mesafe katetmiştir. Gerek belirli köşelerinde işlediği konular, gerekse de ayrıca ele aldığı çeşitli konularla okuyucu kitlesine ve yurtsever emekçilere güçlü bir kılavuz haline gelen Berxwedan, bizzat kitlelerden aldığı destekle yeni ve daha güçlü bir yayın yılına girmektedir.

Başlangıçta önüne koyduğu, Kürdistanlı aydınların ve yurtseverlerin mücadeleye ilişkin düşünceler ve görüşlerine de yer verme ilkesine bağlı kalan gazetemiz, istenilen yayınlıkta olmasa da, belli oranda bu görevini yerine getirmiştir. Gazete sayfalarını Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin sorunlarının tartışıldığı ve ortak sonuçlara varılan bir platform haline getirme amacıyla bu ölçüde de olsa oynayabilmiştir. Yayın ilkeleriyle çelişmeyecek, bağımsızlık mücadelemize hizmet amacını taşıyan ve halkımızın birlik, beraberlik ve dayanışmasını sağlamayı hedefleyen her Kürdistanlı aydının ve yurtseverin, düşüncelerini yayınlaması için elverişli bir zemin olan gazetemiz, bu yönlü çalışmalar için açtığı köşesinde çeşitli düzey ve biçimlerde yazılara yer vererek, kısmen de olsa amacına ulaşmış sayılmaktadır.

Üzerinde büyük bir önemle durulan, ülkemizdeki mücade-

le nin Avrupa alanındaki Kürdistanlı emekçilere en güçlü şekilde yansıtılması ve bu alandan mücadelemize güçlü bir desteğin sağlanması, geniş bir kamuoyunun oluşturulması görevlerini de başarıyla sürdüren gazetemiz, "Yurttan Haberler" köşesinde sık sık yayınlanan eylem ve değerlendirme yazılarıyla amacına ulaşmaya çalışmıştır. Yine emekçilerin dilinden mücadelemizin anlatılması ve bundan gerekli derslerin çıkarılması yönünde de ciddi çaba sergileyen Berxwedan, mücadelemizin sorunlarına her yurtseverin ilgisini çekmeyi ve çözüm yolları önermelerinin de zeminini yaratmaya çalışmıştır.

Avrupalı ilerici-demokrat çevrelerin mücadelemize ilişkin görüş ve düşüncelerine de yer veren Berxwedan, halkımızın direnişine dünya genelinde de büyük bir ilgi ve sempatinin var olduğunu, dünya halklarının halkımızın yanında olduğunu ve kısa süreli direniş mücadelemizin dünya genelinde oldukça büyük bir etki yarattığını da ortaya koydu. Mücadelemizin haklı temellerde gelişmesinin yarattığı olumlu ortamda, ilişkimizin hemen hiç olmadığı çevrelerden dahi dayanışma ve dostluk mesajları alındığı, dünyanın dört bir alanında halkımızla iyi ilişkilerin geliştirilmek istendiği de ortaya konulmuştur.

Cephe Programının ayrıntılarıyla sunulduğu bir yıllık yayın pratiğinde bu hususta Kürdistanlı emekçilere perspektif verilmiş, önümüzdeki dönemde Cephe örgütlerinin yaratılması ve işlev kazandırılmasına da katkıda bulunmuştur. "Eğitim Köşesi"nde ele alınıp irdelenen çok çeşitli dünya devrim pratikleriyle de bu ihtiyaca cevap verilmeye çalışılmıştır. Ayrıca, mücadelemize çeşitli çevrelerden ve güçlerden yöneltilen saldırılara karşı, en küçük kazanımlarımızı dahi korumak için yoğun bir çaba sarfeden Berxwedan, bu tür düşmanca faaliyetlerin teşhir ve tecritinde tüm yurtse-

verlere perspektif vermiş, güç kaynağı olmuştur.

Avrupa alanının sorunlarına da eğilen ve bu sorunların çözümünü en objektif tarzda bulmaya çalışan Berxwedan, gerçek anlamda devrimci ve ulusal kurtuluşçu bir yayın organı olabilmek, mücadelemizin sorunları ve yurtseverlere dayattığı görevleri en iyi şekilde izah edebilmek için engin bir çaba sarfetmiştir.

Ancak bu bir yıllık yayın pratiğinde istenilen gerçek ölçülerin ve seviyenin tutturulduğu da iddia edilemez. Önemli bir mesafe katılmasına rağmen, bir dizi yetersizliği de beraberinde taşıyan bir yıllık pratiğiyle gazetemiz, daha da güçlü bir yayın organı ve kitlelerin elinde rehber haline gelebilmek için daha çok yetkinleşmek, kapsamını genişletmek ve güçlü bir eğitici haline gelmek zorundadır. Bunun için de özellikle Kürdistanlı yurtseverlerin aktif desteğine ihtiyaç duymaktadır. Her Kürdistanlı yurtsever, Berxwedan'a sahip çıkmalı, düşünce ve pratikte ona kaynak olmalıdır. Bu mücadeleye olan bağlılığın da bir gereği olarak kabul edilmelidir.

Bugüne kadar gerçekleştirilenlerin haricinde, henüz gerçekleştirilemeyen, ya da güçlü tarzda yönelinemeyen görevler de önümüzde durmaktadır. 2. yayın yılında gazetemiz, bu sorun ve görevlerin üstesinden gelebilmek için, halkımızdan ve Ulusal Kurtuluş Mücadelemizden de aldığı güçle daha emin adımlarla ilerleyecek, daha kapsamlı çözümlerle sorunlara ışık tutacaktır.

Önümüzdeki pratik çalışma sürecinde özellikle Kürdistanlı yurtseverlerin, aydınların ve tarafsız çevrelerin mücadelemize yönelik düşüncelerini daha fazla yayınlamaya çalışacak olan gazetemiz, bu platformu yoğun tartışmaların yapıldığı bir zemin haline getirecektir. Ayrıca Türkiye devrimci-demokratik hareketinin sorunlarına da eğilenecek, bu soruna ilişkin çözümlerin

Devamı Syf: 28'de

Halkımızın Yiğit Evladı, Enternasyonalist Devrimci M. Nazif AKTAŞ Toprağa Verildi

ARALIĞIN 23'Ü

Aralığın 23'ü
şimdiye dek
belki hiç farkında
olunmadan geçer giderdi
Duldası.
Belleğimizde,
kalbimizde,
ve beyin hücrelerimizde
hiç bir iz bırakmadan.
Lakin,
bugün yeni bir tarih
yaratılıyor,
Paris'in işçi semtinde.
Yani 1871 gibi
işçilerin barikatlarda
olduğu gibi.
Bugün bir can düşüyor
Saint-Denis'de,
Aralığın 23'ünde.
Değil sade bir insan
bir proleter sabır,
bir enternasyonalist ruh,
ve kalbi sadece
mazlum ülkesi
ve çilekeş halkı için çarpan
bir yürek kurşunlanıyor
kahpe pusuda.
Yoldaşlar;
bir can sürüyor,

kendini namluya.
Düşmanın beynine patlayan
bir intikam kursunu gibi.
Aralığın 23'ünde
Bir can yürüyor ölümün üzerine.
Düştüğü yerde
yaşamı yaratanları
yaşattıyor O ölümünde.
Artık Aralığın 23'ü
Böyle sakin,
Böyle duldası
Böyle bomboş geçip gitmeyecek.
Aralığın 23'ü
Direniş tarihimize kanla kazıldı.
Ve o tarih okunduğunda
bir yandan
körolası
zulüm
sömürü ve ihanet
ve diğer yandan
sabır,
direniş
ve intikam,
belleklere kazılacak.
Ve sonsuza dek
CELAL yoldaş
intikam eylemlerimizde
YAŞAYACAK...

19.1.1986

23 Aralık 1985 günü, faşist Türk devletinin besleme uşakları tarafından alçakça katledilen yiğit devrimci M. Nazif AKTAŞ, 7 Ocak 1986 günü Paris Komüncülerinin yatmakta olduğu mezarlıkta 1000'i aşkın Kürdistanlı emekçinin, düşmanın her türlü komplosuna karşı intikam hırsı ile dolu olarak katıldıkları görkemli bir törenle toprağa verildi. Faşist Türk sömürgecilerinin çıkardıkları bürokratik engeller yüzünden kendi ülkesine götürülmeyen şehit enternasyonalist devrimci M. Nazif AKTAŞ, ailesinin de rızasıyla Paris'te toprağa verilmiştir.

Cenaze töreninin yapılacağını duyan Kürdistanlı emekçiler, Avrupa'nın dört bir yanından Paris'e gelerek son yolculuğunda da bu yiğit evlatlarını yalnız bırakmamış ve O'nu uğurlamayı aynı zamanda bir intikam yemini vesilesi haline getirmişlerdir. Polisin izin vermemesi üzerine yürüyüş ve miting yapamayan emekçiler, "Komünarlar mezarlığı" önünde toplanarak töreni

burada gerçekleştirmişlerdir. Kadın, erkek, çocuk, yaşlı ve gençlerden oluşan kalabalık kitle, M. Nazif AKTAŞ'ın anısına yapılan konuşmayı, mücadele kararlılığını ve azmini pekiştiren bir vesile haline getirerek, devrimcilerin kanına giren bu uşaklardan mutlaka hesap soracaklarını, haykırdıkları sloganlarla bir kez daha dile getirmişlerdir.

1982 yılında Filistin halkıyla omuz-omuz İsrail siyonistlerine karşı savaşan ve götürüldüğü esir kamplarında da eşsiz bir direniş sergileyen enternasyonalist devrimci M. Nazif AKTAŞ, Avrupa'da kaldığı süre boyunca halkın mücadelesine en üst düzeyde hizmet etmeyi önüne görev olarak koymuş ve mücadeleye yöneltilen her türlü saldırının karşısına çıkarak en ufak bir kazanımı dahi korumak için her zaman ön saflarda direnmiştir. Sömürgeciliğin besleme uşakları tarafından mücadele-mize yöneltilen saldırılara karşı da kararlıca direnen M. Nazif

AKTAŞ, bu alçak güruhların sığıdığı kurşunlarla şehit düşmüş ve halkımızın Avrupa alanında verdiği ilk şehit olarak abideleşmiştir. 1871'de burjuvaziye karşı barikatlarda direnerek şehit düşen, Paris'in devrimci işçilerinin gömülü olduğu mezarlığa gömülerek, halkımızın diğer dünya halklarıyla kardeşliğini daha da pekiştiren Nazif AKTAŞ, enternasyonalist devrimciliğe de gerçek anlamını vermiştir.

Şehit devrimcinin burada toprağa verilisinin anlamı da cenaze töreninde dile getirilerek şöyle ifade edilmiştir: «Şehit Mustafa AKTAŞ yoldaş, vatani ve halkının mücadelesi uğruna uluslararası bir alanda direnerek şehit düştü. Ancak O, Avrupa'da da yalnız değildi. Yanında uğruna kanını döktüğü halkının bir parçası olan Kürt işçileri, emekçileri, kadınları ve gençleri vardı. Ve toprağa verdiğimiziz bugün de O, yalnız değil. Bizimle, Kürdistanlı işçiler, kadınlar ve gençlerle birlikte dir.

Ve O, 1871 Paris Komüncülerleriyle yan yanadır. Yattığı bu yer, 1871 Paris Komüncülerinin yattığı yerdir. Evet tarih, 1871 Komün savaşçıları, ihtilalcileri ile 1985 Kürt komüncülerini, ihtilalcilerini yani APOCULARI yan yana getirmiştir. Bu, tarihin muhteşem bir günüdür. Bu, ihtilalimizin dünya ihtilal tarihinin bir parçası olduğunun bir diğer belgesidir.»

Şehit devrimcinin anısına yapılan konuşmadan sonra, ulusal bayrağımıza sarılan tabutunu alarak gömüleceği yere götüren ve toprağa veren emekçiler, saygı duruşuna geçmiş ve ardından içilen devrim yeminiyle sömürgecilerden ve her türlü uzantılarından, akıttıkları devrimci kanının hesabını soracaklarını ifade etmişlerdir.

Törene, FKBDC güçleri dayanışmacı olarak katılmış, ayrıca töreni 6 gazeteci de izlemiştir.

Sömürgeciliğin Milisleştirme Oyunu Boşa Çıkarılıyor:

“Dehreban Köyünde Silah Dağıtılan Dokuz Çetenin Silahına El Kondu”

1 Kasım 1985 günü, Şırnak'a bağlı Dehreban köyünü basan Devrimci Kurtuluş Güçlerine bağlı bir HRK birliği, köyü kuşatıp, silah dağıtılan çeteleri etkisizleştirip, düşman tarafından kendilerine verilen dört adet G-1, 5 adet kamalı mavzer olmak üzere dokuz silah ve bu silahlara ait bol sayıda şarjör ve mermiye el koyulmuştur. Kayıp vermeyen devrimci birlik, aynı gece üsüne dönmüştür.

Devrimci silahlı grup silahları almadan çok önceden düşman ajanlarına karşı köylüleri uyarıyordu. Eylem gecesi köylülerle dört saat süren bir toplantı yapan devrimciler, düşmanın oyunlarını ve bu oyunları bozmaya dair devrimcilerin kararlılığını en açık bir tarzda koymuşlardı.

Bilindiği gibi 1984 Ağustos'undan beri sömürgeciler, Şırnak alanında Alixan ajan çetesi ve uşakları vasıtasıyla, köylülüğü Ulusal Kurtuluş Direnişine karşı uygun olarak silahlandırma eylemine girişmişlerdir. Yurtsever köylüler, sömürgecilerin bu oyununa boyun eğmemiş, büyük ölçüde karşı durmuşlardır. Her türlü aşiretsel, kabilesel bölünme, ailesel çelişkiler ve zorlamalara karşın, çeteleştirme eylemi ağa ve uşaklarının sınırlı çevresiyle kalmıştır. Bu durum Alixan ve uşaklarının teşhirini daha da kolaylaştırmıştır. Adım atmayan sömürgeciler, bu defa zor yasalarıyla köylülere silah dağıtımını yoluna gitmişlerdir. Büyük bir kararlılıkla devrimcileri destekleyen köylülük, silahlandırılarak, devrimcilere karşı köyleri tutacaklar, askerleri korumak üzere karakolları bekleyecekler, operasyonlarda en önde yer alacaklar, askeri birliklere erzak vb. malzemeler taşıyacaklar böylece özel savaşın en önemli oyunu gerçekleştirilmiş olacaktır.

İşte Alixan Tatar ajanı ve uşağı Abdullahê Süleyman vasıtasıyla Dehreban'a verilen dokuz silah, alanda oynanmak istenen tehlikeli oyunun bir adımını oluşturmaktaydı. Bu açından

Dehreban eylemi ciddi sonuçlar doğuran devrimci eylem olmuştur.

Nitekim bu eylemle Şırnak alanı ve Pervari genelinde, silah dağıtımının durdurulduğu gibi, silah alanlar bile silahlarını geri vermeye başlamışlardır.

Eylemin telaşıyla Dehreban ve çevresindeki köylere çullanan bine yakın sömürgeci ordu birlikleri silahları alınan köylülerin kadın ve çocuklarını tutuklayarak işkenceye almış ve silah başına 400 bin TL para cezasına çarptırmışlardır. Bu durum alanda zorla silah dağıtılan köylülüğü toplu tepkiye ve silah bırakmaya itmiştir.

Dehreban devrimci eylemi, aynı zamanda Alixan çetesine de en iyi uyarı ve cevap olmuştur.

YOLDAŞLARIMIZIN KANI YERDE KALMAYACAK!

2 Kasım 1985 gecesi, HRK'ye bağlı bir grup devrimci, Cemê Mezin (Yoğurcalar) köyünü basarak Alixan'ın uşağı ve muhbir Osman Sevim (Osmane Murad) ve oğlu Musa Sevim'i ölümle cezalandırarak, devrimcilere ve halka karşı kullandıkları bir Bruno'larına el koymuşlardır.

Söz konusu muhbir daha önceleri aynı köyde bir grup devrimci ile sömürgeciler ve çeteler arasında meydana gelen çatışmadan yaralı kurtulan Sertaç yoldaşın kan izlerini takip ederek ölümüne neden olmuştu. Olay halk üzerinde çeteler ve muhbire karşı büyük bir kin ve tepki doğurmuştu. Nitekim çok geçmeden muhbirin cezalandırılması, hem halktaki iki devrimcinin (Saadet ve Sertaç yoldaşlar) ölümünden doğan üzüntüyü büyük ölçüde giderirken, muhbirlerle ve arkasındaki uşak ağı takımına ve sömürgecilere kesin cevap olmuştur.

Aynı gece köy halkı toplanarak, muhbirin suçu açıklanmış ve köylülerin onayı alınmıştır. Diğer yandan aynı köyde Alixan'ın uşaklığına yatkın olanlar uyarılarak, bunlardan Salihe

Tudê'nin silahlarına el konulmuştur.

SÖMÜRGEÇİ BİRLİKLER VE ÇETELER, DEVRİMÇİ SALDIRILARLA SÜREKLİ TELAŞ İÇİNDELER

26 Kasım 1985 gecesi Biryan köyünde konumlanan ajan ve muhbir çeteye, HRK savaşçıları tarafından saldırı düzenlendi. Saldırının haberini alan ajan ve çeteler büyük panik ve korku içinde kaldılar. HRK savaşçıları, Şırnak ve Gundikê Melle karakoluna giden yolları keserek ve köyü kuşatarak saldırıya geçtiler. Şırnak alayı ve Gundikê Melle'de konumlanan düşman güçleri ve çeteler telsizle haber aldıkları halde, ancak havaya binlerce mermi, aydınlatma roketi atarak savunma durumunda kaldılar. Üç saate yakın süren yoğun çatışmadan sonra devrimci savaşçıları, hiç kayıp vermeden üslerine dönmüşlerdir.

Düşman, Partinin kuruluş yıldönümü nedeniyle gerçekleştirecek devrimci eylemlere karşı, büyük önlemlere başvurduğu halde bunu önleyememiş, Biryan'da HRK savaşçıları tarafından başarıyla gerçekleştirilen devrimci eylem, düşmanın bu önlemlerini sonuçsuz bırakmıştır.

Bu eylem daha çok Şırnak halkının talebi doğrultusunda gerçekleştirilmiştir. Ahmedê Mehmedê Reşit (Ahmet Biryan) adlı ajan ve düşmanın aktif çetelerinden Sedo ve Reşit adlı kardeşler ile Salih, Halil, Sekvan kardeşler burada bulunmaktaydılar. Halka büyük zarar veren bu hain takıma daha önceleri birkaç defa devrimci eylemler düzenlendi ve 1984 baharında bu eylemlerin birinde Ahmet Biryan'ın kardeşi öldürülmüştü.

Sömürgecilerin milisleştirme faaliyetini en önde bu unsur yürütmüştür. Aynı zamanda bu hain takımı, KUK-SE çetesine de mensup olup, sömürgecilerle sürekli işbirliği halinde olmuşlardır. Şırnak alanında halka ve devrimcilere karşı, sömürgeciler

ve ağalarla aynı tavrı koyan bu ajan ve muhbir çete, biri Aker'de (Salih), diğeri Talgo'da (Yusuf) olmak üzere iki yurtseverin kanına girmişler ve gittikçe yöre üzerinde tehlikeli olmaya başlamışlardır. Ama cezasız kalmayacaklarını da çok iyi anlamışlardır. Verilen telsizler ve sürekli askeri kuşatmayla "güvenlik" içinde oldukları halde, gittikçe azgınlara korkularını daha da açığa vurmuşlardır.

OMYANUS KÖYÜNE DÜZENLENEN BÜYÜK ASKERİ OPERASYON BOŞA ÇIKARILDI

14 Kasım 1985 sabahı, karadan ve havadan yüzlerce sömürgeci asker Omyanus'a aktarıldı. Ve aynı sabah Şırnak, Siirt, Pervari ve çevre köylerde konumlanan askeri birlikler de büyük bir hızla Omyanus'a seferber edildi. Belli ki büyük bir av peşindeydiler. Kesin bilinmemekle beraber sayıları 700-1000 arasındaydı. İçlerinde 50'ye yakın kontr-gerilla ve 30'a yakın çete vardı. Köyün uzak çevresi (Xır-bikê Bestê, Çemkê, Talgo, Omyan köyleri ve Herekol dağının etekleri) tümünden kuşatma altına alındı.

Kuşatma içinde kalan bir grup devrimci, iki gün süren çatışmadan sonra, kayıp vermeden kurtuldular.

Operasyondan başarısız çıkan işgalci birlikler, bu kez de kudurmuşcasına köylüler üzerine yürüdüler. Küçükünden büyüğüne kadar onlarca köylüyü işkence altına aldılar. Meydan dayagından geçirdiler. Bu da yetmiyormuş gibi, çetelerle birlikte halkın Gomlarını ve evlerini yıkıp yakdılar. Doğal faaliyetlerinden alıkonularak, hayvancılığı yasakladılar ve bunlarla intikam almaya çalıştılar.

Ama köylüler direndiler, acizlik göstermediler, ağır işkencelere ve hakaretlere dayandılar. Bütün bunlarla düşmanı daha iyi tanıdılar, soylu davada kesin karar kıldılar. Ve bundan böy-

Devamı Syf: 26'da

İşgalci Faşist Türk Ordusunun Koltuk Değnekleri: “Köy Korucuları”

15 Ocak 1986 tarihli Milliyet gazetesinde yer alan bir haberde “köy korucuları” oluşturma kanununun Siirt ve Hakkari’den sonra Urfa, Mar-din ve Diyarbakır’da da yürürlüğe konulacağı, iki ay önce 7 binden 15 bine çıkarılan “köy korucuları”nın sayısının bu sefer de 25 bine yükseltileceği bildirilmektedir.

liği kabul etmeyen halkımızı da “HRK savaşçılarına yataklık etme” ya da “Apocu” olmakla suçlayarak, üzerinde baskı uygulayıp sindirmeye çalışmakta, halkımıza da siyasi tercihini yapmayı dayatmaktadır. Dini duygu ve inançlarını istismar ederek halkımızı aldatmaya çalışan sömürgeci barbarlar, bazı ayetlerden de sah-

siper ederek güç toplamak ve zaman kazanmak istemektedirler.

Faşist TC’nin bu “koltuk değneklerini” devreye sokmakla bir sonuca gidemeyeceğini bildiği halde, bu plan üzerinde ısrarla durması, tümünden yukarıda belirttiğimiz amaçlarına ulaşmak içindir. Kürdü-Kürde kıldırma bayatlamış politikasını, bir de bu yönüyle gerçekleştirmek istemekte, gericiliği hortlatarak mücadelemizin karşısına çıkarmayı ve halkımızı bir de bu yönlü bölümparçalamayı hedeflemektedir-

ler. HRK güçleriyle direkt karşı karşıya gelmekten kaçınan faşist ordu sürüsü ve mücadele güçlerini bu tür engellerle uğraştırmak isteyen sömürgecilerin planlarını suya düşüren halkımız ve öncü gücü, engin bir özveriyle hayata geçirdikleri siyasi ve askeri mücadeleyle bu oyunları iflas ettirmesini bilmiş, bu silahı da ters teptirmiştir. Düşman şunu iyi bilmelidir ki, hiç bir vatan haini, ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz önünde engel olamaz.

***Kahrolsun Ajan-Milis Çeteler!
*ERNK Bayrağı Altında Birleşelim
Ajan-Milis Vatan Hainlerini Ezelim!**

*Özel Vurucu Timler
Ne İş Yapacak!*

Hürriyet
28 Ocak 1986
D 763 A
GÖNLÜK MÜSTAKİL SİYASİ GAZETE
Kurucusu: SEDAT NİHAJ (1898-1953)

Özel timler görev başında

ANKARA (UBA)- Bölücü örgüt terör eylemlerine karşı kurulan özel timlerin görevlerine başladıkları belirtildi. Yetkililerden alınan bilgilere göre subay ve astsubaylardan oluşan özel timler kritik bölge ve havaalanları, limanlar, rafineriler gibi stratejik önemi olan yerlerde görev yapacak. Özel timler tüm güvenlik güçleri ile koordineli olarak çalışacak gerektiğinde hava ve deniz ulaşım olanaklarından yararlanacaklar. Bölücü örgüt mensuplarının “açık olan” olarak niteledikleri Türkiye-Suriye sınırında gerekli güvenlik önlemlerinin alınmasına paralel olarak burada da görev üstlenecek olan “özel timler”e her türlü modern araç ve gereç verildi.

NATO’nun 2. büyük ordusuna sahip olan faşist TC, bu işgalci ordusunun 2/3’sini ülkemize doldurarak, mücadelemize karşı harekete geçirmiş olmasına rağmen, kendi gücünü yeterli görmemekte ve ülkemizde de kendisine dayanak aramaktadır. Hergün daha da güçlü atılımlarla ilerleyen ulusal direniş mücadelemize karşı devreye soktuğu çok çeşitli engelleme ve saldırı uygulamalarından birisi olan “köy korucuları” yasasını yürürlüğe koyan sömürgeciler, bazı gerici ve uşak feodal-kompradorlara dayanarak belli yörelerde bu planlarını kısmen de olsa hayata geçirme olanağını bulmuşlardır. Birçok insanımıza zorla verdiği silahlarla onları savaştırmak isteyen düşman, bir yandan bilinçsiz ve geri sosyal yapıdan yararlanıp planlarını uygulamaya sokmakta, bir yandan da toplumdaki tecrit olmuş, lümpen, ser-seri, hırsız ve kişiliksiz tipleri örgütleyerek hain milisler haline getirmektedir. Ajan milis-

tekarca alıntılar yaparak köylüleri “bölücü eşkiyaya” karşı savaşmaya kışkırtmaktadırlar. Büyük bir sahtekarlık örneği olan bu ayet alıntıları, düşmanın acizliğinin de aynası olmaktadır.

Başta Hakkari ve Siirt’te uygulanan “köy korucuları” yasası, ulusal direniş mücadelemiz tarafından büyük oranda işlemez kılınmıştır. Cuntanın çareyi cambazlık yapmakta araması ve dini duyguları kullanmaya çalışması bundandır. İkincisi, mücadelemizin etkisinin giderek ülkemizin dörtbir yanında hissedilmeye başlanmış olması, sömürgecileri diğer alanlarda da aynı sistemi geliştirmek zorunda bırakmaktadır. TC’nin bu uygulamada ısrar etmesinin temel nedeni ise, kendi ordularının ülkemize yabancı olması ve 1,5 yıllık mücadele sürecinde oldukça büyük oranda yıpranmış bulunmasıdır. Kısa sürede bu kadar yıpranan ve acizlik içerisinde düşen işgalci Türk ordu güçleri, “köy korucularını” kendilerine

Özel Harp Dairesinin planı gereğince devreye sokulan “özel vurucu tim”lerin sayısının 1500 olarak belirlendiği ve göreve başladıkları burjuva basında açıklandı. “Kritik” bölgelerde, havaalanlarında, rafinerilerde, limanlarda ve yurtdışı temsilciliklerinde görev yapacak olan bu timlerin subay ve astsubaylardan oluşturulacağı da açıklandı.

Sömürgecilerin bir kontrgerilla uygulaması olarak devreye soktukları bu özel timlerin “bö-

lücü örgüt eylemlerine” karşı oluşturulduğunu da açıklayan TC yetkilileri, bir yandan terörizme karşı olduklarını söyleyip bu hususta yaygaralar koparıırken, bir yandan da ABD’den aldıkları ders gereği devlet terörizmini hayata geçirmeye çalışmaktadırlar. Avrupa Parlamentosu ve diğer uluslararası kuruluşların toplantılarında kendi çıkarlarına yönelen en ufak bir eylemi dahi abartarak ve terörist-
Devamı Syf: 27’de

PKK Diyarbakır Davasında 2 İdam

PKK'ye üye olmak ve çeşitli eylemlere katılmakla suçlanan 13 siyasi tutuklu hakkında açılan dava, 7. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı Diyarbakır Askeri Mahkemesinde başladı.

Faşist Askeri Savcı 2 tutuklu için idam, 11'i içinde 15 ila 20 yıl arasında değişen çeşitli hapis cezaları istedi. 6'sı tutuksuz olarak "yargılanan" 13 kişilik davada idamı istenen tutukluların isimleri, Zübeyir Esad İsmail ve Abdullah Işık'dır.

PKK-Van Davasında 1 İdam

7. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı Diyarbakır Askeri Mahkemesinde Van Grubu siyasi tutukluları davasının yeni oturumu başladı. Faşist Askeri Savcı, 1 devrimci için idam, 21'i için 25 yıl, 33 tutuklu hakkında da 5 ila 8 yıl arasında değişen hapis cezalarını talep etti.

Sömürgeci mahkemede faşist Askeri Savcının okuduğu 34 sayfalık iddianamede, İdris Işık adlı devrimci hakkında, bir muhbiri cezalandırma olayına katıldığı gerekçesiyle idamı istendi.

Eruh-Fındıklı Grubu

7. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı Diyarbakır Askeri Mahkemesinde görülmeye başlanan 9 kişilik ERNK Eruh-Fındıklı davasında Askeri Savcı, tutuklu yurtseverler için 20 yıl ağır hapis cezası istedi.

PKK militanlarına yardım etmekle suçlanan ve 20 yıl hapis

cezasına çarptırılmak istenen tutuklu yurtseverlerin adları şöyledir: Abdurrahman Yünü, Celal Bilek, Abdurrahman.Kapalıgöz, Ahmet Yıldırım, Mehmet Keklikçi, Cemalettin Açıkça, M. Beşir Eraslan, Mustafa Tunga ve Hacı Elik.

PKK'li Savaş Esirleri Siyasi Savunmalarından Dolayı Yargılanıyorlar

Hilvan-Siverek davasında yargılanmakta olan PKK'li 17 devrimci hakkında açılan ek dava sürüyor. Devrimciler mahkemeye sundukları 361 sayfalık siyasi savunmalarında "devlete dil uzattıkları ve Kürtçülük propagandası yaptıkları" iddiasıyla mahkemeye verilmiş ve haklarında ek bir dava açılması karara bağlanmıştı.

Bu dava, sömürgeci-faşist Türk cuntasının savaş esirlerinin en doğal hakları olan savunma haklarını dahi engelleyerek bu doğrultudaki çabalarını bile ken-

dileri hakkında bir suç unsuruna dönüştürdüğünü bir kez daha açıkça gözler önüne sermiştir. Aynı şekilde, verilen cezaların hukuki değil, siyasi olduğu; faşist Türk sömürgecileri ne kadar çarpıtlarsa çarpıtsınlar, gerçekte halkımızın önderleri ve yiğit evlatlarının ideolojileri ve inançlarını yargıladıklarını da ortaya koymuşlardır.

Ancak, tüm cezai uygulamalara rağmen devrimciler mahkemelerde inançlarını savunmaya ve Türk sömürgeciliğini yargılamaya devam etmektedirler.

Mümin Ağcakaya Yeniden

İdam Cezasına Çarptırıldı

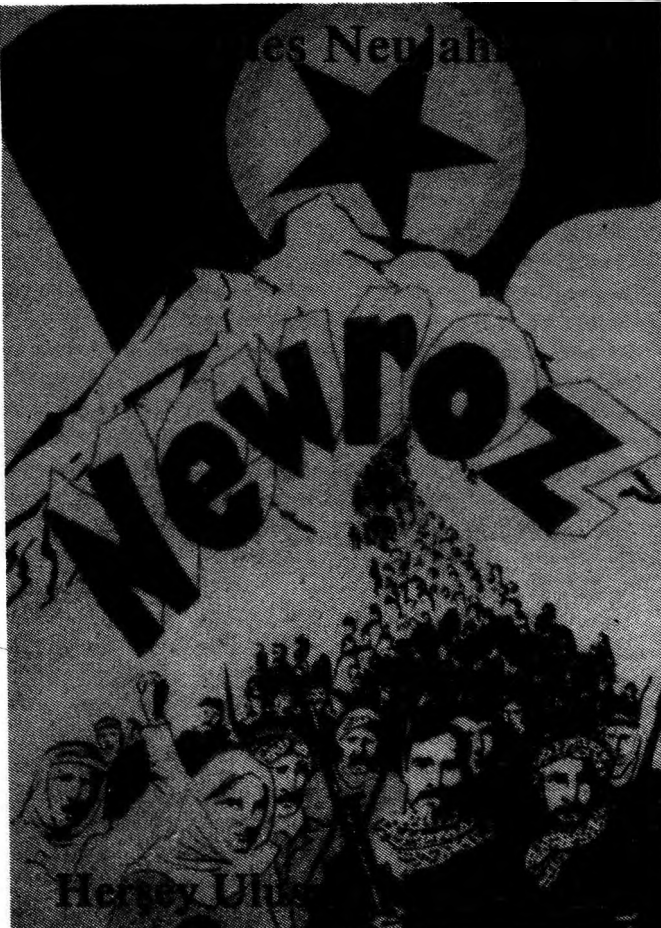
PKK-Ankara davasında yargılanmakta olan Mümin Ağcakaya, Ankara Sıkıyönetim Mahkemesince yeniden idam cezasına çarptırıldı.

1979'dan buyana cezaevinde

bulunmakta olan Mümin Ağcakaya, daha önce de idam cezasına çarptırılmış, ancak cezası yargıtayca bozularak dava yeniden başlatılmıştı.

NEWROZ-86 Birlik ve Direniş Gecelerinin Yer ve Tarihleri:

- 15 Şubat 1986-Stuttgart
Gustav-Sigle Haus
Leonhods Platz 28
7Stuttgart 1
- 1 Mart 1986-Frankfurt
Volksbildungsheim
Hauptwache/yanı
6000 Frakfurt/M. 1
- 2 Mart 1986 Nürnberg
- 8 Mart 1986 Basel
- 9 Mart 1986 Mannheim
Köferaller Kultur Haus
Gortenstr. 9
6500 Mannheim
- 15 Mart 1986 Duisburg
Rhein-Ruhr Halle
4100 Duisburg-Marxloh
- 16 Mart 1986 Bielefeld
Aula in der Kuhloschule
Bielefeld
- 22 Mart 1986 Hamburg
Hamburg Audi-Max Räume
von melle Park 8
2000 Hamburg 36
- 23 Mart 1986 Hannover
- 29 Mart 1986 Köln
Stadthalle-Mülheim
5000 Köln 80
- 5 Nisan 1986 Kopenhagen
Danimarka
- 12 Nisan 1986 Denn Haag
Hollanda
- 27 Nisan 1986 Berlin
- 2 Mayıs 1986 Paris/Fransa

Türkiye ve Kürdistan Halklarının Kardeşliği ve Dayanışması Hergün Daha da Güçleniyor

25 Ocak 1986 günü İsviçre'nin Zürih kentinde FKBCD (Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi) güçlerinin ortaklaşa hazırladıkları coşkulu ve militan bir gece düzenlendi. 1000'den fazla Türkiyeli ve Kürdistanlı emekçinin katıldığı Gecede tam bir dayanışma ve kaynaşma örneği sergilendi.

Açılış konuşmasının ardından, hazırlanan ortak konuşma sunuldu ve tüm kitle tarafından gür sesle haykırılan "Yaşasın Türkiye-Kürdistan Halklarının Mücadele Birliği" sloganlarıyla desteklendi. Kürdistan'da gelişen mücadelenin, etkisini Türkiye'de de yansıttığını ve faşizme karşı ortak mücadelenin kaçınılmaz olduğunu çok iyi kavrayan halklarımız, devrim düşmanı ve mücadele kaçkını güçlerin yıkıcı ve bölücü çabalarına karşı etkili bir mücadelenin geliştirilmesi gerektiğini ve direnişe sahip çıkılacağını bir kez daha belirttiler. Her iki halkın ortak düşmanı olan sömürgeci faşist Türk devletine nihai darbeyi vurabilmek ve halklarımızın kardeşliği ve gönüllü birliğine dayalı bir düzen oluş-

turabilmek için mutlaka güçlü bir direniş mücadelesinin geliştirilmesi gerektiğinin de vurgulandığı Gecede, sunulan ortak kültürel program beğeniyle izlendi.

Geceye katılan Kürdistanlı ve Türkiyeli emekçiler, FKBCD'nin direnişi çizgisine sonuna kadar bağlı kalacaklarını da haykırdıkları güçlü ve coşkulu sloganlarla ifade etmekteydiler. Saatlerce süren ve program boyunca düzenli ve disiplinli bir hava içerisinde gerçekleştirilen Gece, tüm kitlelerin kolkola halay çekmesiyle yine coşkulu bir tarzda sonuçlandırıldı.

Emmerich'te ERNK İle Dayanışma Gecesi Yapıldı

Baştan sonuna kadar tüm kitlenin ilgiyle izlediği Gece programı, zengin bir içeriğe sahip olduğu gibi, kaynaşmayı ve Cephe etrafında halkımızın birliğini sağlamayı hedeflemesi açısından da önemli bir etki bıraktı.

Tüm kitlenin sloganlarıyla desteklediği Gece programının sonunda çalınan "APO hate Hilvanê" türküsüyle kadını, erkeği, çocuğu ve yaşlılarıyla halaya kalan yurtseverler, coşkuyu en üst düzeyde yaşamaktaydılar.

Yerel çapta gerçekleştirilen ve organizesini Hunerkom'un üstlendiği Gecede yaşanan birlik ve beraberlik ruhu, halkımızın kaynaşma ve dayanışma içerisine girmeye ne kadar özlem duyduğunu da açıkça ortaya koyuyordu. Hep bir ağızdan haykırılan sloganlarla düşmana karşı tek yürek olan yurtsever emekçiler, ülke mücadelesine ne kadar bağlı olduklarını birkez daha ifade ettiler. Yaklaşık 6 saat süren Gece boyunca sunulan program tüm kitlenin derin coşku ve ilgisiyle takip edildi ve direnişçilik ile ulusal kurtuluşçuluğa bir de bu yönlü sahip çıkıldı.

18 Ocak 1986 günü, Emmerich ve çevresindeki Kürdistanlı yurtseverlerin ERNK ile dayanışmasını dile getiren bir gece eylemi düzenlendi. Hunerkom tarafından düzenlenen geceye 400'ye yakın bir kitle katılımı sağlandı.

Ulusal bağımsızlık mücadelemizin gelişip güçlendiği ve daha güçlü atılımların beklendiği bir dönemde gerçekleştirilen bu gece eylemi, mücadelemizin etkisinin bu alanda da yakından hissedildiğinin ve Kürdistanlı emekçilerin direniş mücadelesinin coşkusunu üst boyutlarda yaşadığının göstergesi oldu.

Dortmund Üniversitesinde "2. Kürt Günü" Gerçekleştirildi

1983'de birincisi yapılan "Kürt Günü", bu yıl, gazeteci yazar Jürgen Roth ve Prof. Dr. Konrad Pffaf tarafından organize edildi ve kapsamlı bir programla hayata geçirildi.

5 Şubat 1986 günü yapılan toplantılar, tartışmalar ve kültürel gösterilerle tamamlanan "2. Kürt Günü", sabah saat 09³⁰'da başlayıp gece 02⁰⁰'ye kadar devam etti. Gün boyu çeşitli tartışma konularının ele alındığı podyumlarda; 3 önemli tartışma toplantısı yapıldı. Bırçok Kürt derneği ve kuruluşunun temsilcilerinin de katıldığı tartışmalarda somut bir sonuca varılmamış, ancak katılan güçler, kendi gerçek konularını ve ülke mücadelesine nasıl yaklaştıklarını ortaya koymuşlardır.

Feyka Kurdistan temsilcisinin soruna ilişkin yaptığı konuşmalar, büyük ilgi uyandırdığı gibi, sonuçta ortak noktaların

belirlenmesi üzerinde de oldukça etkili olmuştur. Kürt kültürünün ancak Kürt halkının bağımsızlığına kavuşmasıyla geliştirilip güçlendirilebileceği, ortak düşünce olarak benimsenilmiş; bunun haricinde, Almanya'da bazı olanaklardan yararlanılarak Kürt halkının problemlerine kısmen de olsa çözüm aranması, sosyal ve kültürel alanlarda buradan da Kürdistan Ulusal Bağımsızlık Mücadelesine katkıda bulunması, etkin düşünce olarak kabul ettirilmişlerdir.

Tartışma platformlarının ardından, Dortmund Üniversitesi, ASTA ve Hunerkom tarafından organize edilen kültür programına geçilmiş, çeşitli Kürt ve Alman kuruluşları ile müzik grupları da geceye aktif olarak katkıda bulunmuşlardır.

Koordinasyonda aktif olarak yeralan Hunerkom, aynı gece saat 20⁰⁰-22⁰⁰ arasında Foyer

salonunda düzenlenen kültür programına, milli kıyafetler içindeki sanatçı ekibi, koro, folklor (büyükler ve çocuklar), ve ozanlarıyla katılmıştır. Söylenen devrimci-direnişçi türkülerle tüm dikkatleri üzerinde toplayan Hunerkom'un programı, folklor ekibinin sunduğu birbirinden güzel halk oyunlarıyla daha da etkili hale getirilmiştir. Feyka Kurdistan ve Hunerkom tarafından açılan standlar da büyük ilgi görmüştür. Gece yerine gelen üç ayrı kanaldan TV kameramaları, gerek tartışma toplantılarını, gerekse kültürel programı titizlikle görüntülemişlerdir.

Düzenlenen bu "2. Kürt Günü"ne katılan tüm konuklar ve izleyiciler hazırlanan programı beğeniyle izlemiş, halkımızın zengin kültürüne duydukları hayranlığı gizleyememişlerdir. Kürt yemeklerinin de sergilendiği Gecede aynı zamanda halk-

ların kaynaşması ve birbirini daha iyi tanınması da sağlanmıştır.

Ülkemizde hızla gelişen ulusal bağımsızlık mücadelesinin bu alanda da etkisini göstermesinin belirgin bir kanıtı olan bu "Kürt Günü"nde, bazı reformist çevrelerin basitleştirme ve içeriğinden boşaltma çabalarına rağmen, halka ve ülke mücadelesine kopmaz bağlarla bağlı olan ulusal kurtuluşçu örgütlerin girişimleriyle halkımızın gerçek çıkarları savunulmuştur. Mücadelemiz giderek etkisini dünyanın her tarafında hissettirmekte, dünya halklarının dostluğu daha güçlü ve etkileyici bir seviyeye ulaşmaktadır.

Dortmund'da gerçekleştirilen bu "Kürt Günü"nde yeralan tartışmalar ve kültürel gösteriler, ertesi günü WDR televizyonundan sunulan bir programla kitlelere geniş olarak iletilmiştir.

Bu yazı Danimarka'da çıkmakta olan Byens Fri Blad Dergisinden Alınmıştır.

KÜRTLERİN UMUDU HALA YAŞIYOR

Arhus'ta Kürtlerle yaptığım beş yıllık bir arkadaşlık sonunda Kürtler ve onlara yapılan baskılar hakkında daha da bilgi sahibi oldum. Kürtler hakkında duyduğum ilgi, 2 yıl önce Türk hapishanelerinde 38 gün yatmamla daha da güçlendi. Bu Türkiye gezisinde Arhus'ta yaşamakta olan bir kaç Kürt mültecinin ailesini de ziyaret etmişim. Kürtlere karşı yapılan baskılar alabildiğine fazla, onların mücadelesi dayanışma göstermemizi hakediyor.

Biji biji Kurdistan
Dê rabin, rabin, rabin
Agir pêxin ser çiyân
Ser çiya û banîyên Kurdistan
Newroz, Newroz, Newroz...

Böyle başlıyor Kürt partisinin şarkısının ilk kıtası. Kürtler 2500 yılı aşkın bir süre kendi ülkelerinde kendi ülkelerinin ismini söyleyemeden yaşadılar. Ülkeleri, yüzyıllar boyunca Osmanlılar ve Farslar, son yüzyıllarda da Türkler, İranlılar ve Iraklılar tarafından işgal edilmiştir. Newroz, 21 Mart'ta kutlanan bir Kürt bayramıdır. Bugün dağlarda meşaleler yakılıp, köylerde oyunlar oynanıp, halaylar çekilir. Newroz, aynı şekilde aydınlığın karanlığa ve iyinin kötüyü karşı zaferini sembolize etmektedir. Yüzyıllar boyunca, Kürtlerin baskıya ve zorbalığa karşı zafer beklentileri yok olmamıştır. Danimarka'da yaşayan yabancıların yarısından fazlasının Kürt olmalarına rağmen kendilerini Türk olarak tanımlamaları nedeniyle Danimarka'da Kürtlerin meselesi fazla tanınmamaktadır. Kürtler kimdir? Türkiye'deki durumları nasıldır? Bunların cevabını burada vermeye çalışacağım. Buna bağlı olarak PKK (Kürt İşçi Partisi) tarafından Köln'de yapılan bir Kürt gece-sinde edindiğim izlenimlerime de değineceğim.

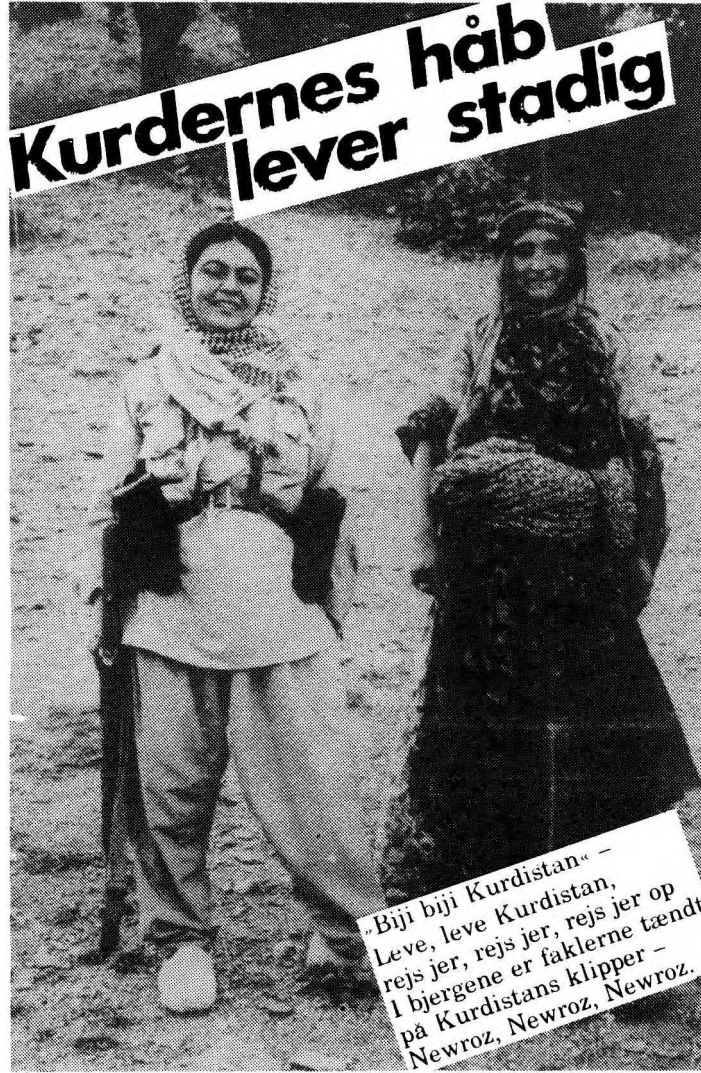
BAĞIMSIZLIK UMUDU

I. dünya savaşında Kürtlerin çoğunluğu bugün İstanbul olarak

bilinen Konstantinopol'de bulunan Sultanın hükümdarlığı altındaydı. 1920 yılında Fransa'da Türkiye ve müttefikleri arasında yapılan Sevr antlaşmasında bir çok halka bağımsızlık sözü verildi. Bunlar arasında Kürtler ve Ermeniler de vardı. Fransa büyüklüğündeki dağlık bir bölgede yaşayan 15-20 milyonluk Kürt halkı için yeni bir umut

(Türklerin babası) ismi verildi. Atatürk halen birçok Türk modern Türkiye'nin kurucusu olarak tanıtılmaktadır. Fakat bu, ülkedeki azınlıkların üzerinde pahalya maloldu.

Atatürk, Ermeni halkı üzerinde kanlı bir katliamı gerçekleştirerek 700 000 (yediyüzbin) Kürdü de kendi ülkelerinden zorla göç ettirdi. 1923'de Kürt

kapısı aralanmıştı.

Kürtler kendi ülkelerine kavuşamadılar. Bir Türk generali olan Mustafa Kemal, Türklerin aldığı yeniliden sonra Sultana karşı başkaldırdı. M.Kemal, Kürtlerden aldığı destekle, Türkiye'nin bir bölümünü ele geçiren Yunan ordusuna karşı savaşta galip geldi. Osmanlı Sultan görevinden alındı. M.Kemal, devlet başkanlığına getirilerek Atatürk

dili ve edebiyatı yasaklanarak, bütün okullara mecburi Türkçe eğitimi getirildi. Kürt ve Türk dillerinin aynı dil gruplarına mensup olduklarını da ayrıca belirtmek gerekiyor. Kürtçe ve eski Farsça, Hint-Avrupa dil grubunda bulunmaktadır. Buna karşılık Türk yetkilileri, Kürtlerin dağ Türkleri olduklarını ve Türkçeyi unuttuklarını öne sürmektedirler. Yapılan baskılar çok geniş

kapsamlı olup, 1920-30'larda Kürtler ayaklanmalarda bulundular, bunlar mecburi iskanlarla cevaplandırıldılar. Atatürk'ün politikasına göre, bütün azınlıklar, kendi faşist ideolojisinde belirttiği üzere, efendi millet olan Türkleştirilecekti.

HAPİSTE 38 GÜN

Fakat günümüzde 10-12 milyonluk büyük Kürt azınlığının Türkiye'deki durumu nasıldır? 2 yıl önce Kürdistan'ın Türkiye bölümünde üzerimde yaşlı bir kadın ve gelininin doldurduğu Kürtçe şarkı kasetiyle yakalandım. Bu üzerimde yakalanan kasetler, bana ve aileye 38 günlük hapis cezasına maloldu. Ben ülke yıkıcılığı suçu ile itham edildim.

Türk hükümetinin 12 Eylül 1980 askeri darbesinden sonra demokrasiye tekrar geçildiğini iddia etmesine rağmen, Kürtler üzerindeki baskı ve zorbalık çok geniş boyutlara ulaşmıştır. İstanbul, Ankara ve Türkiye'nin batı illerinde sıkıyönetim kaldırılmasına karşın, doğu bölgesindeki Kürt illerinde sıkıyönetim devam etmektedir. 600 bin kişilik ordunun, 400 bini 1979'dan beri doğu Türkiye'de bulunmakta olup, karakolları ve Türk komando askerlerini görmek, Kürt köylerinde günlük yaşamın bir parçası olmuştur. Bütün bunların yanında Kürdistan'ın Türkiye parçasında ana şehir olan Diyarbakır, politik tutuklularla tamamen doldurulmuştur.

BASKI ALTINDAKİLERİN DURUMU

Ankara'daki Türk yönetimi, Kürt bölgelerinin gelişmesi için hiç bir şey yapmamaktadır. Kürt bölgesinde petrol, kömür, bakır ve demir gibi hammaddelerin bulunmasına karşın, bütün fabrikalar batı Türkiye'de bulunmaktadır. Kürtler hala koyun besleyiciliği, ticaret ve elişleri

yapmaya zorlanmaktadır. Çocuk doğumlarında ölüm rakamları çok çok yüksek olup, doktor ihtiyacı çok çok büyüktür. Kadınların çoğunluğunun okur-yazarlığı olmayıp, yapılan eğitim de sadece Türkçe yapılmaktadır. Kürt çocukları için okul yaşamı çok zordur. Evde hiç konuşulmayan bir dil ile eğitim yapıldığını düşünmek meseleleri anlamayı kolaylaştırıcaktır.

Günümüzde de batı bölgelerindeki, Anadolu ovalıklarındaki köylülük alanlara mecburi iskan halen devam etmektedir. Bir çok Kürt, büyük batı illerinde çalışmak için göçe zorlanmıştır. Bugün binlerce çocuk kendi bölgelerinden çok uzakta doğmakta. Bu bölgelerde oturanların içinde de Kürt dili unutulmayla karşı karşıya kalmıştır. Türkiye hükümetinin asimilasyon politikası Kürdistan'da gerçekleşmek üzeredir.

KENDİLERİNDEN UTANIYORLAR

Danimarka'da da oturan Kürtlerin büyük bir bölümü bu bölgelerden gelmektedirler. Bu bölgelerden gelenler Kürt olupta Kürtçe konuşamamaktan utanmaktadırlar. Türkçe seviyesinde Kürtçe eğitim günümüze kadar, öğretmen ve eğitim araçları yetersizliğinden bir türlü gerçekleştirilememiştir. Kendi gerçek Kürt kimliğini muhafaza etmek isteyenler de büyük bir sıkıntı çekmektedirler. Örneğin; Ben, tahtaya Kürdistan yazdıkları ve Kürt oldukları için Türk çocukları tarafından alaya alınan Kürt çocukları tanıyorum. Kürtler de aynı Türkler gibi çalışmak için Danimarka'ya eşit koşullarda geldiler. Günümüzde halen siyasi mülteci olarak İran, Irak ve Türkiye'den Kürtler gelmektedirler. Bu mültecilerin gelmesi, Kürt kültürü için bir gelişme oldu. Kürtler en sebestçe konuşup, şarkılarını söylemekte ve halaylarını çekebilmektedirler. Aynı şekilde ülkelerindeki siyasi gelişmeleri tartışabilmektedirler.

SİLAHLI MÜCADELE

Günümüzde bile, Kürtler otonomi için sert bir silahlı mücadele yürütmektedirler. Fakat

Türkiye Kürdistan'ında mücadelelenin karakteri çok değişmiştir.

Bir kaç yüzyıl önce ağalar tarafından yürütülen mücadele bugün el değiştirerek, aydınlar ve halkın geniş bir kesimi tarafından yürütülmektedir. Bugün bir çok Kürt ağası, Türk yönetimiyle ortak çalışmaktadır. Türkler tarafından bir çok ağanın satın alınması gerçekleşmiş, mücadele değişikliğe uğrayarak, bir yandan Kürt aydınları ve köylüleri, diğer yanda da Türk askerleri ve işbirlikçi ağalar olmak üzere bir sınıf savaşımına dönüşmüştür.

Günümüzde, Türkiye Kürtleri arasında, sosyalizme şöyle böyle yakınlığı olan beş politik parti bulunmaktadır. Bütün bu partilerin hepsi karşılıklı olarak siyasi mücadelelerinin sıralamasında ayrı fikirdeyler. Bazı partiler, ilerici Türklerle beraber sosyalist bir Türkiye yaratmak ve sonradan da Kürdistan'a otonomi verilmek üzere mücadele edilmesini isterken, başkaları herşeyden önce bağımsız bir Kürdistan yaratılmasını ve derece derece demokratikleşerek sosyalizme varılmasını savunmaktadırlar. Bu teorik ayrılıklar, bugüne kadar siyasi mücadelenin zayıf kalmasını da beraberinde getirmiştir.

KÖLN'DE YILDÖNÜMÜ GÜNÜ

Köln'de benim de bulunduğum bir gecede 8. kuruluş yılını kutlayan PKK (Kürt İşçi Partisi) bu son teoriyi savunmaktadırlar. Bu parti diğer ülkelerdeki örneklerden; Küba, Nikaragua ve Vietnamdaki kurtuluş mücadelelerinden etkilenecek kuruldu. Avrupa'daki Kürtler arasında da hayli taraftarı bulunmaktadır.

Geceye, çoğunluğu Almanya'dan olmak üzere, çeşitli ülkelerden halk otobüslerle akın akın gelmişti. Gelenlerin çok kalabalık olması nedeni ile gece bir saat geç başladı. Köln kapalı spor salonunda yaklaşık olarak 15 bin kişi vardı. Bundan sonra gece, eksiksiz ve düzenli bir şekilde devam etti. Türkçe, Kürtçe ve Almanca olarak yapılan siyasi konuşmalar, enternasyonal söyleyen koro ile devam etti. Korodan hemen sonra, telli enstrüman olan sazı ile bir ozan sahneye

KUTLAMAKTAN ANLAYAN BİR HALK

Kürdistan İşçi Partisi (PKK)'nin 8. kuruluş yıldönümü vesilesiyle Köln'de 15 000 kadar kişinin katıldığı çok büyük bir kutlama gecesi düzenlenmişti.

İnsanlar salona akmaktadırlar ve kutlama başladıktan bir süre sonrasına kadar da kuyrukta beklemek zorunda kaldılar. İnsanlar içeriye silah sokulması ihtimaline karşı yapılan sıkı arama nedeniyle beklemek zorunda kalyorlardı.

İlk konuşmalar Kürtçe, Türkçe ve sonra da Almanca yapıldı. Eğer Almanca konuşma sırasında birazcık daha sessizlik olabilsediydi ne söylendiğini anlamak daha kolay olabilecekti, fakat değişik yaşlardaki çocuklar doğal olarak sessizliği daha da bozmaktaydılar. Ayrıca bir ya da daha fazla yıl görmediğiniz akrabalar ve dostlara bir merhaba demek olasılığı da mutlaka vardı. Bazı kelimeleri anlamak zorduysa da, bu halkın birlikte olmanın insanı güçlendirdiğini göstermek için birarada olduğunu anlamak son derece kolaydı. Bu duygu bir yerde insanların haykırması ve ardından diğer alanların da katil-

masıyla sık sık daha da kuvvetlendiriliyordu: "yaşasın Kürdistan, yaşasın ERNK, HRK, PKK ve APO, yaşasın uluslararası dayanışma ve Bağımsız ve Özgür bir Kürdistan davasına inanç uğruna şehit düşenlerin anısı". Savaş devam ediyor ve daha da güçlenebilir dedi, Parti Genel Sekreteri APO, Kürtlerin anavatanında yapılmış bir filmde. Daha güçlü bir savaş yalnızca sıkı bir disiplin demek değildir, ama aynı zamanda toplanmış ya da toplanacak olan paralar da süren savaş için öneme sahiptir. Canlı Kürt halk müziğini, halk şarkılarını ve halk oyunlarını sergilemek için de zaman vardı. Gerçi bir Danimarkalı için sandalyede öyle sessizce oturmak güçtü, ama yer olmamasına rağmen buldukları alanda ayağa kalkıp oynamak zorunda kalan pek çok Kürt insanı için bu daha da imkansızdı.

Değişik şekillerde ifade edilen Kürtlerdeki kuvvet, güç, gurur ve enerjile tanışmak öylesine büyük ve harika ki. Çok teşekkürler...

Danimarkalı İki Demokrat

geldi. Partinin lideri de oradaydı. Fakat sadece videoda olmak üzere. Söylenenlere göre kendisi Türkiye'de yer altında yaşıyor. Partizanların gerilla eğitim çalışmalarını da içeren bir film izledik. Nazik bir Danimarkalı olarak, silahlı mücadelenin özgürlüğü getirmek için zaruri olduğuna inanmak doğal olarak biraz zor olmaktadır. Buna karşılık geceye katılanlar gayet enerjik bir şekilde sloganlar atarak, yürütülen mücadelenin yanında olduklarına dair sloganlarını tekrarladılar. Sonra da erkekler, kadınlar ve çocukların sırasıydı, renkli Kürt giysileri içinde düzenli sıralar halinde halay çekildi. Halaydaki kolektivizm, Kürtler için, düşmana karşı güçlü olmak anlamına gelmektedir. Sıralar halinde gece klüplerinde görülen göbek dansının tam tersi bir dansı içermektedir.

Daha sonra da bizlere bir tiyatro parçası sunuldu. Tiyatronun konusu, Türk komando askerleriyle işbirliği yapan Kürtlerin küstahlıklarını alaycı bir üslupla dile getiriyordu.

Ve nihayet Gece saz, davul, zurna ve 3 bayan şarkıcının katıldığı çok büyük bir grupla kapandı. Müzisyenler tekrar tekrar çalmak zorunda kalyorlardı, ve salonda görevlilerin bazı uyarılarına rağmen kitle de sıra halinde halaylarını çekmeye devam etti. Gecenin sonu yaklaşırken, salonun dört tarafından kitle ayağa kalkıyordu. Bu esnada aileler birbirlerine sarılıyordular. Biz Danimarkalılar için kitlenin bu mücadele azmi ve mücadeleye bağlılıkları, Kürtlerin mücadeleyi daha da güçlendirip ilerletecekleri konusunda bir belge oluyordu.

17.1.1986

Jacob Hogrebe-Nielsen

Berxwedan'ı Okuyucuları Değerlendiriyor:

«Yer darlığı nedeniyle elimize ulaşan mektupların ancak bir bölümünü yayımlayabiliyoruz.»

Berxwedan'a...

Bir yıldan beridir yayın faaliyetini sürdüren Berxwedan, gerçek anlamda yurtsever bir kitle gazetesinin nasıl olması gerektiğini pratiğiyle en açık bir biçimde ortaya koymuştur. ERNK'nin ilanı ile birlikte gündeme giren, ulusal bağımsızlıktan yana tüm Kürdistanlı güçlerin birliğinin yaratılması yolunda Berxwedan, Avrupa alanında güçlü adımlar atmıştır. Aynı şekilde, halkımızın PKK-ERNK-HRK öncü güçlerinin izinde geliştirdiği mücadeleyi kamuoyuna yansıtmada ve bu mücadeleye karşı geliştirilen düşmanca faaliyetleri açığa çıkarmada ve etkisiz kılmada Ber-

xwedan, önemli çaba sarfetmiş ve değerli ürünler yaratmıştır. Halkımızın direnişçi ve savaşçı birliğinin yaratılmasında, Avrupa alanında bulunan yurtseverlerin direniş saflarına çekilmesinde önemli rol oynayan Berxwedan'ın önümüzdeki süreçte de bu rolünü sürdüreceğine inanıyoruz.

Biz, Almanya'da bulunan Kürdistan Yurtsever İşçi-Kültür Dernekleri Federasyonu olarak Berxwedan'ı, yürüttüğü yurtsever yayın faaliyetinden dolayı kutlar, onun ışığında tüm zorluklara ve saldırılara göğüs gereçimizi bildiririz.

***Herşey Ulusal Kurtuluş Cephesi İçin!**

***Daha Güçlü Bir Berxwedan İçin Yurtseverler Görev Başına!
Feyka-Kürdistan Yönetim Kurulu**

Ulusal Kurtuluşçu Yayında Yeni Bir Üslup

Bir yıldan beri Berxwedan yeniden yayın hayatını düzenli biçimde sürdürüyor. Yeni dönem bir anlamda Berxwedan'ın yeni boyutlar kazanarak sürdürdüğü bir faaliyet dönemidir. Berxwedan'ın yeni yayın hayatını, ilkelerini, seviyesini ve kapsamını değerlendirirken, 1985 atılım yılının bir parçası olarak böyle bir gelişmenin yaşandığını görebiliyoruz. Yurtdışında kitlesel coşkuyla karşılanan ERNK'nin ilanı ve ardından daha da genişleyen görevlerin başarılmasında Berxwedan yayıncılığının rolünü kavramak zor değildir.

Yurtdışı ve özellikle de Avrupa'nın ulusal kurtuluş savaşımız açısından oldukça olumlu yanları vardır. Kampanya ve Ulusal Direniş Gecesi sonuçları ve diğer tüm kitlesel eylemler bunun en açık kanıtlarıdır. Avrupa kamuoyunun ve ilerici demokrat çevrelerinin destekleri de aynı

biçimde görülebilir. Ancak yurtdışının içinde bulunduğumuz dönemde ulusal kurtuluşa yönelik binbir yönlü saldırılar gözönündedir. Berxwedan geçen bir yıllık süreçte olumlulukları temsil etmede ve tüm düşman eğilimleri ve çevreleri teşhir etmede önemli görevler başardı.

Berxwedan, aynı zamanda ERNK'nin birlik anlayışını ilerici, dürüst tüm yurtseverlere ulaştırma, onlara bir el uzatma özelliğini de taşıdı. Yayıncılık ilkeleri ile varolan ihtiyaca göre, önemli bir seviye sunarak ilk defa kitlelerle öncü arasında bir volan kayışı olmaya aday olduğunu kanıtladı.

Önümüzdeki dönemde kendi ilkesel yayın politikasını sürdürürken, daha geniş çevrelere hitap eden ve ERNK'nin yurtdışı yayın ihtiyacına cevap veren bir Berxwedan beklediğimizi belirtiyoruz.

***Herşey KUKC İçin!**

Düsseldorf'dan Bir Berxwedan Okuyucusu

Berxwedan 2. Yılında Daha Güçlü

Gazetemiz Berxwedan'ın ikinci yayın yılını devrimci coşkuyla selamlarız. Berxwedan'ın Marksizm-Leninizm ışığında bundan sonra da yayın faaliyetini aynı güç ve kararlılıkla sürdüreceğine inancımız sonsuzdur.

Berxwedan, geçmiş bir yıllık faaliyeti süresince ülkemiz Kürdistan'da geliştirilmekte olan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini Avrupa'da ve Ortadoğu'da bulunan Kürdistanlı kitlelere duyurmada, gelişmeleri onlara aktarmada duyarlı ve zamanında davranmış, kitleleri siyasi olarak da eğitmiştir.

Berxwedan, Partimiz PKK önderliğinde 21 Mart 1985'te ERNK'nin kurulmasıyla birlikte Kürdistanlı kitlelerin Cephe'yi tanıması ve ona kazandırılması çabasını da yürütmüş; yurtsever ve demokratların birliği yolunda değerli kazanımların elde edilmesine katkıda bulunmuştur. Kürdistan'da HRK güçlerince gerçekleştirilen intikam eylemlerini ve devrimci direniş mücadelemizi yerli ve yabancı kamuoyuna Türkçe, Kürtçe ve Arapça olmak üzere, üç dilden duyurmayı görev bilmiş, bu temelde Kürdistanlıların ERNK safalarında örgütlenmesinde bir kaldıraç rolü oynamıştır.

Berxwedan, ister Türk sömürgecilerinden ve isterse onun modern uşak takımlarından kaynaklansın, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine yönelik saldırılara karşı Marksizm-Leni-

nizme sarılarak bütün bu saldırıları boşa çıkarmış ve bu temelde güçlü gelişmelerin sağlanmasında etkili olmuştur.

Berxwedan, UKM'ne yönelik saldırıları olduğu gibi, ulusal önderimiz Abdullah ÖCALAN'a yönelik saldırıları da, ister karşı-devrimci güçler ve isterse bunların beslemesi olan uşaklarından kaynaklansın, boşa çıkarmayı başarmış; bu mücadelesinde yalnız kalmayıp Kürdistan halkını da seferber ederek Ulusal Önderimize ve yarattığı değerlere sahip çıkmıştır.

Berxwedan, bugüne kadar nasıl ki KUKM ve önderi Partimizi kararlılıkla savunmuş, her türlü saldırıyı teşhir, sahiplerini tecrit etmiş ve etkisiz kılmışsa; bundan sonra da hiçbir saldırı, komplo ve provakasyonu karşılıksız bırakmayacak ve etkisiz kılmayı bilecektir. Bütün dost ve düşmanlar bunu iyi bilmelidirler.

Berxwedan Yazı Kurulu, bizleri KUKM'den habersiz bırakmayıp sürekli bilgilendirmeyi görev bildiğine göre, biz yurtseverlere düşen görev de bundan sonra Berxwedan'ı en ücra köşelere dek ulaştırmak ve onları ERNK saflarına çekmektir. Bu konuda tüm gücümüzü seferber edeceğimize söz veriyoruz.

Berxwedan Yazı Kurulu, tüm çalışanları ve okuyucularına devrimci selamlarımızı iletir, ortak mücadelemizde sonsuz başarılar dileriz.

Hannover'den Bir Grup Berxwedan Okuyucusu

Berxwedan Jiyane

Berxwedan, yeni yayın yılına girerken, sömürgecilerce ülkemiz Kürdistan'da uygulanan baskı, zulüm, katliam ve terörü daha güçlü bir şekilde teşhir etmeli ve ilerici kamuoyuna duyurmalıdır.

Berxwedan, ölümsüz şehitlerimizin adı, ihanetin düşmanıdır. Berxwedan, Mazlumların, Kemallerin, Hayrilerin, Aytekinlerin ve diğer tüm şehitlerimi-

zin adıdır.

Berxwedan, Ulusal Kurtuluş Mücadelemize karşı geliştirilmek istenen provakasyon, komplo ve her türlü sinsiy oyunları ortaya çıkardı ve kitleleri aydınlattı.

1986 yılında, Cephe bayrağı altında toplanalım ve Berxwedan'la sesimizi daha da gürleş-tirelim.

Celle'den Bir Grup Yurtsever Adına Cever

Direnenlerin ve Direnenlere Dost Olanların Sesi Berxwedan'a

Sömürgeci-faşist cuntanın yönetime gelmesi ile birlikte halklarımız üzerinde örülen suskunluğun karanlık perdesini yırtan şanlı 15 Ağustos saldırı ve direniş ruhu, halkımızın en büyük umudu, yüzyılların bağımsızlığa susamışlığının bir volkan gibi patlaması ve muhteşem bir zafer güneşi oldu.

Yüzyılımızın en zorlu ama aynı zamanda da en başarılı ve görkemli doğuşunu gerçekleştiren, çağdışı bir tarihe karşı, baştan başa bir isyan olan savaşkan Partimiz PKK, daha doğduğu günle birlikte, Kürdistan'ın çorak topraklarına ihtilal tohumlarını serpti. Aynı zamanda zafer kıvılcımları olan bu tohumların filizlenmesi için, onu kanıyla sulama fedakarlığının en yücesini göstermekten onur duydu.

Çağdaş bir tarih, bağımsız bir Kürdistan ve özgür bir toplumun yılmaz savunucusu, ulusal kahraman APO önderliğindeki yarımların temsilcisi Partimiz PKK, 15 Ağustos 1984'te HRK ve 21 Mart 1985'te ERNK'yi ilan ederek, direniş tarihinin çarklarını, hızla çağa giden kızıl yolun istikametine sokma başarisını da gösterdi.

Tarihte açılan bu görkemli

direniş sayfaları karşısında dostlarımız çoğaldı ve bize dayanışma selamları gönderdi. Düşmanlarımız ise, daha da barbarlaştı. Ve bir de halkımıza yıllar yılı sahte dostluk yapan ama, içten ve dıştan kallesçe hançerleyenlerin yeni temsilcileri olan sol maskeli sahte dostlar, yüzlerindeki maskeyi bir yana iterek, direniş sayfalarını yırtma ve karalama alçaklığını gösterdiler. Bunu da, daha çok "ihanete özgürlük kampanyası"yla başarmaya çalıştılar ve çalışıyorlar.

İşte Berxwedan, direnenlerin susturulamayan gür sesi ile, ulusal direnişimize karşı geliştirilmek istenen saldırılara karşı, halk savaşımızın direniş duvarının bir kesitini oluşturdu.

Berxwedan, ulusal direniş savaşımızı, ilerici kamuoyuna, savaşan halkımızın ve onun gerçek dostlarının diliyle tanıtmaya görevinin başarısı için çalıştı. Kürdistanlıya ülke sevgisini aşıladı, sömürgeci ordu sürüsünün dipçikleri altında kan kusan, onuru paramparça edilen halkımızın feryadını ve isyanını dile getirdi.

Berxwedan'ın bu kısacık yayın faaliyeti süreci içinde, "Avrupa Demokratlarının Gö-

züyle Kürdistan" ve "Kültür Sayfası"nın sürekli yayınlanmaması gibi bir eksikliği görüldü. Bu eksiklik aynı zamanda Berxwedan okuyucularının da bir eksikliği sayılabilir. Bu eksikliğin, Berxwedan ve okurlarının yoğun çabası ve elbirliği ile yeni yayın yılında aşılması için herhangi bir neden olacağına inanmı-

yorum.

1986 bizim için bir zafer yılı ve Berxwedan, direnenlerin daha da gürleşen sesi olacaktır. İçine girilen bu yeni atılım için Berxwedan çalışanlarına sonsuz başarılar dilerim.

Hamburg'dan Bir Berxwedan Okuyucusu

Berxwedan Yazı Kuruluna

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin sesi Berxwedan, bir yıllık başarılı yayınlarıyla, PKK önderliğinde gelişen KUKM'ne destek sağlayarak, onun sesini, kültürünü, dilini Arapça, Kürtçe ve Türkçe dillerinde dünya kamuoyuna duyurma gibi onurlu bir görevi başarıyla yerine getirmiştir. Bunun için Kürdistanlı bir yurtsever olarak, size teşekkürlerimi bildirir, önünüzdeki çalışma hayatında başarılar dilerim.

PKK önderliğinde gelişen KUKM'ne daha çok katkıda bulunabilmeniz için, özellikle Avrupa'da, Avrupa burjuvazisi tarafından satın alınan uşak Kürt küçük-burjuva kaypaklarının, sosyal-şovenlerin ve devrimci-demokratın diyen ama, yaptıklarıyla hiç de böyle olmadıklarını gösteren TAZ, GAL gibi, mücadelemize dil uzatan kişi ve kuruluşların maskelerini daha çok düşürmeye çalışmanız gerektiğine inanıyorum.

Köln'den Kürdistanlı Bir Yurtsever

Kaynağa Dönüşte Berxwedan Bize Yol Gösteriyor

Yeni yayın yılında Berxwedan'ın yayın ilke ve hedefleri doğrultusuna uygun bir yayın politikası izlediğini, bu yönüyle de Kürdistan'ın her dört parçasında da beğeniyle okunup incelendiğini belirtmek gerekir.

Dünyanın birçok alanına emek gücü olarak pazarlanan halkımızın "kaynağa dönüş"ünü sağlamada etkin bir rol oynayan Berxwedan, Avrupa'da bulunan yüzbinlerce Kürdistanlının sorunlarının gerçek çözümünü de önemli oranda ortaya koymuş-

tur. Berxwedan'ın en önemli rollerinden birisi olan ulusal bütünleşmeyi sağlamada gösterdiği çabayı da takdir etmekteyiz.

Biz Avrupa'daki Kürdistanlı emekçiler, gücünü halktan alan Berxwedan'ı güçlendirmeli, ulusal kurtuluş mücadelemizin bu alandan da desteklenip güçlendirilmesi için gazetemize daha fazla sahip çıkmalı, ciddi ve seviyeli yayınlarıyla bizlere gösterdiği yolda mutlaka yürümeliyiz.

Münih'ten Bir Yurtsever

Berxwedan'ı Daha da Güçlendirelim

Berxwedan, yayıncılığı kısa bir süreyi kapsasa da, ilhamını 15 Ağustos atılımıyla başlatılan ve güçlü gelişmeler yaratan silahlı mücadelemizden; halkımızın istem ve özlemi sonucu kurulan ve halk birliğimizi temsil eden ERNK'den ve giderek daha da gelişip güçlenen Ulusal Kurtuluş Mücadelemizden aldığından dolayı, başta ülkemizdeki gelişmeler olmak üzere, dünya ve bölgede yaşanan gelişmeleri doğru ve eğitici bir temelde yazdı ve böylece okuyucularının istemlerine gereğince cevap vermiş oldu. 1986'da mücadelemiz daha da güçlü atılımlar yaşayacağından, Berxwedan'ın da 2. yayın yılında daha da güçle-

neceği açıktır.

Berxwedan, ulusal kurtuluşçu yayıncılığıyla, başta halkımıza kan kusturan faşist Türk cuntası olmak üzere, ona yaranma yarışına giren ve bunun için de babaları Evren'in sözünden çıkmayan, hatta cuntanın yapmadığını dahi yapmaktan kaçınmayan sosyal-şovenleri ve Kürt küçük-burjuva reformistlerini de kitleler nezdinde teşhir ve tecrit etmiştir. Bu alçak güçleri ilerideki süreçte daha da teşhir ve tecrit edebilmek için, Berxwedan'ı okuyalım, kavrayalım ve gazetemizi daha da güçlendirmek için mücadeleyi anlatan ve eğitici yazılar yazalım.

*Yaşasın Direniş, Kahrolsun Teslimiyet!

Aachen'dan Bir Berxwedan Okuyucusu

Berxwedan'a

İnanıyoruz ki Berxwedan, Cephemiz ile halkımız arasında halkımızın yüzyıllardır birikmiş en güçlü bağları kurarak rolünü intikamını sömürgeciler ve uşaklaştırılmış olan güçlerden alarak, kızıl savaşını daha da geliştirecek olan Ulusal Kurtuluş

Bu inançla Berxwedan'a 2. yayın yılında daha güçlü başarılar dileriz.

Paris'ten Bir Grup Okuyucu

Em hin nameyên xwendevanan ku gihan me, diweşênin:

Berxwedan Parêzkarê Hevkarî û Yekitiya Me Ye

DARA/Uppsala-Swêd

Hezar, hezar salin gelê Kurdistan bin tivanc û kovanên diroki dinale. Rûmetî û dewlemendiyên ramyarî, dadimendî, çandî û aborî bin nîrê biyanîyan de talan bûye... Rêya rizgariya netewî, hilpişkîna şoreşgerî hatîbû tarîkirin. Dijmin dixwestin netewê me nav pelên dirokê yê reş û gemar de hunda bikin. Berberî û dúbendiyên konevanî, olî, malbatî û kesanî bibûn perçeki taybetiyên hebûna me... Ev rojî, daxwazên bivî rengî pêşdikevin.

Balam gelê me bin pêşengên xwe yê şoreşger got besel!... û dest danî ser diroka xwe. Ê din ne dijmin wê gelê me bipeyive, gêtî guhdari bike. Emê diroka xwe bi kemilênin, bi serfirazî bixemilênin. Xwîna mîrxasên rijayî, dibe ronahiya çavên me; mejî û hişên me pê zelal dibin. Lê dijmin, dijminê xwînmij .. bizdaye, direile ji kur. Jiyan re cihan tengbûye!

Çima bi hesanî em dikarin wê yekê bêjin?

Bi damezrandina Partiya Karkerên Kurdistan, tevgera proletarya civaka me jî pêşveçûna xwe lezand. Bawerîya welatperwerî ser bingehên rast û hemdemî birêve ket. Mêjiyên zincar girtî, vebûn. Sazûman û livbazîya Tekoşîna Rizgariya Netewî jî her alî bikarhat û kete ser xeta rast. Mirovên me hîn bûn, welatê xwe tevli ax, kevir giya, çûk û çiyayên xwe biparêzin û hebikînan.

Delameta sedsalan a li pêşberê gelê me, berpîrsiyariya hevkarî û yekitiya netewî û konevanî bû. Parastina doz û berjewendên me bû. Pêşenga me a leheng îro wê mizginahiyê daye me. Pêşmergên gelê me yê hogir li bendawên çiyân, çî jin û çî mîr, şer dikin, xwe radigrin. Pêtên agirê berxwedanê gûrûgeş... cejna me pîroz!

Herwusa, piştî danezana Hêzên me yê Rizgariya Netewî (HRK), gelê me giha Eniya xwe a Rizgariya Netewa Kurdistan (ERNK.) Îro gelê me, kal-çawan, mendal-jin, xwe nav refên nûnera xwe komdike û pêşve diçe. Her mirovê dilsoz, rûspî û niştîman-

xwaz wê yekê dibine. Xwedî li serpêhatin û sernivîsa xwe derdikeve...

Diyare em bi hesanî nehatin van rojan. Xwîna ronakrewan û canemêrgan wê darê daye avdan. Berxwedana girtîyan, cenga şoreşvanan; hogir û lehengên gelê me ev xelat pêşkêşî me kirine. Şaxên wê xelatê çawa êwe rayên xwe di kuriya dilan de bigerin? Emê çawa fêkiyên wê mizginahiyê berhev bidin? Bersiv; bijê hersê rêkxistinên gelê me PKK-ERNK û HRK! Bijî serokê me ê netewî rêber APO!

Şerê Kurdistan'êke Serbixwe û Azad gihaye qonaxên nujen. Bingeha yekîtî û hevkarîya civaka me afirîye. Rastî wê keliyê, ê

din bi daxwaz û ramanan em nikarin xwe razî bikin, xwe bilivin. Heryek jî me, divê şervanek be, têkoşerê karvaniyê be; jî her alî û her demê de êrişî neyarên welat bike.

Kovara me Berxwedan jî kaniya xwe jî vir digre. Bingeha ku piştî xwe didiyê, Têkoşîna me a Berxwedana Netewî ye. Tenê bivê yekê serbilinde; delametên xwe bicih tene. Roniya ku Berxwedan rista xwe divê barê de leyistîye û bingehêki danûstandinê yadigarî gelê me kiriye.

Berxwedan bona ronikîrîna pêrgal û pîrsgirêkên şoreşa me, xebatên jîr û jehatî bicihaniye. Li dijî her cure hêvî, bawerî û ditinên çewt û şaş şerêki jidandî

ajotiye. Bûye xweragirtek mîrxas a baweriyên rast, bir û ramannên dilsoz. Herçuqasi hengama çapkîrîna xwe de hin kêmasî şanikiribe jî, ne derfete' rexnên bivî avahî lê bêne kirin.

Xwuya ye ku, wê dema pêşîya me de jî rista xwe, karûbarên xwe bi mîrani û serbilindî bicih bêne. Heta roja sor tirêjên xwe bavêje, heta bruskên mizginahiyê bidar bibin, hin tiştên em bikin hene. Barekî ser milên me, kurtkirîna rojnama me ye. Alîkarî û hevkarîya me tovên Kurdistan'êke Serbixwe û Azade. Bijî kovara me Berxwedan, bijî; em di rêya şoreşa civakî û niştîmanî de deyndarê tene!...

*Berxwedan Hertim Dengê Gelê Me, Parêzkarê Yekîtî û Hevkarîya Me Be!

Birayên hêja,

Slaveke xebatê bo we dişênim jî bajarê Lénin'ê mezin, jî bajarê ku tê de yekemîn şoreşa proletarya teqîya û bi serket, tê de yekemîn dewleta sosyalîst ava bû; tova wê jî karker û cotkaran, jî serbaz û xwendevanan bû.

Berî her tiştêki ez xwe ditewênim li ber mezinahiya canên şehîdên Kurdistan'ê yê ku bin xwîna xwe a dilsoz, tovên şoreşê avdan û bêguman û nêzik de ber bidin, li çiyayên Kurdistan'ê, li gund û bajarên wê, li hemû perçeyan.

Ev nameya min a yekemîn bo we û eve destpêka xebatekêye bi we re, xebateke dijwar û dirêj bo rizgarkirîna niştîman, dayika me Kurdistan! Hêvidarim ku bi wê nameyê hindekî tev xebatê bibim.

Ez Kurdekî jî Kurdistan'a Suri me, li Leningrad'ê dixwênim -li zaningeha "xweşîya zarokan". Min sund xwariye ku, bi kar û jîna xwe xebat bikim bo zarokên Kurdistan'ê yê zor-dariyê, birçîbûnê, zeweriyê û

nexweşiyê dikşênin.

Berî çend hefteyan belavok, rojnâme û kovarên bi Kurdî û erebî jî yê Berxwedan ketin destê min. Ez ecebmayî bûm ser derketîna van weşanên bivî rengî, bi heyîn û axaftînen wan û bi rastî ez çûme dinyakî din, dinya Kurdistan'ê ba gelê xwe û ser xaka Kurdistan'ê û ba mala xwe. Ez karê we re jî dil spas dikim, ev karê mezin û van xebatên xwedîrûmet yê ku hun dikin bo gihandîna axaftînen pêşmergên Kurdistan'ê jî hemû Kurdan re, bo karker û cotkaran, bo hemû niştîmanperwerên xwendevan.

Piştî min xwendin, ez têgîham jêdera van nivistan (bername û bingehên PKK û nivîstên kovarê). Tiştêki sîroşte ku, partîyeke wîlo derkeve, daxwaza gelê Kurd jê re hebe, lew di van salên dawiyê de Kurdistan li partîyeke wîlo rawestiyabû, tova wê jî karker û cotkaran û xwendevanên şoreşger be û di rêya şoreşa çekdari de û zora şoreşin re bibore li dijî zefîkarên Kurdistan'ê, dijî cunta faşîsta leşkerî a ku jî sala 1980'an de kuştin û laş-

wêrankirin dijî hemû gelê me ê bindest pêdakirî, û hemû şoreşgerên bi rûmet davêje binê zindanan.

Piştî min rûniştînen -daxanên leşkerî- a ku tê de şehîdên Kurdistan'ê hatine ber pîrsê (Mazlum, Kemal, Xayrî û...) xwend, têgîhiştîm ku, gelê min mîrxase û jî xwewnan hişyar bûye û bêguman wê zinarê di bin lingên hogirên gelê min de bişke; ewên jîna xwe didin bo Kurdistan'êke serbixwe.

Slaveke bilind û berêz jî canên şehîdan re, ewên xwîna wan heban naçe, lewma weke ez dizanim wê partîyeke weke PKK bi hezaran jî gelê Kurd ber xwe ve bine, ev gelê li hêviya partîyeke kiryar bû, ne yekî gotinên vala, li hêviya partîyeke ku gotinên wê berikê pêşmergane di çiyayên Kurdistan'ê de. dikevin singê zefîkarê welat û wan kesên birayên me li herderê dane ber hingavtînan.

Herne pêş ey şervanên leheng, bo hun alên hêzên xwe li ser hemû erdê Kurdistan'ê vegrin, ewa ku li benda we ye.

*Bijî Kurdistan'êke Serbixwe û Azad!

*Bijî PKK-ERNK û HRK!

*Herheyîn û Herjiyanî bo şehîdên Kurdistan!

Dostê We Bavê Şivan
Leningrad

Suçlular, zalimler sürekli korku ve telaş içinde olurlar. Suçluluğun korku ve telaşı var oldukları sürece onların yakasını bırakmaz. Oysa bunlar korkularını dışa karşı gizlemek için, sürekli olarak güçlü ve korkusuz olduklarını yerli yersiz belirtmeye, anlatmaya ve buna başkalarını inandırmaya çalışırlar. Yaptıklarına, ettiklerine yenilerini katarak, cürümlerini çoğaltarak korkularını yenmeye, kendilerini güçlü ve korkusuz olduklarına inandırmaya çalışırlar. Tek dayanakları, yegane sığınakları "cürüm"dür. Yalanla, yeni yeni "cürüm"lerle kendilerini ayakta tutmaya çalışırlar. Ama en azgın, en saldırgan, en suçlu oldukları zaman onların en korktukları, en telaşlandıkları zamandır da. Sağa sola saldırmaları, ağız dolusu küfürler savurmaları, tehditleri, karalamaları aşağılık tertipleri boşuna değildir. Suçlulukları onları yeni suçlara, tertiplere, yalan ve aldatmacalara iter, onları böyle davranmak zorunda bırakır. Meydan okurlar, caka satarlar, astıkları astık, kestikleri kestik, pervasız ve ferman dinlemez bir konuma girerler. Çok konuşur, çok söyler, gözdağı verirler. Ama korku ve telaş içindedirler ve bundan kurtulmak için daha da saldıran, daha da kan dökücü ve zalim olurlar.

Yıllar yılıdır Türk sömürgeci burjuvazisi, korku ve telaş içinde kıvrınmakta ve korkusunu gizlemek için zulüm ve baskıya başlamaktadır. "mehmetciğin kahramanlığı, korkusuzluğu, yenilmezliği" temalarının yıllar yılı işlenmesi, beyinlere kazınmak istenmesi boşuna değildir. Yüz yıllar boyu yayılmacı bir siyasetin sonucu olarak bir çok halka baskı, zulüm ve kan götüren bir

BİTMİYEN TELAŞ BİTMİYEN KORKU

İhsan AKSOY

geleniğin, anlayışın uzantısı olarak Türkiye Cumhuriyeti, kuruluşundan başlayarak zulüm yönetimini meşrulaştırmak için sürekli olarak "vatanın ve milletin bütünlüğü ve bölünmezliği" temasını işliyor. Kendi sistemlerine, sömürülerine, zulüm ve kan dökücülüklerine karşı olan her düşüncüyü, her eylemi, her gelişmeyi, "vatanlarının" bölünmesine karşı, "dış güçlerce yönlendirilen" bir tavır olarak değerlendirip üzerine yürümekte ve zulüm ağını koyulaştırmaktadırlar.

Osmanlı yönetiminin işgalci, yayılmacı, kan dökücü yönetimi, İttihat ve Terakki ile birlikte "koyu" bir Türk ırkçılığına bürünerek yeni koşullarda boy göstermeye başladı. İttihatçıların yenilgisiyle "Cumhuriyet" kadrosu dönemi başladı. Bu kadronun hemen tüm ileri gelenleri İttihat ve Terakki cemiyetinde yetişmiş, onun terbiyesini almış ve onun ilkelerini benimsemiş unsurlardı. Başta Mustafa Kemal olmak üzere "Cumhuriyet" kadrosunun büyük kesimi İttihat ve Terakki cemiyetinin ırkçı düşüncelerinin izleyicileri durumundadırlar. Bunlar iktidara gelmeden, yalan ve aldatmacalarla Kürt halkını yanlarına almak için çabalamış, iki yüzlü sahtekar bir siyaset izlemişlerdir. İktidara geldikten sonra gerçek yüzlerini açığa vurarak, ırkçı, şoven bir "devlet modeli" oluşturarak Kürt halkının varlığını yadsıdılar.

Bundan sonra Kürtlerin zorunlu "iskanları", Kürt hareketlerinin zorla bastırılması, Kürt kitlelerinin katledilmesi dönemi başladı. Kemalist yönetim, ırkçı, şoven saldırılarını, kitle katliamlarını hep, "vatanın ve milletin bütünlüğü ve bekası" ilkesine dayandırarak yaptı. Buna karşılık "Kemalizmin mazlum halkların kurtuluş ideolojisi" olduğu yaygarası ortaya atıldı. Bir yandan "Türk ırkının dünyanın en soylu ırkı olduğu" tarzındaki ırkçı yalanlar ileri sürülürken, diğer yandan da Kürt halkına karşı "imha" saldırılarına girişildi. Bunun yanısıra her türlü demokratik hak ve özgürlükler

yok edildi. Dünyada az görülür türden baskı ve zulüm siyaseti uygulamaya kondu. Astığı astık, kestigi kestik bu yönetim baskı ve zulüm temelinde ayakta kalmayı esas aldı. Ama korku ve telaş hiçbir zaman yakasını bırakmadı. Sürekli olarak "dış güçlerin kışkırtmaları", "son Türk devletinin yıkılmak istendiği" konuları işlendi. Her gelişmede "Kürt sorunu" esas alınarak konuya bakıldı. Bir türlü eritemedikleri Kürt halkının varlığı onların korkularının odak noktası olmaya devam etti. Kemal'den sonraki yönetimler de baskılarını "Türk vatanının bölünmezliği" ilkesine dayandırdılar. CHP'nin baskılı iktidarından sonra, DP iktidarı da "en büyük korku olarak", "Kürt sorununu" gördü. CHP'ye karşı "Hürriyet" istemiyle propaganda yürüterek iktidara gelen DP, iktidara gelir gelmez, "Hürriyet düşmanlarına hürriyet yok" ilkesini temel alarak kitlelere kan kusturmaya devam etti. 1959'larda iyiden iyiye belirginleşen ekonomik ve toplumsal bunalım karşısında DP yönetimi 49 Kürt aydınını tutuklayarak, bu bunalımın nedeni olarak "Kürt tehlikesini" gördüğünü açığa vurdu. Zamanın devlet başkanı, bu sayının 2000 dolayına çıkarılmasını "emrederek", bunların "asılmasıyla" bu sorundan uzun süre kurtulacaklarını belirtti. 27 Mayıs 1960 askeri darbesini yapanlar da bir yandan DP'lileri yargılatırken, diğer yandan da üst üste yaptıkları üst düzey toplantılarında esas olarak "Kürt tehlikesini" ele aldılar. Talat Aydemir ve arkadaşları darbe girişiminde bulunup başarısızlığa uğrayarak yakalandıklarında mahkemede darbe girişimlerine gerekçe olarak "Kürt sorununun büyük bir tehlike haline geldiği ve varolan yönetimin buna karşı gerekli önlemleri almadığı" gerekçesiyle ve "bu tehlikeyi engellemek için iktidarı ele geçirmek istediklerini" belirttiler...

Daha sonra AP iktidarı süresince "Milli Güvenlik Kurulu" toplantılarında sürekli olarak "Kürt tehlikesinin" ele alındığını yayınlar açık, ya da üstü kapalı

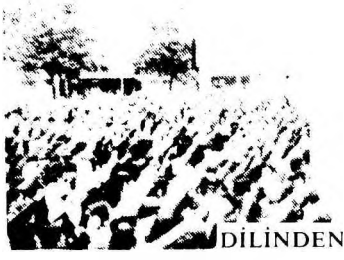
olarak açıkladılar. CHP iktidarında da gerek sıkıyönetim ilanları ve gerekse diğer zor önlemlerinin alınmasında yine asıl olarak "Kürt tehlikesi" temel alındı. Eylül 1980 askeri faşist darbesinin hazırlanmasında da "Kürt tehlikesi" ana neden olarak dayanak yapılmıştır. Bu konuda yazılan kitaplarda ve gazetelerde yer alan "anı serilerinde" darbeci faşist askerlerin "Kürt tehlikesini" hedef gösterek darbeye haklılık kazandırmak istedikleri belirtiliyor. "Anarşi, bölücülük ve yıkıcılık" denerek kitleler üzerinde zulüm ve baskı mekanizması işletilirken, kapalı kapılar ardında sürekli olarak "Kürt tehlikesi"nin işlendiği, bunun temel yapıldığı, sonra basında yer alan anlarda belirginlik kazandı.

Bugün "Türk devletinin" gücünü yücelten iktidar ve onun arkasındaki ordu, tüm cakasına, "zaptü rapta gelmez saldırgan tavırlarına karşın" "Kürt tehlikesi" korkusuyla oturup kalktıklarını tavırları ve sözleriyle açığa vurmaktan geri kalmıyorlar. Eylül faşist darbesini gerçekleştirenler "anarşi, terör ve bölücülüğü" bahane etmiş, bunun üstesinden geleceklerini ileri sürmüşlerdir. Ancak şimdi yine "bir avuç bölücü eşkiyanın, halkın huzurunu bozduğunu, dıştan kışkırtıldığını" söylüyorlar. Böylece tüm saldırılarına, kan dökücülüklerine karşın korku ve telaş içinde bulduklarını açığa vuruyorlar. Düne kadar varlığını içte ve dışta yadsıdıkları Kürtlerin, şimdi var olduklarını, ancak yasaların uygulanmasında "Kürt ve Türk ayrımının" yapılmadığını söylüyorlar. Bölücülüğü "küçük bir bölücü eşkiyanın kışkırttığını" ileri sürüyor, ama bu "küçük bölücü eşkiyaya" karşı ordu, jandarma ve polis güçlerinin yanısıra, 25 bine çıkarılacak bir satılık silahlı kesimin de hazırlanmakta olduğunu açıklıyorlar. Barlarda, kumarhanelerde "zevk-u sefa" içinde bir yaşam sürdürenler, dağıttıkları bildiriye Kur'andan ayetler koyarak halkı aldatmanın yollarını aramaktadırlar.

Bu saldırgan, pervasız, kan-

Devamı Sayf: 27'de

EMEÇİLERİN

DİLİNDEN

Ben Konya'nın bir Kürt köyünden olup 1963 doğumluyum. 1983 yılında askerlik çağına girmem nedeniyle şubeye başvurduğum ve askerliğimi Van'da yapacağımı öğrendim. Çok sevinçli ve heyecanlıydım, ancak bunun nedeni asker olmam değildi. Sevinçli ve heyecanlıydım, çünkü atalarımın zorla koparıldığı vatanım Kürdistan'ı tanıyacak, gelişmelere tanık olacak ve sömürgeci ordunun bir neferi olarak halk üzerindeki uygulamaları bizzat görecektim. Diğer taraftan, 1978-79'lardan beri "vahşi Kürtler ayaklanıyor" şeklinde ortalığa yayılan söylentilerin iç yüzünü görecek, çeşitli televizyon programlarında çarpıtılan devrimcilerle halk arasındaki ilişkilerin gerçek niteliğini öğrenecektim. Gerçekleri bizzat görebek yurtsever duygularım ışığında İç Anadolu'daki Kürt halkına aktaracağım düşüncesi ise, sevincimi daha da arttırmaktaydı.

Biletimi alıp Van'a gittim. Acemilik devresi olarak adlandırılan ilk üç aylık dönemde inanılmaz sadist baskılara maruz kaldık. Halkla ilişkilerimiz pek yoktu. Ama gördüğüm kadarıyla, sosyal alanda farklılıklar olsa da, gelenek-görenek, giyim ve kültürel açılarından Konya'daki Kürtlerden pek farklı değillerdi.

Acemilik devresi bittikten sonra, dağıtımda tayinim jandarma olarak Hakkari'nin Çukurca ilçesine bağlı Ç... karakoluna çıktı. Burada askeri eğitimin fazla zor olmadığını duymuştum. Oldukça heyecanlıydım. Hakkari'ye vardığımda, buranın ve özellikle de Çukurca'nın dağlık kesiminin sosyal alandaki geri kalmışlığı gözüme çarpan ilk olguydu. Karakola gittiğimizde, Allah'a yalvarıp bir an önce askerlerinin gelmesini dileyen askerlerle karşılaştım. Van'da olduğunum aksine burada halkla içiçeydik, ilişkilerimiz yoğundu.

Ben bunlara fazla değinme-

*Bir Askerin Mektubu:***"Kürdistan'da Artık Komutan Cem'lerin Değil, Komutan Sarı'ların Hükümlerini Geçerlidir"**

den, bizzat şahit olduğum, 1984 Ağustos atılımıyla kuduran faşist Türk ordusunun içine düştüğü bunalımı anlatacağım.

Birgün, "köyde Apocular var" diye yapılan bir ihbar üzerine, bulunduğum karakolun "güvenliğini" üstlendiği köylerden birisi olan S... köyüne baskına gittik. Böylesi bir baskına ilk kez katılıyordum. Ben, mutlaka bizim orada olduğu gibi, sadece bir-iki ev arayıp tekrar döneceğiz diye düşünüyordum. Ama, köye gittiğimizde ne kadar yanıldığımızı anladım. Biz toplam olarak 25 askerdik. 7-8'i asteğmenin koruyuculuğunu yaptı. Diğerleri ise 3-4 kişilik gruplar halinde köye dağılarak kadın-erkek, çocuk-yaşlı demeden herkesi dışarıya çıkardılar. Benim görevim ise bir kapıda beklemektir. Yarım saat kadar bekledikten sonra evden duyduğum bir ses üzerine içeriye girdim. Bir de ne göreyim? Ev darmadağın edilmiş, her şey bir yana savrulmuş! "Olur mu böyle şey" diye tepkimi açığa vuracaktım ki, sömürgeci-faşist ordunun bir askeri olduğumu hatırladım.

Daha sonra asteğmenin emri ile yeniden toplandık ve herhangi bir olay olmadığını söyledik. Gruplardan birisi yaşlı bir yurtsever köylüyü yakalayıp getirmişti. Yaşlı adamın "suçu" evinde fazla miktarda para buldurmuştu! Asteğmenin emri üzerine yaşlı yurtsever karakola getirildi. Bir hafta boyunca en sadist ve insanlık dışı işkencelere tabi tutulmasına rağmen hiçbir suçlamayı kabul etmeyince olay alaya intikal ettirildi. Daha sonra öğrenebildiğim kadarıyla alay komutanı paranın büyük miktarına el koyarak yaşlı köylüyü serbest bırakmış. Ancak verilen emir gereği, yurtseverin evi sürekli gözaltında tutuluyordu.

Asteğmen, Kürt olduğumdan ve Kürtçe bildiğimden dolayı bana sürekli, "Sen işimize çok yararsın, üstelik yüreklisin de. Apocular senin namını işitmeli. Erub ve Şemdinli'de döktükleri kan yollarına kalmayacakları" diyordu. Oysa, halkımıza çektirilenler karşısında ben, bir yurtsever olarak gerçekleştirilen

eylemleri bile yeterli görmüyordum. Ancak eylemler giderek yayılıyor ve bizim bulunduğumuz Çukurca alanına doğru geliyordu.

Birgün yine yapılan bir ihbar üzerine ben ve dört asker S... köyüne gittik. Köylülere, gelen olup olmadığını sordüğümüzde hayır cevabını aldık. Ancak ben kendileriyle Kürtçe konuşunca ve güven verince bir delikanlı, Sarı komutasındaki bir HRK birliğinin köye geldiğini, işkence gören yaşlı yurtsever ile görüşerek olanları ve sömürgeci askerlerin yarattığı tahribatları öğrendiğini ve yiyecek alarak ayrıldığını söyledi. Herkes durumu böyle açıkça biliyor mu diye merak ettim, ancak daha sonra konuştuklarımdan genç-yaşlı hepsinin de yurtsever olduklarını anladım. Anlamadığım bir nokta; HRK güçlerinin ne demek olduğuydu. PKK ve Apocuları biliyordum, ama HRK'yi duymamıştım. Grubumdaki askerlere, "Dağılalım ve dikkatli olalım. Her an buraya gelebilirler" diyerek uzaklaşmalarını sağladım ve ben de yaşlı yurtseverin evine gittim. Daha önce de geldiğim için benim Kürt olduğumu biliyorlardı. Durumumu Sarı'nın grubuna da anlatmışlar ve onlar da askerlerin arasında bir Kürt de var diye ilgilenmişler. İhtiyar yurtsevere, olanları anlat dedim. Gerek operasyonlardaki ve gerekse karakoldaki yardımlarımdan dolayı beni de kendilerinden sayıyordu. Olanları anlattı. Kendisinden, devrimcilerle onlarla görüşüp tanışmak istediğimi bildirmesini istedim. "Söylerim" dedi, ayrıldık. Grubumla karakola döndüğümüzde vakit akşam üzeriydi. Asteğmen'e, "vukuat yoktur, komutanım" diyerek herhangi bir olay olmadığını bildirdik. Bize, "sakın bir daha karakola geç gelmeyin. Apocular çok tehlikelidir. Yolunuzu keser öldürürler" diyerek tüm korkusunu ortaya döktü.

Birkaç gün sonra yine bir ihbar üzerine aynı köye baskın yapma emri aldık. Köye vardığımızda artık karanlık basmıştı. Komutanımızın "köye gir-

meyin, tehlikelidir" demesi üzerine, rastgele birkaç mermi sıkarak karakola döndük. Döndüğümüzde baktık ki, karakolun etrafında her üç metrede bir olmak üzere toplam 20 asker nöbet tutuyor, diğerleri ise asteğmeni koruyorlar. Askerler sağa-sola rastgele ateş ediyorlardı. Sabah olunca, Asteğmene bunun nedenini sorduk, bize, "sizin güvenliğiniz için. Sizi korumak bize düşer" gibi gülünç bir cevap verdi. Aslında önlemlerin nedenini tüm askerler biliyordu. Kürdistan halkının öncülere HRK savaşçıların Eruh ve Şemdinli'de gerçekleştirdikleri eylemlerin buralarda da yayılmasından korkuyorlardı.

1984'ün Kasım ayı ortalarında, bir asker kaçığının askere gitmesini sağlamak için köy muhtarını görmemiz gerekiyordu. S... köyüne gittiğimizde muhtarın bulunmadığını gördük. Aza'nın evine gittik. Ben ve yanımdaki dört Türk askerle birlikte bir süre oturduk. Aslında bu askerlerin hepsi de iyi niyetliymiş desem yerinde olur. Çünkü, bilinçsiz ve korkaktılar. Sorunu ulusal bir sorun, bir halkın direnişi olarak değil de, bazı bireysel eylemler şeklinde kavramaktaydılar. HRK güçlerinin eline düşmüş olanlar da vardı ve onlar daha da duyarlı hale gelmişlerdi serbest bırakıldıktan sonra. Eğer bunların amacı salt asker vurmaksa bizi neden öldürmediler, sadece silahlarımızı alıp bizi serbest bıraktılar diye birbirleriyle tartışıp konuşmaktaydılar. Benimle birlikte olan askerlerin durumu da pek farklı değildi. Biz orada, hep birlikte otururken aza bize çay getirdi ancak, renginin solmuş olması dikkatimi çekti. Diğer askerler durumu anlamasın diye, gülerek "niye rengin gitmiş" dedim Kürtçe. O da Kürtçe, "dışarı gel, işin var" diye cevap verdi. Onun gitmesinden kısa bir süre sonra ben de bir bahane bularak silahımı bırakıp çıktım. Çok heyecanlıydım. Aza kapının yanbaşında beni bekliyordu. "Hayrola, ne var?" dedim. "Çayımızı içer içmez, hemen köyden gidin, bizimki-

ler gelmiş, buradadırlar.” dedi. “Sizinkiler kim” şeklindeki sorum üzerine ise, “anlamadın mı” dedi, “HRK askerleri, peşmergeler.” Tam bu sırada “kaldır ellerini” diyen bir ses işittim. Ellerimi kaldırıp döndüğümde, başlarında yeşil-sarı puşular, ayaklarında botlar ve üzerlerinde şalvara benzer elbiselerle duran 4 kişi gördüm. Bir dakika sonra, köylerde efsaneleşen, asteğmene uykusuz geceler geçiren, namı tüm Hakkari’de duyulmuş Sarı (birliğin komutanı) geldi. Arkadaşlarına Kürtçe “bu kim?” diye sorunca ben hemen atıldım ve “Ez Kurdım” diye cevap verdim. Komutan Sarı sanki daha önceden tanıştırmış gibiydi, gülerek yaklaştı. “Sizinle konuşmak istiyorum” dedi. Kendisine, onlarla aynı düşünceleri paylaştığımı söyledim ve yörenizin durumunu anlattım. Sonra kendisi bana “bu gece devriye var mı? Karakolda toplam kaç asker var? Seni onların içinde nasıl ayırdederiz? Asteğmenin ismi ne? Sana ve diğer askerlere karşı tutumu nasıl?” gibi sorular sordu.

Kendisine, o gece devriye olduğunu, karakolda toplam olarak 35 asker bulunduğunu ve tek Kürdün ben olduğumu söyledim. Asteğmenin gerçek ismini ise hiçbirimiz bilmiyoruz, kendi aramızda “Cem” olarak çağırıyorduk. İsmi gizlemesinin nedenini komutan Sarı bana bu soruyu sorunca anladım. Kendisine asteğmenin beni “cesaretli” olarak tanımladığını ve Kürt olduğum için de “sevdiğini” söyledim. Güldü ve bana “senin bunun gerçek nedenini bilmen gerekirdi. Niçin seni seviyor?” diye sordu. Daha önceki savaşlarda, Kürtlerin nasıl ön plana çıkarılarak imha ettirildiklerini ve kazanılan zaferlerin altına da Türk imzası atıldığını anlattı. Sözlerini yürekten onayladım. Daha sonra bana, “bu geceki devriyeye sen katılma, bir gerekçe uydur” dedi. Zaman hayli geç olmuştu. Askerler birşeyden şüphelenmesinler diye aza M... birkaç çift yün çorap getirmişti. Onları alarak içeri girdim ve oldukça sinirlenmiş olan askerleri, kendilerine çorap bulmak için geciktiriyordum. Hep birden çorapların üzerine atıldılar. Böylece tehlike

de ortadan kalkmış oldu.

Geri karakola döndük. Asılan listede benim de devriye için ismim vardı. Asteğmene, rahatsız olduğumu ve kendisiyle birlikte pusuya yatmak istediğimi söyledim. Kabul etti. Gece saat 11⁰⁰ sularında gidip pusukurduk. 9 kişilik bir grup ise, K.. köyü civarında devriyeye çıktı. Hava çok soğuktu. Ses seda kesilmiş, rüzgarın sesinden başka birşey duyulmuyordu. Gece saat 2⁰⁰ -3⁰⁰ sularında aşağıdaki dereden bir ses geldi. Asteğmen, “rastgele ateş” dedi, sağa-sola, havaya ateş etmeye başladık. Asteğmen “aslanlarım tarayın, iki yönlü tarayın. Şimdi devriyedekiler de gelecek, böylece Apocuların kökünü kazıyacağız. Zaten bu son gruplarıdır” diyordu. Biraz sonra bir ses duyduk: “Komutan Ce...m! Biziz biz, Türk askeri!” Asteğmenin emriyle ateş kesildi. Henüz ortalık karanlıktı. Asteğmen, aşağıdakilerin gün ışığına kadar oldukları yerde mevzilenmelerini istedi. “Donarız Komutanım” diye cevap verdiler. Bunun üzerine Asteğmen, “Türk askeri donmaz. Mehmetçik aslan yüreklidir” diye ajite çekmeye başladı. Ben kulübemde tedirgin oluyordum, “ya komutan Sarı’ya birşey olmuşsa” diye endişeleniyordum. Nihayet gün ağarmaya ve derenin aşağısı görünmeye başladı. Hepimiz aşağıda gördüğümüz manzara karşısında hayretle donakaldık. Devriyeye çıkmış olan 9 asker üzerlerinde yalnızca iç çamaşırları olmak üzere bekliyorlardı. Komutanın çağırması üzerine yukarıya çıktılar. Komutan küfürle karışık, “nedir bu haliniz, kim yaptı bunu, hepinizi geberdiririm” diye bağırmağa başladı. Askerler, “komutanım, 40 tane Apocu bize pusukurdu. Bizi soyup gönderdiler” diye cevap verdiler. Karakola döndük. Yedek elbise olmadığı için komutan hepsini o halde bir odaya tıktı. Daha sonra öğrendim ki, askerler korkudan 40 kişi demişler, oysa yalnızca 4 kişiymiş komutan Sarı’nın grubu.

Bir süre sonra asteğmen hemen telsizle durumu Diyarbakır 7. Kolordu Komutanı ile Alay Komutanımız Albay Hasan Basri Tanrıyakugil’e bildirdi. Öğleden sonra, 7. Kolordu Ko-

mutanı, Albay Hasan Basri Tanrıyakugil, 10 helikopter, 20-30 panzer ve çok sayıda askerin gelmesiyle karakol çevresi adeta mahşere dönmüştü. Karakol bahçesi tıkabasa dolmuş, sigmayanlar da dışarıda durmaktaydılar. Askerler öyle çıplak vaziyette meydana getirildiler. Albay ifadelerini aldı ve sonra da geleneksel kokmuş nakaratları tekrarlamaya başladı: “Türk askeri dünyanın en disiplinli, en aslan yürekli ve korkusuz askeridir. Bölgede bir süredir faaliyet gösteren Apocu eşkiya çetesini de yabana atmak gerekir. Onlar, askeri eğitim görmüş, attığını tek kurşunla vuran çok tehlikeli yaratıklardır. Çok dikkatli olmak gerekir. Birkaç kişi kalmış. Onları da yakalayabilirsek biterler.” Bu şekilde süren konuşmasından sonra Albay, tekrar askerleri sorguya çekmeye başladı:

Albay: Sizi kim bu hale getirdi

Askerler: (hep bir ağızdan) Apocular, Komutanım!

Albay: Apocular katildirler. Sizi niye öldürmediler?

Askerler: Komutanım, Onlar dediler ki, bizim davamız sizinle değil. Siz zavallı askerler, emir kullarısınız.

Albay: Ya, onların davası kiminle, ha!

Askerler: Komutanım, onların sizinle, rütbelilerle işi varmış!

Herkesin adeta soluğunu tutarak dinlediği bu tansiyonu çok yüksek karşılıklı konuşmanın ardından, Kolordu Komutanının yaptığı bir konuşmayla toplantı sona erdi. Albay ve Kolordu Komutanı helikopterle ayrıldılar. Emir üzerine çevrede olağanüstü bir operasyon yapan askeri kuvvet hiçbir şey elde edemeyerek geri çekildi.

Daha sonra, bu 9 asker, 750.000 lira para cezası, asteğmen ise, 1 ay hapis cezasına çarptırıldı. Ayrıca asteğmen mahkemeye verildi. Askerler de bir hafta bile geçmeden başka bir bölgeye götürüldüler. Araştırdığıma göre, askerler arasında onların propagandası yapıp pasifikasyona yol açmasını diye, bu, 1984 Ağustos olaylarından sonra kural haline getirilmiş bir uygulamadır.

Bu olaydan sonra komutan

Cem, senderece asık suratlı, ürkek ve korkak biri olup çıktı. Biz askerlere çektiydikleri artık dayanılmaz bir hal almıştı. Yapılan köy operasyonları ve gece baskınlarında rütbeli elbisesini zorla askerlere giydireyor, kendisi de er kıyafetine bürünüyordu. Elbisesini giymek istemeyen askerlere ise en sadistçe yöntemlerle işkence yapıyordu. Bana da birkaç kez giydirmeye kalktı, kabul etmedim. Bu nedenle, eskiden “gözüm” dediği bana artık düşmanca bakıyordu. Tabii ki bu bakış karşılıklıydı.

Aradan bir veya birkaç aylık bir dönem geçmişti. Birgün 4 askerle birlikte K.. köyüne gittik. Tanıdığım birçok HRK taraftarı yurtsever vardı. Birisine durumları sordum, bana, Sarı ve grubunun orada olduğunu söyledi. Çok sevindim. Çünkü çoktandır kafama koyduğum şeyi yapmaya kararlıyım. Genç delikanlıya, “Sarı’yı gör, ... gelmiş, seninle konuşmak istiyor, de. Ben askerlere bir mazaret uydurur gelirim” dedim. Daha sonra askerlerden ayrıldım. Bir süre önce kendilerine çorap getirmiş olduğum için yine birşeyler getiririm umuduydu ses çıkmadılar.

Komutan Sarı’nın bulunduğu barınağa gittim. “Hayrola, ... ne var? diyerek karşıladı beni.” Ben, “yakın zamanlarda, Ankara’nın Haymana ilçesine bağlı bir Kürt köyünden tanıdığım bir arkadaşım, görevli bulunduğu karakoldan kaçarak silahı ile birlikte HRK birliklerine katılmış. Onun için beni çok dövüyorlar. Bana, senin haberin var, diyorlar. Haberim yok desem de inandıramıyorum. Ayrıca, operasyonlarda asteğmen askerlere kendi elbisesini giydirecek onları öne sürüyor. Bana da kaç kere giydirmeye kalktı. Ben diretince de akıllamaz şekilde dövüyor. Artık dayanmıyorum” dedim. Komutan Sarı’nın durumuma acıdığı belliydi. “Ne yapalım?” dedi. “Daha önceki olanları tekrarlayalım” dedim. Güldü, “yapalım dedi, o zaman vakit kaybetmeden git, köyde Apocular var, de. Geliş yolunuz üzerindeki K.. köyü yakınındaki patika yolu üzerinde iş olur biter.” Kucaklaşarak ayrıldık. Tes-

Devamı Syf: 28’de

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİNE VE ÖNDERLİĞİNE YÖNELEN SALDIRILAR PROTESTO EDİLDİ

Ulusal Kurtuluş Mücadelemize ve önderliğine karşı saldırıların yoğunlaştığı ve bu konuda alçakça bir faaliyetin yürütüldüğü alanlardan biri de Avrupa'dır. TC'nin, Kürdistan'da yürüttüğü "özel savaş", değişik boyutlarda ve değişik güçler eliyle de olsa bu alana da taşınmıştır. Böylece ulusal kurtuluş mücadelemizin etkisi kırılmaya çalışılmaktadır.

Bir yandan TC ve basını, diğer yandan kendisine "sol" maskesi takmış güçler ve bunların saldırttığı TAZ, GAL vb. gibi Avrupalı çevreler, özellikle son dönemlerde hızlanan yaygın bir karalama kampanyası başlatmış bulunmaktadır. Bundan güdülen amacın ne olduğu çok açıktır. TC'nin Kürdistan'da başarmaya çalıştığı fakat başaramadığı işi, bunlar, Avrupa'da ulusal kurtuluş mücadelemizi ve önderi PKK'yi tecrit ederek, yapmak istemektedirler. Bu saldırıların gündeme sokulduğu dönemin özellikleri de dikkat çekicidir. Kürdistan'da ulusal kurtuluş savaşının güçlü atılımlarla yükseldiği ve yoğun gelişmelerin yaşandığı bir ortamda Avrupa'da böyle yoğun saldırıların gündeme sokulması açık ki bir tesadüf değildir. Yine TC'nin de yoğun bir şekilde bu alana yönelerek boyalı basını vasıtası ile bu saldırılara ideolojik gıda vermeye çalışması da bir rastlantı değildir. Tüm bu yönelimler, bir yurtsever tarafından halk düşmanı bir hainin cezalandırılması ardından daha da yoğunlaştırılarak geliştirildi. Milliyet, Hürriyet ve Tercüman'da çıkan yazılar, hiçbir değişikliğe uğratılmadan sadece üzerine biraz cila sürülerek bu kez de "sol" adına yayınlanmaya başlandı.

Saldırımlar, yazılı düzeyde kalmayıp geliştirildi ve silahlı katliamlara kadar vardırıılarak sürdürüldü. Aynı dönemde Türk sömürgecileri ve uşakları tarafından da Kürdistan'da baskı ve katliamlar yoğunlaştırıldı. Böylesine vahşi ve insanlıkdışı saldırıların ve katliamların gün-

demleştiği bir dönemde, 5 Avrupa ülkesi, Türkiye hakkında insan hakları mahkemesine yaptıkları şikayetleri geri çektiler. Bu faşist Türk sömürgecilerinin halkımız üzerindeki baskı ve katliamlarını onaylama anlamını taşımaktadır.

İşte tüm bu saldırı, komplo ve oyunların teşhir; emperyalizmin, TC'nin ve onun sol'dan uzantılarının mücadelemize ve önder gücüne yönelttikleri saldırılarının da protesto edilmesi amacıyla 30 Ocak, 6 Şubat tarihleri arasında Avrupa'nın birçok merkezinde yaygın eylemler gerçekleştirildi. Eylemlere katı-

lan, kadın-çocuk, yaşlı-genç yüzlerce ERNK taraftarı, büyük bir kararlılıkla protestolarını gerçekleştirmiş ve isteklerinin kamuoyuna duyurulmasını sağlamışlardır.

Daha önce de TAZ gazetesinin mücadelemize ve önder gücüne karşı yayınladığı bazı yazıları, Yeşil Alternatif Liste (GAL) tarafından dağıtılan bir bildiriyle mücadelemize karşı takındığı olumsuz tavrı ve Hollanda'da Die Greone Amsterdammer dergisi tarafından yayınlanan yazılar, Avrupa'daki Kürdistanlı emekçilerin yoğun tepkisine yol açmıştı. Bu gazete-

lere ve GAL grubuna sayısız mektup ve protesto yazısı gönderen yurtsever emekçiler, ayrıca telefonlarla da mücadelemize ilişkin olumsuz yaklaşımlarını protesto etmişlerdir. Diğer dünya ülkelerinden ve Alman ilerici çevrelerinden bazı devrimci-demokrat kişi ve gruplar tarafından da gönderilen mektup ve protesto yazıları, mücadelemizin kitleselleşmesinin ve her koşul altında korunup güçlendirileceğinin açık göstergesi olmuştur.

Yapılan 30'u aşkın protesto eyleminden gazetemize ulaştırılan bazı haberleri yayınıyoruz:

Hollanda-Rotterdam

28 Ocak 1986 günü, 28 ERNK taraftarı, 5 Avrupa ülkesinin Türkiye'yi şikayetten vazgeçmesini, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı hızlandırılan saldırıları ve Hollanda basınındaki yalan haberleri kınamak, ERNK ile dayanışma içerisinde olduklarını ilan etmek ve Hollanda'

Türkçe Bölümü, eylemi haber olarak vermişlerdir. Rijmond Radyosu ise, eylemcilerle yaptığı bir röportajı geniş olarak yayınlamıştır.

Yöre halkı ve Hollanda genelindeki yurtsever emekçilerden büyük destek gören açık grevi eylemcileri, hedeflerine ulaşmaya kadar direneceklerini belirtmiş ve kararlılıklarıyla da tüm ilerici-demokratik çevrelerin il-

bir görüşme yapılmıştır. Görüşmede Kürdistan'da ve Türkiye'de yaşanan gerçeklikler izah edilerek Hollanda hükümetince Kürdistanlı ilticacılara belirtilen "Türkiye'de Kürt olmak bir suç ve baskı görme gerekçesi değildir" belirlenmesi protesto edilmiş, Türkiye'yi şikayetten vazgeçmeleri kınanmıştır. Olumlu bir hava içinde geçen görüşmeden sonra eylemcilerin taleplerini kabul eden Adalet Bakanı, hükümetin Türkiye hakkında aldığı kararları yeniden gözden geçireceğini belirtmiştir.

5 Şubat günü ise, Dışişleri Bakanı'yla bir görüşme yapan eylem komitesi, buradan da olumlu sonuçlar alarak ayrılmıştır. Diğer taraftan eylemin amaçlarını çarpıtmaya çalışan bazı gazete ve radyolar protesto edilerek, doğru yayın yapmaları istenmiştir.

12 gün devam eden açık grevi, 7 Şubat 1986 günü yapılan geniş bir basın toplantısıyla sonuçlandırılmıştır. Cumartesi günü coşkulu bir gece düzenlenerek eylemi kitlesel bir gösteriye dönüştüren Kürdistanlı emekçiler, büyük bir coşku ve inançla haykırdıkları sloganlarla düşmana olan kin ve nefretlerini bir kez daha dile getirmişlerdir. Eylemin yapıldığı kilisenin papazı gecede dayanışmasını dile getiren bir konuşma yaparak halkımızın mücadelesinin yanında olduğunu belirtmiştir.

Rotterdam açlık grevindeki eylemciler...

daki ilticacılardan, Türkiye ile yapılan bir anlaşma sonucu geri gönderilmesini protesto etmek amacıyla açlık grevine başlamışlardır. Rotterdam'da bir kilisede başlatılan açlık grevi eylemi büyük bir moralle devam etmiş, daha ilk günlerinde çok sayıda gazete ve Hilverson Radyosu

gisini çekmişlerdir. Her gün eylem yerini ziyaret eden birçok basın-yayın kuruluşu, geniş bir kamuoyunun oluşmasını da sağlamıştır.

Hollanda Adalet Bakanlığı tarafından iletilen görüşme isteği ise, eylem komitesince kabul edilmiş ve 3 Şubat pazartesi günü

açıklama yaparak mücadelemizle dayanışma içerisinde olduklarını açıklamışlardır. Bina da bulunan 300'ü aşkın sayıdaki SPD yöneticisine basın açıklamaları verildiği gibi, sözlü olarak da Kürdistan'daki durum anlatılmış, gelişmeler izah edilmiştir. Eylemcilerle görüşen SPD yetkililerinden Ezilen Halklar Komisyonu üyesi bir görevli, bu sorunu uluslararası kuruluşlara götüreceğini ve bu yönlü faaliyetlerini yoğunlaştıracağını belirtmiştir. Yine Avrupa Parlamentosu'nda görevli olan SPD'den bir bayan milletvekili de sorunu bu parlamentonun gündemine getirmek için çabalarını yoğunlaştıracağına dair söz vermiştir. SPD basın sözcüsü de Kürdistan sorununa daha fazla eğileceklerini belirtmiştir. Kendi içinde başlı başına bir toplantı olan ve geniş kamuoyu yaratacak niteliğe bürünen eylemin sonunda eyleme katılan tüm emekçiler, direniş türküleri söyleyip, halay çekerek ve sloganlar haykırarak oldukça coşkulu bir şekilde bina dan ayrılmışlardır.

Çeşitli basın-yayın organlarında eyleme geniş yer verilmiştir.

Frankfurt

25 yurtsever emekçiden oluşan bir grup ERNK taraftarı, 30 Ocak günü TAZ gazetesinin Frankfurt'daki bürosunu işgal ederek ulusal bağımsızlık mücadelemize yöneltilen saldırıları, karalama kampanyasını ve özel savaş uygulamalarını protesto etmişlerdir. Ayrıca TAZ gazetesinin de alet olduğu bu saldırıları teşhir eden eylemciler, TAZ'ın bu tavrından vazgeçmesini ve halkımızın direnişine saygılı olmasını istemişlerdir. TAZ Redaksiyon Kurulu tarafından kabul edilen bu istekler, basın-yayın kuruluşlarına da bildirilmiştir. 1 saat süren eylem başarıyla sonuçlandırılmıştır.

Ertesi gün, Neue Presse, Süddeutsche Zeitung ve Frankfurter Rundschau gazetelerinin yanısıra, TAZ da, eyleme geniş yer vermiştir.

Stuttgart

4 Şubat 1986 günü Stuttgart Süd Deutsche Zeitung gazetesini

işgal eden 20'yi aşkın ERNK sempaticisi, eylemin amacını açıkladıktan sonra isteklerini iletmış ve eylem yerine gelen basın-yayın kuruluşlarıyla da bir basın toplantısı yapmışlardır.

Eylem ve amaçları aynı gün 2 yerel radyoda, ertesi gün de 2 yerel gazete ve Süd Deutsche Zeitung gazetesinde yayınlanmıştır.

Osnabrück

Bir grup Kürdistanlı yurtsever, 30 Ocak 1986 günü bir yayınevini işgal ederek, faşist Türk sömürgecilerinin ülkemizdeki uygulamaları ile Avrupa'ya yansıyan özel harp uygulamalarını protesto ettiklerini ve bunun teşhirinin yapılması için yayınevinin girişimlerde bulunmasını istemişlerdir. Eyleme yerel gazetelerde yer verilmiştir.

Mannheim

30 Ocak günü, bir grup ERNK taraftarı Mannheim'de yayınlanan "Mannheimer Morgen" gazetesini işgal etmiştir. İstemlerini belirttikten sonra bir süre burada kalan eylemciler, olay yerine bazı gazete muhabirlerinin gelip bilgi alması üzerine binadan çıkmışlardır.

Diğer bir grup Kürdistanlı emekçi de aynı gün DPA bürosunu işgal etmiş ve istemlerini bildirmişlerdir. Bu her iki işgal eylemi DPA ajansı ve yerel gazeteler tarafından kamuoyuna duyurulmuştur.

Belçika-Brüksel

Bir grup yurtsever, Sosyalist Parti binasını işgal ederek isteklerini belirtmiş, ancak istenen sonuç elde edilememiştir. Parti yetkililerinden ilerisi için bir randevu alınarak eylem sonuçlandırılmıştır.

Paris

30 Ocak günü, 100'den fazla Kürdistanlı emekçi Paris'teki AFP (Fransız Haber Ajansı) bürosunu işgal etmiştir. İsteklerini ve eylemin amaçlarını yazılı ve sözlü olarak açıklayan emekçiler, istemlerinin kabul

edilmesi üzerine işgallerini sonuçlandırmışlardır.

AFP, eyleme ve amaçlarına geniş yer vererek kamuoyuna duyurmuş, ayrıca Hollanda Radyosu Türkçe yayınlarında eylemi yayınlamıştır. Fransız basını ve radyoları da eyleme yer vermişlerdir.

Danimarka Kopenhag

3 Şubat 1986 günü 10 Kürdistanlı yurtsever Uluslararası Af Örgütü'nün bürosunu işgal ederek Kürdistan'daki insanlık dışı baskı ve katliamları protesto ettiklerini, 5 Avrupa ülkesinin Türkiye'yi şikayetten vazgeçmelerini şiddetle kınadıklarını belirterek Af Örgütü yetkililerinin de destek vermesini istemişlerdir. Eylem yerine gelen 3 büyük gazete ve bölgesel bir radyo eylemcilerin yaptığı açıklamayı yayınlamışlardır.

Arhus

15 kişilik bir grup ERNK taraftarı bir gazete bürosunu işgal ederek eylemin amaçlarını ve isteklerini açıklamışlardır. Oradan da Uluslararası Af Örgütü'nün Arhus bürosuna giden yurtseverler burayı da işgal ederek amaç ve taleplerini bildirmişlerdir. Danimarka Merkez Televizyonu gelinceye kadar bekleyeceklerini belirten eylemciler bir gece orada kalmışlardır. Ertesi gün Merkez Televizyonun

eylem yerine gelerek yapılan açıklamaları alması ve eylemi görüntülemesi üzerine eylemciler binadan ayrılmışlardır.

Bu her iki eyleme de basında ve televizyonda yer verilmiştir.

İsviçre-Zürich

Bir grup ERNK taraftarı Volkszeitung gazetesini işgal etmiştir. Eyleme birçok gazete ve yayın organı yer vermiştir.

Freibourg'da da bir gazete bürosunu işgal eden Kürdistanlı yurtseverlerin eylemi başarıyla sonuçlanmış, basın ve radyo haber olarak yayınlamıştır.

Eylemler Büyük Yankı Uyandırdı

30'u aşkın merkezde çeşitli kuruluşların işgal edilmesiyle gerçekleştirilen eylemlerden elimize ulaşanları yayınladık. Ayrıca bu eylemler geniş kesimlere yayın yapan bir çok radyo, TV ve gazetelerde de yer almışlardır.

Avrupa'daki basın-yayın kuruluşları haricinde, ZDF "Türkiye Mektubu" programında ve BBC, Hollanda ve Köln radyosu Türkçe yayın bölümünde eylemlere geniş olarak yer verilmiştir.

Türk burjuva basınında ise Hürriyet, Milliyet, Tercüman, Cumhuriyet vb. gazeteler, eylemleri yayınlamışlardır. Ayrıca AP, AFP ve DPA haber ajansları da eylemleri dünya basınına iletmıştır.

ERNK Yunanistan Temsilciliği

Basın Toplantısı Yaptı

30 Ocak 1986 günü ERNK Yunanistan Temsilciliği tarafından Atina'da bir basın toplantısı düzenlenmiştir. Kürdistan'daki özel savaşın Avrupa alanına da yansıtılması ve gelişen son olaylar üzerine bilgilerin verildiği basın toplantısına çok sayıda haber ajansı ve gazete temsilcisi katılmıştır.

Sömürgeci-faşist Türk cuntasının halkımıza ve bağımsızlık mücadelemize karşı geliştirdiği özel savaş üzerinde duran ERNK sözcüsü, özellikle son dönemlerde bu savaşın Avrupa

alanına da yasımaya başladığına ve UKM'ye yönelik saldırı ve komploların geliştirildiğine dikkatleri çekmiştir. ERNK sözcüsü, kamuoyunu bilgilendirmek ve bu saldırıları teşhir etmek amacıyla bu basın toplantısını gerçekleştirdiklerini belirtmiştir.

Basın toplantısında dile getirilen gerçekler basın-yayın organlarına kamuoyuna yansıtılmış; TANE A gazetesini ERNK basın açıklaması metnini yayınlarak gelişmelere geniş yer vermiştir.

TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİ AVRUPA KONSEYİ'NDE TEŞHİR EDİLDİ

27-31 Ocak 1986 tarihleri arasında Fransa'nın Strasbourg kentinde yapılan ve 21 ülke temsilcilerinin katıldığı Avrupa Konseyi toplantıları sırasında bir grup ERNK taraftarı yurtsever, Konsey binasına girmeyi başarak gösteri yaptı.

29 Ocak günü, Avrupa Konseyi'nde "Türkiye ve Uluslararası Terörizm" konuları görüşülürken; tam da TC'nin bir numaralı kiralık uşaklarından, halkımızın kan emicisi, İdrisi Bitlisi'nin torunu ulusal hain Kamuran İnan, söz alarak; TC'nin "demokrasiye geçiş" demogojisini haklı çıkarmaya, onun halkımız üzerinde gerçekleştirdiği ve gerçekleştireceği katliamları aklamaya, 15 Ağustos 1984'den bu yana alevlenerek yükselen ulusal direniş mücadelemize alçakça iftiralarla saldırıya çalıştığı bir anda; tribünlerde bulunan bir grup ERNK sempatzanı, "şimdi artık söz sırası halkımızdır"

diyerek, hain Kamuran İnan'ın konuşmasını engellediler. Grup adına, Avrupalı parlamenterlere ve tribünlerdeki değişik uluslardan izleyicilere hitaben Fransızca bir konuşma yapan bir yurtsever, uluslararası en büyük teröristin sömürgeci TC ve onun temsilcileri olduğunu; TC'nin Kürdistan'da gerçekleştirdiği katliamlara karşı sessiz kalınmaması ve KUKM'ne yönelik olarak uluslararası alanda giriştiği komplolara tavır alınması gerektiğini dile getirerek, TC temsilcilerinin Avrupa Konseyi'nde bulunmalarını şiddetle protesto etti. Tam bu esnada, salonda bulunan yurtseverler, TC'nin Kürdistan'daki katliamlarına ve Avrupa Konseyi'nde yer almaması gerektiğine dikkat çeken Fransızca yazılmış büyük bir pankartı açarak, tribünlerde bulunan parlamenterlere çeşitli dillerde yazılmış bildiriler attılar ve izleyicilere de aynı bildirilerden dağıttılar. Yurtseverler eylemlerini Ulusal Önderimiz

Abdullah ÖCALAN'ın bir posterini kaldırarak ve "Biji Serok APO", "Kahrolsun Sömürgeci Faşist Cunta", "Kürdistan'da Katliamlara Son", "Yaşasın Uluslararası Dayanışma", "TC, Avrupa Konseyi'nden Defol" vb. sloganları çeşitli dillerden gür bir şekilde haykırarak sürdürdüler. Başta ulusal hain Kamuran İnan olmak üzere, tüm TC temsilcileri, "Biji Serok APO" sloganını duyar duymaz büyük bir korku ve telaş içinde salonu terkedip kaçtılar.

Güvenlik güçlerinin tüm müdahalelerine karşın, ERNK'li yurtseverler sonuna kadar direnerek eylemlerini sürdürmüş ve başarı ile sonuçlandırmışlardır.

Eylem, ulusal ve uluslararası alanda geniş yankılar uyandırmış; Türkiye'nin Sesi Radyosu, Köln Radyosu, Milliyet, Tercüman, Hürriyet gazeteleri geniş yer vermişlerdir. Ayrıca Fransız televizyonu (FR-3), L'Alsacien, Le Dernieres Nouvelles D'Al-

sace gazeteleri ve diğer birçok basın-yayın organı da eylemi genişçe duyurarak, eylemcilerin amaç ve isteklerini yayınlamışlardır.

Eylemin Türk sömürgeçileri üzerindeki etkileri çok büyük olmuş, "Milyonluk Ziyafetler" ve çeşitli görüşmelerle yanlarına çekmeye çalıştıkları Avrupa Konseyi parlamenterleri nezdinde maskelerinin düşürülmesi ve en önemlisi de, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin sesinin buraya kadar ulaşması ve yankı uyandırması, kendilerini çılgına çevirmiştir. Eylem sonrasında Kamuran İnan'ın verdiği demeçler ve Türk basınının feriyatları, bu gerçeği açıkça gözler önüne sermiştir. Onlar şimdi çok daha iyi bilmektedirler ki, etraflarındaki çember giderek daralmakta, boğmaya çalıştıkları KUKM, uluslararası alanda etkin olmaya başlayarak, ülkede olduğu gibi, yurtdışında da TC'nin iflasını yaklaştırmaktadır.

★

Feyka-Kurdistan Üyesi Olan Dernekler Yıllık Olağan Kongrelerini Başarıyla Gerçekleştirdiler

Federal Almanya'da demokratik faaliyetlerini sürdüren Yurtsever İşçi-Kültür Birlikleri Federasyonu Feyka-Kurdistan üyesi olup; Hamburg, Celle, Berlin, Duisburg, Köln, Bonn, Frankfurt, Mannheim ve Stuttgart gibi merkezlerde faaliyet sürdüren 9 derneğin yıllık olağan kongreleri gerçekleştirildi.

Feyka-Kurdistan yetkililerinden alınan bilgilere göre; kongreler, 15 Aralık-5 Ocak tarihleri

arasında yapılmıştır. Derneklerin, geçtiğimiz bir yıllık süre içerisinde yürütülen faaliyetlerini değerlendirdikleri, hata ve yetersizlikleri belirledikleri kongrelerde, yeni çalışma dönemine ilişkin kararlar da alınmış, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine güçlü destek sunan kitlesel kuruluşlar haline gelmesi gerektiği ifade edilmiştir.

Kongrelerin gündeminde yer alan en önemli hususlardan biri

de kurumlaşma sorunları olmuştur. Mevcut sorunları kavrama ve çözüm yolları önermede tüm üyelerin daha gelişkin bir durumda olduğu bu yılki kongrelerde, Kürdistan bağımsızlık mücadelesinin kitleselleşmesi olayına daha fazla ilginin olduğu da görülmüştür. Görevli ve üyelerin kişisel özeleştirilerini de yaptıkları kongrelerde, yeni döneme ilişkin kararların alınması oldukça coşkulu bir şekilde gerçekleştirilmiştir.

ERNK'nin Avrupa temsilciliği tarafından gönderilen ve ERNK'nin Ulusal Bağımsızlık Mücadelesi içerisindeki rolü ve önemini dile getiren; derneklerimizin de faaliyetlerini bu mücadelenin hizmetine sokması gerektiğini ifade eden mesaj, büyük bir coşkuyla ve delegelerin alkışlarıyla karşılanmıştır. Bu mesaj aynı zamanda bir karar olarak da kabul edilmiştir. Daha sonra derneklerin pratik faaliyetlerine ilişkin sunulan karar tasarımları üzerinde tartışılarak, yeni kararlar alınmıştır. Ulusal önderliğimize yöneltilen çeşitli saldırılara karşın, O'na sahip çıkmayı ve gösterdiği direniş yolunda yürümeyi de içeren karar tasarısı ise, tüm delegelerin coşkun bir şekilde haykırdıkları "Biji Serok APO" sloganıyla karar altına alınmıştır.

Yeni çalışma dönemindeki yöneticilerin seçildiği gündem maddesiyle işlevini tamamlayan ve yeni dönemin güçlü karşılanması için her koşul altında ve her alanda direnilmesi gerektiğini teslim eden kongreler, ulusal direniş mücadelemizin Avrupa alanında da kitlesel desteğe kavuştuğunun ifadesi olmuştur.

Kongrelere Feyka-Kurdistan, Hunerkom, Kürdistan Komitee tarafından gönderilen ve her derneğin karşılıklı birbirlerine sundukları mesajlar da delegelerin coşkun alkışlarıyla karşılanmıştır.

★

İşkencenin Gerçek Sorumlusu Türk Devletidir

Son dönemlerde, işkence konusu faşist Türk devletinin gündemindeki en temel sorunlardan birisi haline geldi. Geçmişten buyana, tüm çabalarına rağmen tamamen gizleyemedikleri işkence olaylarından bazılarını göstermelik yargulamalarla geçiştirmeye çalışan Türk sömürgecileri, tek tek açığa çıkan, işkence nedeniyle ölüm olaylarının artması ve işkenceci bir polisin, yaptıkları işkenceler ve kullandıkları işkence aletlerini basına açıklaması üzerine, bu konunun yoğun olarak kamuoyunda tartışılmasını ve bazı "muhalefet" milletvekilleri tarafından meclise getirilmesini engelleyemediler.

Bu gerçeklerin artık gizlenemez hale gelmesinden sonra dikkatler en çok, işkenceden etkilenmeyen hiç kimsenin kalmadığı Kürdistan üzerinde yoğunlaştı. Kürdistanlı bir yurtsever olan Nurettin GEDİK adlı öğretmenin, Elazığ'da ağır işkencelere maruz bırakıldığını bir basın toplantısında açıklamasının ardından, üzerlerinde uygulanan baskı, işkence ve cinayetlere karşı devrimciler önderliğinde seslerini yükselten Bingöl-Genç'in Doğanlı köyü halkı da, yurtsever Siddık BİLGİN'in işkence ile katledilip, ardından kurşunlanması olayının hesabını sormaya başladı. Siddık BİLGİN adlı yurtsever, bir süre önce gözaltına alınarak köy karakolunda ağır işkencelerden geçirilmiş ve işkencelerden öldüğünün anlaşılması üzerine, kaçarken vurulduğu izlenimi yaratmak için kurşunlanarak karakol bahçesine gömülmüştü. Devrimcilerin yol göstericiliğinde olayın üzerine giden Doğanlı köyü halkı hem bu cinayetin hesabını sormaya ve hem de topluca köylerinden sürülmeleri olayına karşı direnmeye başlamıştı. Bunun sonucunda ise, olay kamuoyuna yansarak parlamento tartışmalarına kadar girmiş, bu arada yabancı basın-yayın organları ve çeşitli kuruluşlar da olayın üzerinde önemle durmuşlardır.

Türkiye ve Kürdistan'daki alçakça cinayetlerinin bir bir gözler önüne serilmesi üzerine,

faşist rejimin sözcüleri bazı göstermelik yargulamalar yoluna başvurarak, devletin bizzat işkencenin sorumlusu olduğu gerçeğini gözardı etmeye çalışmaktadırlar. Ancak, bu tür inandırıcılığı çoktan tükenmiş yöntemlerle olayların önü artık alınmamakta, bizzat işkence yapanlar ve geçmişte yapılan işkencelerin ağır sorumluluğunu omuzlarında taşıyanlar bile gerçekleri itirafa zorlanmaktadırlar. Örneğin; işkenceci polis Sedat Caner, açıklamalarında, bir örgütün kolunu çökerttiklerinde para ile ödüllendirildiklerini söylemekte ve "ama öbür taraftan en hafif bir terslik ya da hata yaptığında.. Yani, hem bu işkenceleri filan yaptırıyorlar, hem de karşılığında alıp yargılıyorlar" demektedir. Geçmişte Başbakanlığı döneminde işkence olayları yine ayyuka çıkan, ancak bunlara kulaklarını tıkayan Demirel de, iktidar olma hesaplarından da kaynaklansa, gerçekleri itiraf etmek zorunda kalmış ve şöyle demiştir: "İşkence hangi devirde olursa olsun, siyasi sorumluluk düşer. Bizim Türkiye'yi idare ettiğimiz dönemde olmuşsa, bize de düşer."

Kürdistan'da işledikleri cinayetler, toplu sürgünler, baskı ve zulüm uygulamaları artık gizlenemez, örtbas edilemez hale gelen sömürgeci yetkililer, bütün bu suçlarını "bölücülük" tehlikesini hatırlatarak mazur gösterme ve kamuoyunu susturma çabası içine girmektedirler. Yurtsever Nurettin GEDİK'e işkence yapılmasını, onun bir oğlunun devrimci direniş safalarında halen yer alması ve diğerinin de, cezaevinde bulunması ile açıklayan ve PKK'li olduklarını belirten İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut, bu sözleriyle açıkça, "bölücülere, yıkıcılara işkence dahil yapılan herşey mübahdır" anlayışını dile getirmektedir. İçişleri Bakanı, Siddık BİLGİN'in hunharca katledilmesi olayını da "kaçarken vuruldu" şeklinde çarpıtmanın yanı sıra, aynı şekilde, onun PKK'li olmasını, bu suçu haklı göstermenin gerekçesi haline getirmekte ve şöyle demektedir: "Kendisini yaralı olarak ele

geçirmek maksadı ile ateş açılmış, aldığı yaralar sonucu yere düşerken (Yaşasın PKK... Zafer Bizimdir...) sloganı atmaya devam etmiş"tir.

Faşist bir bakanın bu sözleri ile dile getirilen şey, yüzyıllardır halkımıza karşı işlenen tüm suçların da gerekçesi haline getirilmiştir. Her dönemde sömürgeciler, Kürdistan'da başvurdukları insanlık dışı uygulamaları bu tür gerekçelerle haklı çıkarma çabasına girmiş, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük özlemini, kendisine karşı işlenen tüm suçları aklayan bir gerekçe olarak göstermişlerdir. Bu insan-

lık dışı mantık tüm kamuoyuna da empoze edilmeye uğraşılarak bir ölçüde etkili de olunabilmiştir. Bu nedenledir ki, katliamlarının açığa çıkması ardından, yükselen tepkileri bertaraf etmek ve tartışmaları kesmek amacıyla birkez daha aynı yöntem başvurmuşlardır.

Türk sömürgecileri tarafından her dönemde başvuru ve düzenlerini ayakta tutmanın en temel araçlarından birisi haline getirilen işkencenin, geçmişte ve özellikle de 12 Eylül faşizmi döneminde günlük hayatın bir parçası haline getirilmesi ve 1980 sonrasında işkence görenlerin sayısının onbinlerle ifade edilmesi gerçeğine karşılık, bu dönemde böylesine yoğun olarak tartışılması neyi ifade etmektedir? Devrimciler tarafından gözler önüne serilen işkence uygulamalarına geçmişte kulaklarını tıkayan bazı çevreler, neden bugün kendileri de aynı gerçekleri dile getirme "cesaretini" kendilerinde bulmaktadırlar? Açık ki, bu soruların cevabını Kürdistan ve Türkiye'deki yeni siyasi gelişmelerle izah etmek mümkündür.

Kürdistan'da ulusal kurtuluş

mücadelesinin her türlü çabaya rağmen durdurulamayıp gelişmesini sürdürmesi. Türkiye'de ortaya çıkan siyasal gelişmeleri doğrudan belirleyen bir olgu haline gelmiştir. KUKM'nin gelişmesinin önünü almak gerekçesi ile iktidara gelen faşist cunta, bu gelişmeyi engellemeye çalıştı, bugün bizzat bu gelişme tarafından yıkılmak tehlikesiyle karşı karşıya gelmiş bulunmaktadır. Bu durum karşısında, daha önceleri "devletin bekası" için iktidarı kendi elleriyle faşist generallere devredenler de dahil olmak üzere, "Türkiye'nin birliği ve bütün-

lüğü" için yüreği çarpan herkes, faşist generaller ve şürekasından hesap sormaya; 12 Eylül darbesinin dokunulmazlığını kaldırarak onu yargılamaya başlamıştır. Durum bu olunca, bugüne kadar çok iyi bildikleri, ancak karşısında sustukları gerçekleri dile getirerek kendi iktidarlarının yolunu açmaya çalışmaktadırlar.

Diğer taraftan elbette ki, işkenceye gerçekten karşı olan ve geçmişte olduğu gibi bugün de bu tür olayları lanetleyen, halkın acılarını dile getirerek hesap soranlar da vardır. Bu kesimler, varolan ortamı, gerçekleri gözler önüne sermek ve halklarımıza karşı işlenen suçları sergilemek için kullanmışlardır, kullanacaklardır. Ancak şunu da çok iyi bilmektedirler ki, ne tek tek olayların görünürdeki faillerinin yakalanıp sözde yargılanması ve ne de sömürgeci parlamentoda önege üzerine önege verilmesi bu sorunu çözenin gerçek yolu olamaz. İşkence bizzat TC devletinin her dönemdeki politikası olmuştur ve bu devlet yıkılmadıkça da ortadan kaldırılamayacaktır.

★ ★ ★

PROLETARYA VE DÜNYA HALKLARININ YÜCE ÖNDERİ V. İ. LENİN'İ, ÖLÜMÜNÜN 62. YILDÖNÜMÜNDE SÖMÜRGEÇİLİĞE, TASFİYECİLİĞE VE HER TÜR DEN KARŞI-DEVİRİMCİ EĞİLİME GÜÇLÜ DARBELER VURARAK ANIYORUZ

Dünyada ilk sosyalist devrimi gerçekleştiren ve yaptığı tahlilleriyle tüm dünya halklarının bağımsızlığa ve sosyalizme ulaşmasını da olanaklı hale getiren proletaryanın büyük öğretmeni Lenin, Marksizmi emperyalizm koşullarına uyarlayarak ortaya koyduğu teorisiyle bu bilimi, halkların sömürücü ve egemen güçlere karşı mücadelesinde sürekli bir eylem kılavuzu haline getirmiştir.

1898'de kurulan RSDİP'in merkez komitesine seçilen Lenin, o dönemde sürgünde bulunduğu faaliyetlere katılamamış, ancak araştırma ve incelemeler yaparak yürütülecek olan mücadelenin ideolojik çerçevesini oluşturmuştur. 1901'de serbest bırakıldıktan sonra siyasal çalışmalarına hız veren Lenin, 1902'de yayınladığı *Ne Yapmalı* adlı eseriyle, RSDİP'in o güne kadar karmaşık olan ve ekonomistlerin denetiminde yürütülen siyasetine bir biçim verme mücadelesini de başlatmıştır. Marksizmin ilkelerine sonuna kadar bağlı kalan, ekonomizme karşı mücadele temelinde ortaya koyduğu düşüncelerini *İskra* adlı gazetede yayınlayan ve Parti birliğini yaratabilmek için her şeyden önce düşüncelemin netleşmesi, yani ayrışmanın sağlanması gerektiğini savunan Lenin, kısa sürede sonuç almayı başarmış ve Partinin İkinci Kongre'sinde ekonomistler ile Leninciler arasında kesin bir ayrılık meydana gelmiştir. Parti içerisinde Menşevikler (azınlık) ve Bolşevikler (çoğunluk) diye iki fraksiyon oluşmuş ve devrimin zaferine kadar da aralarındaki mücadele aralıksız devam etmiştir.

1905 devriminin yenilgisıyla başlayan irtica yıllarında ortaya çıkan birçok yanlış eğilim ve tasfiyecilerle karşı tutarlı ve çok yönlü bir mücadele yürüten Lenin, Likidatörlere, Otvovistlere, tanrı arayıcılarına ve Stolipin'in kurduğu İşçi Partisine

karşı doğru-devrimci ilkelerden asla taviz vermeden çalışmalarını sürdürmüştür. Bir yandan Çarlığa karşı Rusya işçi sınıfını örgütleyip eyleme kaldırmaya çalışan ve bunun için de legal-legal tüm yöntemleri kullanan Bolşevikler, bir yandan da uluslararası alanda Marksizmin revize edilmesine karşı etkin bir mücadele yürütmüşlerdir. Lenin'in belirleyici çabalarıyla tüm tertip ve oyunları boşa çıkarılan II. Enternasyonal oportünistleri, tüm dünya proletaryası nezdinde teşhir edilmişlerdir. Yine aynı süreçte ortaya çıkan ve Troçki'nin başını çektiği Ağustos Bloku adlı tasfiyeciler de Lenin'in kararlı ve usta politik tavrıyla işlemeze hale getirilerek Bolşevizmin ölümsüzlüğü bir kez daha kanıtlanmıştır.

Marksizmin ortaya çıktığı ilk dönemlerden itibaren ona karşı geliştirilen ve gidasını burjuvaziden alan birçok sapma ideoloji de türetilmiştir. Sapmaların en çok yoğunlaştığı dönemlerden biri de 1905 Devriminden sonraki süreç olmuştur. Bu sürecin başarıyla atlatılmasında ve 1917 Ekim Devriminin zaferle taçlandırılmasında belirleyici bir yere sahip olan yüce öğretmen Lenin'den

öğreneceğimiz çok şey vardır ve ülkemiz koşullarında yükselttiğimiz Ulusal Direniş Mücadelesini de ancak Leninizmin yolunda ilerleyerek zafere ulaştırabileceğimize inanmaktayız. Özellikle de Marksizm-Leninizm'in dünya genelinde karşı karşıya bulunduğu sorunların en fazla yaşandığı bir süreçte bulunduğumuzu da dikkate alırsak, Lenin'in yürüttüğü sınıf savaşımının hangi yönlerinin ağırlıklı olarak benimseneceğini ve ülkemiz koşullarında sürdürdüğümüz mücadelenin gerçek anlamda nasıl ilerletileceğini de daha iyi kavrayabiliriz.

Dünya halklarının ve proletaryasının savaşımına olduğu gibi, halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesine de yol gösteren Leninizm, hertürlü çarpıtmaya ve tahrif etme çabalarına rağmen, elimizde güçlü bir silah olarak durmaktadır. Halkımız kendi öncüsünün ve Marksizm-Leninizm'in önderliğinde savaşımını geliştirerek, zafere her gün biraz daha yaklaşmaktadır. Haklı temellerde yükselen direniş mücadelemize karşı, gerek sömürgecilerden, gerekse de "sol" çevrelerden yöneltilen saldırılara karşı da gücümüzü Leni-

nizmden almaktayız. Nasıl ki, Bolşevikler mücadele tarihleri boyunca çok çeşitli çevrelerden yöneltilen saldırılara karşı tutarlı bir mücadeleyle çelikleşmişlerse ve başlatılan her saldırı, düşmanın acizliğini bir kat daha arttırmışsa, bugün de tüm dünya halklarının mücadelelerinde görüldüğü gibi, Kürdistan'da da aynı durum yaşanmaktadır.

Kürdistan'da hızla gelişen mücadelemize karşı düşmandan ve tasfiyecilerden gelen saldırılar da halkımızın Leninizmle perçinlediği direniş duvarına çarparak parçalanmakta ve etkisiz hale gelmektedir. Bugüne kadar olduğu gibi, önümüzdeki uzun süreli mücadele döneminde de öncüsüyle kenetlenerek yükselteceği direnişle halkımız, mutlaka zafere ulaşacaktır. Tasfiyeciliğe, devrim kaçkınlığına, Kemalist sol'a ve diğer tüm düşman faaliyetlerine karşı en tutarlı bir şekilde direnen tüm oyun ve komploları boşa çıkaracaktır.

Kendi ülkesinde proletaryanın önderliğinde başlattığı devrimi zafere götüren ve dünyanın ilk sosyalist rejimini kuran yüce önder Lenin, dünya halklarına bıraktığı en değerli miras olan, proletarya ideolojisiyle de komünizmin mutlak zaferini garantilemiştir. SSCB'de proletaryanın iktidarı ele geçirmesinin ardından sosyalizmi inşa çabalarını büyük bir ustalıkla yürüten Lenin, 21 Ocak 1924'de hayata gözlerini kapadıktan sonra da, bıraktığı güçlü mirasla gerek kendi ülkesinde sosyalizmin inşasına, gerekse de diğer birçok ülkede başlatılan ulusal ve sınıfsal mücadelelerin zafere ulaşmasına en büyük katkıyı yapmıştır.

Yüce önder Lenin, ölümünün üzerinden 62 yıl geçmiş olmasına rağmen, bugün de tap-taze yaşayan anısıyla, halkımızın ve diğer halkların bağımsızlık ve sosyalizm mücadelelerinde güçlü bir yol gösterici ışık olarak durmaktadır.

Yeni Yılda Topyekun Savaşan Bir Halk Gerçekliğine Ulaşmak ve Zaferi Daha da Yakınlaştırmak İçin

ERNK Bayrağı Altında Birleşelim

Halkımız 1986 yılına, gelişmiş bir ulusal kurtuluş mücadelesi ve bu temelde daha da artan umutlarla girdi. Devrimci direniş tohumlarının Kürdistan topraklarına çok büyük fedakarlıklar ve görkemli direnişlerle serpilmediği ve kök salarak dallanıp budaklanma yolunda büyük gelişmeler kaydettiği 1985 yılı, halkımızın o hep başaşağıya giden tükeniş tarihini yeniden varoluş ve yükselme tarihine dönüştürerek, yerini daha büyük zaferlerin tohumlarını bağrında taşıyan 1986'ya bıraktı.

1985 yılı, yolaçtığı gelişmelerle halkımızın ulusal ve toplumsal kurtuluş tarihine bir zafer yılı olarak geçme onuruna erişmiştir. 1984'ün 15 Ağustos'unda patlayan ilk silahlarla içine hapsedildiği umutsuzluk ve karanlıklardan sıyrılan ve geleceğini kendi ellerine alma savaşımına giren halkımızın bu çabası birçoklarının haklı ama umutsuz bir çaba olarak değerlendirilmiş ve kendileri çoktan tükenişin batağına saplanmış olan bu güçler, günleri sayılı olarak niteledikleri mücadelemizin ezileceği anı beklemeye başlamışlardır. Onlar bu sonuçtan öylesine eminlerdi ki, kimisi halkımızın bu onurlu başkaldırısını "provakasyon" olarak niteledi, kimisi "zamanı gelmemiş bu ayağa kalkışın büyük katliamlarla ezilmesinin kaçınılmaz olduğunu" vaazetti ve kimisi de gözlerini, imhadan sonra üzerine üşüşeceği devrimci değerlerimize dikerek, heyecan içinde ellerini oğuşturup beklemeye koyuldu.

Ancak, geçmişten bu yana, daha başından yenilgi tohumlarını içinde taşıyan bu tür "tahlilleri" nedeniyle devrimci mücadelede bir arpa boyu kadar olsun yol alamamış olan bu çevrelerin son umutları da suya düştü. Tüm beklentilerin ve "derin tahlillerin(!)" aksine, ulusal kurtuluş mücadelemiz, Kürdistan topraklarında bir daha sökülmemek

üzere yerleşti; halkımızı her geçen gün artan bir istek ve kararlılıkla saflarına çekti; bir hülya olmaktan çıkarak elle tutulur somut bir gerçeklik halini aldı.

Halkımız açısından böylesi gelişmelere yolaçan ulusal kurtuluş direniş savaşımız, düşman cephesinde de çok büyük etkiler ve yeni gelişmeler yarattı. TC tarihinde ilk kez bir devrimci hareket böylesine uzun ömürlü ve tüm devlet düzenini kökten sarsan bir nitelik kazandı. Öyle ki, bugüne kadar halkımızın varlığını dahi inkar eden Türk sömürgecileri, artık bir halkın varlığını itiraf etmek zorunda kalmanın yanısıra, Kürdistan'da verilen mücadelenin "bir avuç eşkiya"nın işi olmadığını, aksine bir halkın ulusal bağımsızlık ve toplumsal kurtuluş yolunda topyekun bir ayağa kalkışı ve verilen savaşın da gerilla savaşı olduğunu kabul etmek, bunu en resmi ağızlarından dile getirmek zorunda da kaldılar. Bu temelde ulusal kurtuluş savaşımız gerçek niteliğiyle dost ve düşman tarafından kabul edilmiş ve gelişmelere damga vuran belirleyici niteliği görülmüş oldu. Bu gelişme, bugüne kadar elde edilmiş en büyük siyasi zaferlerden birisini teşkil etmektedir. Tarihte ilk kez ulusal kurtuluş savaşımız gerçek rotasında ve gerçek niteliğiyle yer almış bulunmaktadır.

1985 ile birlikte daha da güçlenen ve ardarda geliştirilen eylemlerle düşmana ağır maddi ve manevi darbeler vuran ulusal kurtuluş savaşımız, askeri, siyasi, ekonomik ve sosyal alanlarda sömürgeci Türk devletini tam bir bunalım ve çöküş sürecine soktu. Faşist Türk devletinin ve ordusunun kof yapısı gözler önüne serilerek, kafalara empoze ettiği efsaneler yerle bir oldu. Uluslararası kamuoyu nezdinde de gerek TC'nin gerçek niteliği ve gerekse UKM'nin gücü açığa çıktı, Kürdistan sorunu güncelleşip tecrit çemberini kırarken, TC etrafındaki

tecrit çemberi ise giderek sıkışmaya başladı.

İşte, 1986'ya böylesi güçlü ve halkımızın lehine bir zemin üzerinde girmiş bulunmaktayız. Ancak sözünü ettiğimiz geçmiş gelişmeler, mücadelemizi şimdi daha da güçlü ve hızlı geliştirmemizi olanaklı kılmamanın yanısıra, bizlere çok büyük sorumluluklar da yüklemektedir. Elde edilen kazanımları korumak ve daha da ileri götürmek, ancak daha güçlü askeri örgütlenmeler ve daha yetkin planlamalarla gerçekleştirilebilecektir. Halk savaşının daha ileri yöntemlerini hayata geçirmek zorunlu hale gelmiş bulunmaktadır. Bunun gerçekleştirilebilmesinin yolu da askeri kuvvetlerimizi hem nitelik ve hem de nicelikçe daha da yetkinleştirmek ve teknik donanımını güçlendirmekten geçmektedir. Bu ise mücadele saflarına daha çok sayıda insanımızın katılmasını zorunlu kıldığı gibi, halkımıza maddi alanda da daha çok sorumluluk yüklemektedir.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin zaferinin, Kürdistan'ın bağımsızlığından ve halkımızın özgürlüğünden yana tüm yurtsever sınıf ve tabakaları, tüm bireyleri örgütleyip düşmana karşı savaşta seferber etmekten geçtiği bilinmektedir. Düşmandan zarar gören ve çıkarları bağımsız bir Kürdistan'dan geçen en geniş kitleleri seferber edip bir avuç hain ve işbirlikçiyi yalnız bırakmadıkça ve onlara karşı mücadeleyi sömürgecilere karşı mücadeleyle bütünleştirmedikçe Kürdistan'da zafer olanaksızdır. Bu, en geniş Kürdistanlı kitleleri Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK) saflarında birleştirip örgütlemek demektir. Önümüzdeki dönemin en temel görevlerinden birisi, ERNK örgütlerini halkımızın en ücre köşelerini dek yaymak, halkımızı bu örgütler bünyesinde bir araya getirmek ve örgütlü bir güce dönüştürmektir. Kürdistan'da artık bir tek bireyin bile örgütsüz yaşayamayacağı bir

döneme ulaşılmıştır. İnsanlarımız örgütlenmeden yaşamlarını sürdüremeyecekleri gibi, devrimci hareket de kendisinin ve halkın örgütlenmesini gerçekleştirmediği müddetçe mücadeleyi geliştirmek bir yana, varlığını dahi sürdüremeyecektir. O halde önümüzdeki en temel görevlerden birisi; örgütlemek ve örgütlenmektir. Bu yalnızca devrimin en ön safında yer alan militan kadroların değil, aynı zamanda tüm yurtseverlerin de gerçekleştirilmesi için güçlerini adanmaları gereken bir görevdir.

Gelinen aşamada, Kürdistan'da artık topyekun savaşan bir halk gerçekliğine ulaşmak zorunlu hale gelmiştir. Halk savaşı yürütmek, elde bulunan her türlü aracı kullanarak her Kürdistanlının mücadeleye katılması demektir. Bunun yolu ise örgütlenmekten; Cephe saflarında yerimizi almaktan geçmektedir. Aksi halde, yurtseverlikten ve direnişe bağlılıktan söz etmek içi boş ajitasyonla kendi kendimizi aldatmaktan başka bir anlama gelmeyecektir.

Halk savaşını salt onun askeri yönüyle ele almak, birkaç silahlı eylem gibi kavramak açık ki en dar ve de tehlikeli bir anlayış olacaktır. En basit anlamıyla tanımlarsak, halk savaşı, halkın bulunduğu her yerde ve her türlü olanağını seferber ederek, her türlü aracı kullanarak düşmana ve onun işbirlikçilerine karşı mücadele etmesi demektir. Onun askeri yönü olduğu kadar, siyasi yönü de vardır. Aynı şekilde, maddi alandan tutalım propaganda alanına; kültürel alandan tutalım diplomatik alana kadar çok yönlü sürdürülen bir savaşır halk savaşı. Bu savaşın salt ülkede sürdürülebileceğini beklemek, salt ön cephedekilerin omuzlarına bindiğini düşünmek ise, asla kabul edilemeyecek olan yanlış ve yanlış olduğu kadar da tehlikeli bir anlayıştır. Ülke toprakları dışında bulunan hiçbir

Kürdistanlı kendisini görevlerinden arınmış ve rahat hissedemez, kendisini savaşın dışında göremez. O, nerede bulunursa bulunsun, ülke mücadelesinin bir parçasıdır ve ona karşı büyük sorumluluklarla yükümlüdür. Ülke içi, ülke dışı gibi suni bir ayırım yaratmadan bulunduğu her alanda mücadelemiz uğruna tüm gücümüzü seferber etmek yurtseverliğin en temel kistalarının biridir.

Elbetteki bu, bulunduğumuz yurtdışı alanlarını kendimize yurt edinip oralarda nihai olarak yerleşme rahatlığına kendimizi kaptırmamız anlamına gelmiyor. Ülkemizden kopmamızın üzerimizde ne kadar büyük tahribatlar yarattığı, bizi kendi kültürümüzden, gelenek ve göreneklerimizden, özcesi ulusal kimliğimizden nasıl her geçen gün biraz daha uzaklaştırdığı, yaşanan gerçeklerden bilinmektedir. Yurtdışına çıkışımızı zorunlu kılan nedenler ne olursa olsun, şimdi yaşamımıza yön vermesi gereken, kaynağa dönüş düşüncesi olmalıdır. Yani her Kürdistanlı yurtsever, şimdi çeşitli nedenlerle ülkemizden kopmuş olsa da, ülkeye dönmeyi ve mücadelesini o alanda sürdürmeyi kendisine hedef olarak almalıdır. Bu hedefe ulaşmaya kadar da hangi alanda bulunursa bulunsun, cephe gerisinin dayattığı yurtseverlik ve devrimcilik görevlerini kararlıca ve özverili bir şekilde yerine getirmeli, "mücadele ülke zemininde verilir, burada yapılacak birşey yok" gibi sonderece yanlış ve kaçkınıcı anlayışlara kendisini kaptırmaktan sakınmalıdır.

Üzerinde önemle durulması gereken bir diğer nokta da, yurtdışı alanların üzerimizde yarattığı olumsuz etkilenmelere karşı kıyasıya mücadele etmek, öz benliğimizi korumak ve ulusal direnişçi mücadelemiz temelinde kişiliklerimizi daha da yetkinleştirmektir. Bu konuda, özellikle yeni nesillerin yetiştirilmesi sorunu en hayati sorunlarımızdan birisini teşkil etmektedir. Ülke gerçekliğimize yabancı bir ortamda yetişmek zorunda bırakılmış olan çocuklarımız, eğer kendi öz gerçeklikleri ile sıkı sıkıya tanıştırılmaz, o gerçeklik içine çekilemezlerse, onları bekleyen gelecek sonderece karanlık ve tam bir erime ve çürümeyi

içinde taşıyan bir gelecek olacaktır. Ulusal varlığımızın sürdürülmesinin, gelecek nesillerin ulusal kimlikleri temelinde güçlü bir eğitime tabi tutulmalarına bağlı olduğu ve yeni nesillerin geleceğimizin garantisi demek olduğu açık bir gerçektir. Geleceğimizi böylesine ellerinde tutan yeni nesil içinde hiç de küçümsenemeyecek bir sayı teşkil eden yurtdışındaki çocuklarımızın ulusal kimliklerine kavuşturulmaları ve ulusal kurtuluşçu düşüncelerle beslenmeleri bu nedenle çok büyük bir öneme sahiptir. Şu hiçbir zaman unutulmamalıdır ki, içinde yaşanan toplum içinde çocuklarımızı erimeye terketmek, onları bekleyen gelecek tehlikeyi görmeyip önlem almamak, hem onlara hem de ulusal varlığımıza yapılabilecek en büyük kötülük olacaktır. Bu konuda da Ulusal Önderimiz Abdullah ÖCALAN'ın çağrısına kulak vermek ve yeni nesli ulusal kurtuluş mücadelemizin gereklerine göre yetiştirmek vazgeçilmez bir ulusal görevdir.

Yurtseverlik, yalnızca bugünü değil ama aynı zamanda geleceği de kurtarmak ve bu kurtuluşu da ulusal kurtuluşa hizmet temelinde ele almak; ulusal çıkarları her zaman bireysel çıkarılardan üstün tutmak demektir. Bu gerçeği göremeyenler yalnızca ulusal çıkarlara zarar vermekle kalmayacak, aynı zamanda kendi tükenişlerinin de zeminini yaratmış olacaklardır. Çünkü, biliyoruz ki, yaşamının yolu direnmekten geçer. Direnmek ise, yalnızca düşmana karşı elde silah savaşmak demek değildir. Düşmanın bizi tüketmek, yabancılaştırmak ve yozlaştırmak için ortaya koyduğu her türlü oyunu boşa çıkarmak, ulusal benliğimizi ve yine ailemizin, çevremizin ulusal benliğini korumak da en yüce ve temel direnmelerden biridir. Bu alanda direnişi gerçekleştirmediğimiz aktif direnişe de geçilemez ve tükenmek kaçınılmaz olur.

Yurtdışı alanlar içerisinde özellikle Avrupa'nın insanlarımızın tüketilmesi ve ulusal kurtuluş mücadelemizin bitirilmesi için çok çeşitli plan, komplo ve saldırıların merkezini teşkil ettiği bilinmektedir. İnsanlarımız bir yandan çeşitli yöntemlerle bu alana çekilip yoz ve çürümüş bir

yapı içerisinde eritmeye çalışılırken, diğer yandan da ulusal kurtuluş mücadelemize karşı her türlü karşı-devrimci saldırıya alet edilmek istenmektedir. Geçmişten bu yana halkımız ve ülkemiz üzerinde çeşitli emperyalist emeller besleyen Avrupalı devletlerle işbirliği içinde faşist Türk sömürgeciliği, bu alanda çok büyük oyunlar tezgahlamakta; mücadelemiz açısından çok önem taşıyan bu zemini mücadelemizin bitirilmesinde bir sıçrama tahtası olarak kullanma amacını gütmektedir. Bu amaçla başta konsolosluklar olmak üzere, her türlü karşı-devrimci kurumunu harekete geçirmekte, bu alana ajanlarını göndermekte ve basın-yayın kuruluşları vasıtasıyla da yoğun bir beyin yıkama faaliyeti yürütmektedir. Bu faaliyetler için Avrupa'yı kendisi açısından sonderece elverişli görmektedir. Emperyalistler ve provokatörler de bütün güçleriyle bu amaçlara ortak olmakta, Türk sömürgecileriyle elele karşı-devrimci komplo ve propagandalar geliştirmektedirler.

Özellikle, mücadelemizin Avrupa zemininde de güçlü yankılar uyandırması; halkımızı bilinçlendirerek ulusal kurtuluş mücadelesi yolunda seferber etmesi; sesini dünya kamuoyuna güçlü bir şekilde duyurarak ilerici kamuoyunun desteğini almaya başlaması ve halkımızın bu alandan mücadelemize güçlü bir maddi ve manevi destek sunması sömürgecileri çılgına çevirmiş ve bu alan üzerindeki oyunlarını yoğunlaştırmalarına yolaçmıştır. Son dönemlerde uşakları eliyle gündeme koyduğu silahlı saldırıların yanısıra gerici propagandalarına da hız vermiştir. Bu propagandaları ile bir yandan UKM ve önderi PKK'yi karalayarak kitlelerin bakış açısını çarpıtmayı hedeflerken, diğer yandan da Avrupa zemininin daha da derinleştirdiği zaafırlara ve gerici anlayışlara hitap ederek kitleleri mücadeleden koparmayı ve sefil yaşam özelemlerini canlandırmayı amaçlamaktadır. O, kitlelerin ülke zemininden uzak olmasından güç alarak ülkede hızla gelişen mücadelemizi gözardı edebileceğini ve mücadelemizin "bitirildiğine" kitleleri inandırabileceğini umud etmektedir. Oysa, ülkeye gidip

gelişmeleri bizzat gören sayısız emekçinin tanıklığı gibi, Türk sömürgecilerinin içinde bulunduğu telaş da durumun hiç de kendi iddia ettikleri gibi olmadığını ortaya koymaktadır. Başvurulan bir diğer alçakça propaganda da, kitleler içinde ölüm korkusunu geliştirmektir. Özellikle, anne-babaların zaaflarına hitap edilerek, "çocuğunuzun devrimcilere katılmasına engel olun, yoksa ölüme gider" şeklinde hain propagandalar geliştirmektedirler. Açık ki, düşmanın bu ve diğer propagandalarına karşı sonderece uyanık olmak ve bu propagandaların altında yatan sefil hesapları iyice bilince çıkarmak gerekmektedir. Halkımızın canına her gün her saat kasteden, bizleri yurdumuzdan kopararak diyar-diyar süründürüp, hergün bin defa ölümü tatıran barbar Türk sömürgecileri, evlatlarımızın canını kurtarmaya çok mu istekli? Açık ki, hayır! Bu alçakça propagandanın amacı, giderek ulusal bilinci derinleşen ve mücadele saflarına koşan kahraman halk evlatlarımızın mücadelede yer almasını engellemek, ulusal kurtuluş mücadelemizin hayat damarlarını tıkayarak onu bitirmek ve bu sefil amacına ulaşmak için de anne-babaların evlat sevgisinden soyuzca yararlanmaktır. Ama şunu çok iyi bilmek zorundayız ki, evlatlarımızı sömürge bir ülkede kölece yaşatmak, yaban elerde onları erimeye ve çürümeye terketmek ve geleceklerini karartmak onları sevmek demek değildir. Evlatlarımıza verebileceğimiz en büyük değer ve sevgi, onları ulusal kişiliklerine kavuşturmak ve bağımsız ve özgür bir Kürdistan devretmektir. Ülke sevgisi olmadan gerçek evlat sevgisinden söz edilemez. Çünkü bizim evlatlarımıza bırakacağımız en güzel miras özgür bir gelecek olacaktır, bu ise ancak özgür bir vatan yaratmakla mümkündür. O halde, gerektiğinde ölümü göze alarak Kürdistan'ın bağımsızlık savaşında yeralmak, yurtseverliğin olduğu kadar evlatlarımıza karşı sorumluluk ve bağlılığımızın da gereğidir.

Düşmanın ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik saldırı ve yalan propagandaları çok çeşitli biçimlerde ve kapsamlı bir tarzda
Devamı Syf: 26'da

30 yıla yakın süredir Haiti'de denetimi ve tüm yetkileri elinde bulunduran "Duvalier" hanedanının egemenliği, halkın taşan öfkesi karşısında tutunamayarak yerle bir oldu.

ABD'nin Güneydoğusundaki Karayip adaları üzerinde bulunan Haiti, 1915 yılından buyana ABD'nin klasik sömürgesi olmuş; 1934'te de yine aynı emperyalist ülkenin yeni tip sömürgesi haline gelmiştir. Afrika kökenli olan Haiti halkı, dış egemen güçlerin yanısıra içte de işbirlikçi egemen sınıfların sömürü ve baskısından tarihin hiçbir döneminde kurtulamamış, ülkeleri zengin yerüstü kaynaklarına sahip olduğu halde sürekli dünyanın açlık çeken halklarından biri olarak kalmıştır.

1957'de yapılan seçimlerde devlet başkanı olan Francois Duvalier, ABD'ye bağımlı bir diktatörlük kurarak tüm muhale-

fet güçlerini sindirmiş ve baskıcı yönetimini ülkenin tek hakimi haline getirmiştir. 1971 yılında bu diktatörün ölmesi üzerine, yerine oğlu Jean Claude Duvalier, "ömür boyu" devlet başkanı ilan edilmiş ve böylece günümüze kadar 30 yıllık Duvalier ailesi diktatörlüğü, Haiti'nin kaderini eline almıştır.

Dünya genelinde halkların baskıcı ve sömürücü yönetimlere karşı başkaldırıların giderek arttığı ve yeni sömürgecilik sisteminin de çöküşün eşğine getirildiği çağımızın son çeyreğinde Haiti halkı da açlıktan, katliamlardan ve insanlıkdışı sömürü sisteminden kurtulabilmek için direnişe geçti. Sık sık meydana gelen olayları, bugüne kadar kanlı bir biçimde bastıran ve yönetimini devam ettiren Duvalier diktatörlüğü, giderek artık sokaklara taşan halkın coşkun öfkesi karşısında tutunamaz hale gelmiştir.

Geçtiğimiz Kasım ayında başlayan kitle gösterileri giderek büyümüş, yönetimin kanlı bastırma çabalarına rağmen, hergün binlerce insan daha protesto gösterilerine katılmıştır. Siyasi

ve ekonomik krizin önu alınamaz boyutlara ulaştığını gören ABD emperyalistleri, halkın Duvalier yönetimine karşı tepkisinin önüne geçemeyeceğini anlayınca bu diktatörü gözden çıkarmış ve halkın istemlerinden yana gözükmeye muhalefeti desteklemeye başlamıştır. Toplumsal huzursuzlukların giderek ayaklanmalara dönüştüğü birçok alanda artık diktatörlükleri ve askeri yönetimleri ayakta tutamayacağını anlayan ABD, bu kez de demokrasiyi savunur gözükmeye, bu tür yönetimleri de eleştirmeye, uyardıya başlamaktadır. Muhalefetteki Sosyal Hristiyan Partisi de tüm sınıf

ve tabakaların katıldığı protestolarda aktif bir rol üstlenmiştir.

Birçok şehir merkezinde giderek ayaklanmalara dönüşen ve "Kahrolsun Duvalier" sloganlarının haykırıldığı protesto gösterilerinde 1000'i aşkın insan öldürülmüş, ancak halk, kararlılığını göstererek hergün daha fazla artan sayıyla sokaklara dökülmüştür. ABD'den beklediği yardımı da göremeyen Duvalier, 8 Şubat 1986 günü ülkesinden kaçıp Fransa'ya sığınmıştır. 30 yıllık diktatörlüğe son verilen Haiti'de yeni yönetimin seçimlerle belirleneceği belirtilmektedir.

★ ★ ★

Uganda'da General Okello'nun İktidarı da Yıkıldı

Uzun yıllardır mücadele içerisinde bulunan Uganda Milli Direniş Ordusu gerillaları, geçtiğimiz hafta başkent Kampala'yı da ele geçirerek yönetime el koydular.

Darbeler ülkesi olarak bilinen ve oldukça geri bir sosyalekonomik yapıya sahip olan Uganda'da General Okello'nun, 6 ay önce darbe ile yönetimi ele geçirmesiyle savaşımına ara veren NRA gerillaları, bir süre sonra bu yönetimin de yozlaşarak çapulculuğa başlaması ve askerlerin halk üzerinde tam bir talancılık yapması üzerine, yeniden mücadeleye başlamışlardı. Birkaç aylık mücadele süresi içerisinde ülkenin büyük bölümünü etki altına alan NRA gerillaları,

halkın aktif desteğiyle yönetime geldiler. NRA gerillalarının lideri Yoveri Museveni, devlet başkanlığına getirildi. Görevi devralan Yoveri Museveni, yaptığı basın toplantısında, ülkenin kuzeyinde çatışmaların devam ettiğini, ancak eski yönetim askerlerinden büyük bir kısmının kendiliğinden teslim olduğunu, bunlara da savaş esiri muamelesi yapılacağını açıkladı.

Gerillaların giderek tüm ülkede hakim hale geldiği ve geri çekilen hükümet askerlerinin de geçtikleri her yerde yaygın bir talan gerçekleştirdikleri ve sivil halkı katliamdan geçirdikleri gelen haberler arasındadır.

★ ★ ★

Güney Yemen'de Yönetim Değişikliği

Güney Yemen Sosyalist Halk Cumhuriyeti, geçtiğimiz günlerde onbini aşkın insanın ölümüne ve bir yönetim değişikliğine yolaçan kanlı çatışmalara sahne oldu.

Özellikle Ortadoğu'daki gerici diplomatik ve ekonomik ilişkilerini geliştirme ve ekonomik alanda Avrupalı emperyalistlerle de belli işbirliklerine yönelme eğilimi taşıyan Sosyalist Partili Devlet Başkanı Ali Nasır Muhammed yönetimine karşı, yine Sosyalist Parti içerisinde bir muhalefet doğarak, karşı eyleme geçti. İktidarda bulunan Ali Nasır Muhammed yönetiminin sosyalizmi inşa etmede başarısız kalması, yoksulluk, bürokratism vb. eğilimlerin ülkede yaygınlaşması, emperyalist ülkeler ve özellikle de ABD ile yapılan ticari anlaşmalarda sağ'a kayılması üzerine bu gidişata dur demek ve sosyalizmin kazanımlarını korumak amacıyla yönetime başkaldırdığını söyleyen Abdul Fethah İsmail, örgütlediği güçlerle birlikte mevcut yönetimi devirme hareketına girişti. İki haftayı aşkın süre devam eden çatışmalarda, sayısı on bini bulan Yemen'li hayatını kaybederken, yine onbinlerce yabancı, deniz yoluyla ülkeden tahliye edildi.

Çatışmaları erkenden durdurarak soruna görüşmeler yoluyla çözüm bulmaya çalışan SSCB, hem Ali Nasır Muhammed ve hem de muhalefet lideri ile Moskova'da görüşmeler yaptı, ayrıca Güney Yemen başkenti Aden'deki elçiliğinde de iki tarafı bir araya getirerek görüşmeler düzenledi. Ancak çatışmalar yine de devam etti ve giderek durum muhalefetin lehine dönmeye başladı. İktidarı kaybeden A. Muhammed'in kendi aşiretine mensup 40 bin kişilik bir kuvvet örgütleyerek karşı saldırıya geçtiği ancak etkisiz kılınarak ülkeyi terkettiği belirtildi. Çatışmalar süresince, muhalefet güçlerinin daha radikal olmalarından dolayı kendilerinin çıkarları için bir tehdit olarak gören Suudi Arabistan gibi Ortadoğu gerici güçlerinin, Ali Nasır Muhammed'in karşı saldırısını destekledikleri yolunda görüşler ortaya atıldı. Sonuçta, halkın da etkin desteğine sahip oldukları belirtilen muhalefet güçleri, iktidarı ele geçirmeyi başardılar.

Gelen son haberlerde, Haydar Ebubekir El Attas'ın devlet başkanlığına getirildiği; eski Devlet Başkanı Ali Nasır Muhammed'in ise nerede olduğunun bilinmediği belirtilmektedir.

65 Yıllık Tarihi Yanılgı Değiştirilmeli Sol Artık Gerçekleri Görmelidir

Türkiye'ye marksist-leninist düşünceleri taşıyan ilk kadrolar arasında yer alan ve Komintern'in aktif desteğiyle Türkiye Komünist Partisini kuran Mustafa SUPHİ ve 14 arkadaşının kemalistler tarafından Karadeniz'in sularında boğdurulmasının üzerinden tam 65 yıl geçti. 1921 yılında 28 Ocak'ı 29'a bağlayan gece, ülke dışındaki örgütsel-siyasal hazırlıklarını tamamlayarak ülkeye giriş yapan bu 15 komünist önder daha Türkiye sahillerine varmadan, kemalistlerin gönderdiği bir su motorunun saldırısına uğramış ve hepsi de hançerlenerek Karadeniz'in sularında hunharca katledilmişlerdi.

Dönemin milliyetçi öncüleri olan kemalistler, dış işgalci güçlere karşı sürdürdükleri savaşta, uyguladıkları sinsi ve çok yönlü politikayla Kuvayı Milliyecileri, Çerkez Ethem'in birliklerini ve daha birçok ihtilalci hareketi kendi yedeğine aldıktan sonra, Sovyetler Birliği ile kurdukları iyi ilişkilerinden de yararlanarak Türkiye Komünist Partisinin kurucularına da ittifak çağrısı yapmaktan geri durmadılar. Ülkeyi yabancı işgalcilerden kurtarmak amacıyla olduklarını ve daha sonraki yönetim biçimini de koşullara göre tespit edeceklerini belirten kemalistler, komünistleri ittifak yapmaya ikna ettiler. Bu noktada oldukça büyük bir hata işleyen Türkiye Komünist Hareketinin önderleri kemalistlerin gerçek yüzünü görememiş; vaadlerine inanarak ve yaptıkları çağrıya uyarak örgütü Türkiye'ye taşımışlardır. Bu durum ise komplocu kemalistler için bulunmaz bir fırsat olmuş, barış ve dostluk gösterileriyle çağrıda buldukları komünist önderleri kalleşçe öldürmüşlerdir.

M. SUPHİ ve arkadaşları, Türkiye'nin içinde bulunduğu yapıyı tespit etme, bu koşullarda halkı örgütleme, savaşa kaldırma ve bu savaş sonunda da sosyalizmi inşa etme yolunda çeşitli tahliller geliştirmişlerdir. İşçilerin köylülerin ve diğer emekçi sınıfların aktif olarak destekle-

diği ihtilalci devrimci hareketler, Komünist Partisinin önderliğine büyük ihtiyaç duymakta, böylesi bir yolgöstericiyi beklemekteydi. Bu objektif durum ise kemalistleri; sonderece rahatsız etmekteydi. Kendisine ters düşen tüm düşünce ve eylem sahiplerini ya tasfiye yöntemiyle ya da komp-

lolarla etkisiz hale getirmede oldukça usta olan kemalistler, kendileri açısından büyük tehlike oluşturan komünist hareketi, pratik-örgütsel faaliyetlere başlamadan ve Türkiye'de etkin bir güç haline gelmeden yok edebilmeyi yollarını araştırmaya başladılar. Sovyetler Birliği'yle de kurdukları iyi ilişkiler, girişimlerine kolaylık sağlamakta, sahte yüzlerini gizlemelerine yardımcı olmaktaydı. Ama durumun böyle olması Türkiye komünistlerinin düştüğü büyük yanılgıyı mazur gösteremez, çünkü kemalistlerin dayandıkları sınıf temeli ve ilerici-devrimci güçlere karşı takındıkları tutum, daha başından çok açıktı. Kendilerine muhalif güçlerin çıkmaması için her yolu tükamak isteyen kemalistler, 1920'lerde sahte bir komünist partisi kurmuş, M. SUPHİ'lere de çağrı yaparak gelip legal faaliyet sürdürmelerini, komünizme hiçbir zaman karşı olmadıklarını bildirmişlerdi. Bu sahte ve kasıtlı çağrıya kanan komünistler ise hazırlıklarını tamamlayarak Türkiye'ye dönmek için yola çıkmışlardı. Türkiye Devrimci Demokratik Hareketinin daha ilk adımlarını

atmaya başladığı bu dönemde oldukça büyük bir darbe yiyerek gerilemesi ve bir daha da belini doğrultamamasının acılarını ise Türkiye halkı o günden buyana sürekli çekmiş, çekmeye de devam etmektedir.

Komünist Hareketin önderlerinin böylesine alçakça bir

lanlılar düzenlemektedirler. Ama bu çabaları onların gerçek yüzünü gizleyemediği gibi, emekçi kitlelerde büyük öfke de yaratmaktadır. Pratikte TC'ye bir fiske bile vurmuyup, direnişe sahip çıktıklarını söyleyen bu sol güçler, Türkiye proletaryasının mücadele tarihinde direnerek şehit düşen sayısız önder kadro ve militanın anısına değil, gerçekte devrimci örgütü tasfiye edip Kemalizmin kuyruğuna takan Vedat Nedim Tör, Şefik Hüsnü ve Ş. Süreyya Aydemir gibi, burjuvazinin uşaklarının anısına sahip çıkmakta; onların ruhunu temsil etmektedirler.

Şu objektif bir gerçektir ki, mücadeleciler güç ve kadroların mirasını devralmak, onların anısına gerçek anlamda bağlı kalmak, ancak burjuvaziye ve halk düşmanlarına ölümcül darbeler vurmakla ve onların hakimiyetlerine son vermekle mümkündür. Bu durum özellikle de Türkiye'de devrim yapma iddiasında olan güçler açısından yakıcıdır. Kendi ülkelerinin ekonomik-toplumsal ve tarihsel gerçekliğini dahi yeterince irdeleyip bilince çıkarmayan sözkonusu "sol" örgütler, Kemalizmi tanımada da büyük zorluk çekmekte, M. SUPHİ'lerin mücadelesine ve bıraktıkları devrimci mirasa sahip çıkmada oldukça sathi ve biçimsel olmaktan öteye geçememektedirler. Kemalizmin karşı-devrimci ve gerici karakterini kavramakta büyük yanılgılar içine düşen bu güçler, M. SUPHİ'lerin katledilmesi olayından gereken dersleri çıkarmadıkları gibi, TKP'nin Kemalizmin güdümüne girmesini ve daha sonraki süreçlerde sürekli aynı eğilimi taşımasını da görememiş, bugün "sol" hareketlerin Marksizmi Türkiye koşullarında uygulamamasının temel nedenini bir türlü tespit edememişlerdir. Yani Kemalizmden kendilerini arındıramayan sözkonusu sol güçler, Türk burjuvazisi açısından da ciddi bir tehlike oluşturmaktan uzaktırlar. Bugün artık Türkiye Devrimci Demokratik

Devamı Sayf: 27'de

Sömürgeciliğin Milisleştirme...

Baştarafı Syf: 4'te

le de köylülerimiz, sömürgeci düşmanı, istenilen sonuca varmakta yenilgiye uğrattılar.

ALİXAN ÇETESİNDEN MEHMET TATAR (MEHMEDE TEMER)'İN EVİ YAKILDI

Bilindiği üzere Alixan Tatar'ın yakın çevresi maddi varlıklarıyla birlikte, Şırnak'ta sömürgeci düşmanın askeri koruması altına girdiler. Bişirêş, Besse Meryemê, Cefane vb. yerlerde konumlanan Tatar ailesinden ağa bozuntuları, bu yörenin ormanına ve toprağına sahip çıkarak gelir kaynağı haline getirmişler ve köylülüğün sırtından büyük bir sömürü gerçekleştirmişler. Yıllarca devam eden bu durum, köylülüğün büyük tepkisine neden olmuş ve hatta zaman zaman çatışmaya dönüşmüş ama, her defasında köylülük arasındaki çelişkilerden yararlanan ağa takımı, sömürgecilerden de aldıkları açık destekle bu tepkileri sindirmiş ve onlarca yoksul köylünün ölümüne neden olmuşlardır. Karakol, mahkeme ve tapu dairesinin açık desteği karşısında köylülük çaresiz kalmıştır.

Ne zamanki HRK güçleri, Alixan Tatar'a yönelik eylemlere başladılar, köylüler aldıkları bu güvenle, kinlerini açığa vurarak harekete geçirdiler.

Ve yine bu uşak ağa takımından olan Mehmedê Gmer ve Hamik, Nado isimli oğulları, Besto Meryemê'deki bütün verimli toprakları, mera ve ormanları tekellerine almışlardı ve bununla hem alandaki köylülerden hem de gelip geçen göçerlerden büyük vurgunlar vurmaktaydılar. Devrimci eylemler karşısında son anda canını kurtaran bu uşak, evini Şırnak'a taşıyarak, diğer ağalar gibi yenilgiyi kabul etti. Devrimci evini yakarak, yoksul halkın evini yakmaya karşı bir cevap verdiler. Kırsal alandan kovulan bu hain ağa takımı, bizzat kendileri tarafından köylülükle aralarında yıllarca süren savaşta yenilgi aldıklarını itiraf ettiler.

★ ★ ★

Yeni Yılda Savaşan...

Baştarafı Syf: 23'te

sürdürülmektedir. Bunda ise, en büyük gücü halkımızın zayıflıklarından, bilinçsizliğinden ve yetersiz anlayışlarından almaktadır. O halde, düşmanın oyununa gelmemek, onun alçakça propagandalarını boşa çıkarmak için ulusal kurtuluşçu düşünceler temelinde kendimizi iyice eğitmek, bu konuda çıkan yayınları okuyup özümsemek, düşmanın bünyemize geçmişten beri aşilediği ve bugün de Avrupa zemininin beslemekte olduğu hastalıklı ve geri düşünce ve anlayışlardan kendimizi arındırarak ulusal kurtuluş mücadelemiz ve ERNK saflarında sıkıca kenetlenmek ve kendi kurtuluşumuzu halkımızın ve ülkemizin kurtuluşuna bağlamak gerekmektedir. Aynı şekilde, mücadelemizi tüm yönleriyle iyice kavramak; başarı-

dan zafer sarhoşluğuna kapılmamak ve kayıplardan umutsuzluğa düşmemek; mücadelemizin uzun vadeli ve zorlu, düşmanın ise alçak ve barbar olduğunu bilerek buna göre kendimizi büyük fedakarlıklar, acılar ve kahramanlıklar isteyen bir savaşa hazırlamak şarttır. Düşmanın saldırılarını ve propagandalarını boşa çıkararak ulusal kurtuluş mücadelemizi ve önderini korumak, aynı zamanda uyanık olmayı ve düşmanın faaliyetlerini iyice gözlemleyerek istihbarat toplamayı; hertürlü saldırı ve propagandanın üzerine kararlılıkla yürüyüp boşa çıkarmayı gerektirir.

Sonuç olarak: ulusal kurtuluş mücadelemiz, 1985'de katedilen güçlü gelişmeler ve kazanımlar temelinde 1986'da daha büyük

bir gelişme gösterecek ve zaferi biraz daha yakınlaştıracaktır. Tüm saldırı ve komplolara karşı mücadelemiz yeni ve daha üst bir aşamaya girmiştir. Bu, düşmanı daha da azgın ve alçakça saldırılara başvurmaya götürmekte, ancak hiçbir karşı-devrimci çaba onun hızla sonuna yaklaşmasını engelleyememektedir. Halkımız geçmişten çıkardığı derslerle bu çürümüş ve çağdışı düşmanını daha iyi tanımakta, bu ise bizi mücadelemizde daha da güçlü kılmaktadır. Halkımız tarafından yurtta ve yurtdışında sıcak bir ilgi ve destekle karşılanan mücadelemiz, yeni yılda daha gelişmiş savaş biçimleri ve ERNK saflarında yekvücut olmuş bir halk gerçekliğine ulaşarak düşmanı daha çok kahredecek, dostların umutlarını arttıracaktır. Bu inançla diyoruz ki, 1986, halkımızın tarihinde yeni bir şanlı yıl olacaktır.

***Yaşasın Ulusal Direniş Savaşımı!**

***PKK Önderliğindeki ERNK Saflarında Birleşmek
ve Mücadele Etmek İçin Tüm Yurtseverler Görev Başına!**

PKK-Hilvan-Siverek Davasında...

Baştarafı Syf: 1'de

birçok savaş esiri hakkında yeni davalar açan faşist mahkemeler, hiçbir yöntemle direnişlerin önüne geçememektedirler.

8 Şubat 1986 günü Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı askeri mahkemesinde görülen PKK davasında bir açıklama yapan Muzaffer AYATA adlı savaş esiri, askeri savcıya suç duyurusunda bulunarak 32 tutuklunun işkenceleri ve eylemler sonucu hayatını kaybettiğini belirtmiştir. Yaptığı açıklamanın ardından katledilenlerin listesini de savcılığa veren Muzaffer AYATA, 1981-84 yılları arasında katledilen ancak, ölümleri kamuoyundan gizlenen bu devrimcilerin katledilmesinin hesabının sorulmasını istemiştir. Fakat, faşist askeri savcı, verilen bu listede adı yazılı olan tutukluların hiçbirinin işkence sonucu ölmediğini, bir kısmının Ölüm Orucu sonucu, bir kısmının intihar eylemiyle, bir kısmının da ecelleriyle öldüklerini belirterek suç duyurusunda bulunulmasına gerek görmemiştir.

Eşine ender rastlanır türden bir utanmazlık örneği olan bu

açıklamasıyla, halkımızın yiğit evlatlarının kanına giren faşist Türk sömürgeciliğini temize çıkarmaya çalışan bu sicilli uşak, dünyanın en vahşi zindanlarını bile geride bırakan, katliam ve işkenceleriyle tanınan Diyarbakır zindanlarında katledilen devrimci ve yurtseverlerin ölüm nedenini çarpıtmakta, bu çabasıyla da en büyük sefillik örneğini sergilemektedir.

Muzaffer AYATA'nın verdiği listede yer alan ve işkenceler sırasında ve eylemlerde katledilen devrimci ve yurtseverlerin isimleri şöyledir:

Selahattin KUNDUZ, Abdurrahman ÇEÇEN, M. Ali ERARSLAN, Önder DEMİRROK, Mazlum DOĞAN, Mehmet AKPINAR, Aziz ÖZBAY, Ferhat KURTAY, Eşref AN-YAK, Necmi ÖNER, Mahmut ZENGİN, Kemal PİR, M. Hayri DURMUŞ, Akif YILMAZ, Ali ÇİÇEK, Bedri TAN, Ali EREK, Aziz BÜYÜKERTAÇ, Medet ÖZBADEM, İsmet KARAK, Rıza DEMİR, Remzi AY, Necmettin BÜYÜK-KAYA, Cemal ARAT, Cemal KILIÇ, Ali SARIBAL, Rama-

zan YAYAN, Hüseyin YÜCE, Orhan KESKİN, İbrahim Halil BATALP, İdris ÜNAL, Halil ATALA ve Ali KILIÇ.

İsimleri belirlenen bu savaş esirlerinin dışında da daha birçok tutuklunun durumu hakkında bilgi edinilemediği, özellikle 15 Ağustos eylemleri sonrasında yakalanıp zindanlara doldurulan devrimci ve yurtseverlerin büyük bölümü hakkında yakınlarına dahi hiç bir açıklamanın yapılmadığı gelen haberler arasında olup, katledilen çok sayıda devrimci olduğu tahmin edilmektedir.

DUYURU

Berxwedan yazışma adresi değişmiştir. Geçici adresimiz aşağıdadır.

Berxwedan
c/o Feyka-Kurdistan
Postlagerkarte Nr.060579C
5300 Bonn 1
Aboneler için ödeme:
Berxwedan
c/o Feyka-Kurdistan
Bank für Gemeinwirtschaft
(BfG)-Bonn
Konto Nr.: 1205242100
BLZ: 38010111

Özel Vurucu Timler Ne İş Yapacak...

Baştarafı Syf: 5'te

lik diye damgalayarak demogoji yapan Türk yetkilileri, bir yandan da faşizm uygulamalarını meşrulaştırmak ve yapılan işkencelere, katliamlara kılıf bulmak istemektedirler.

Yapılan açıklamaya göre bizzat TC'nin faşist ordusu tarafından eğitilen ve en modern savaş tekniğine göre donatılan bu timler kara, hava ve deniz kuvvetlerinin de tüm imkanlarından yararlanabilecek bir yetkiye sahip olacaklardır. Böylesine önemle üzerinde durulan "özel vurucu tim"ler açık ki, burjuva basında sık sık akıl hocalığı yapan burjuvazinin uşaklarının ve Kamran İnan alçağının açıklama ve demeçlerine bir cevap mahiyetindedir. İsrail siyonistlerinin, Filistinli güçlere karşı çeşitli ülke toprakları üzerinde gerçekleştirdiği terörist saldırılarını kendilerine örnek alan ve son birbuçuk yıldan buyana böylesi saldırıları gerçekleştirmenin olanak ve zeminini kolaylayan faşist Türk devleti, nihayet bunun için gerekli olan tim'leri de oluşturmuştur.

65 Yıllık Tarihi Yanılgı...

Baştarafı Syf: 25'te

Hareketinin sorunlarını irdeleyen, bu sorunların temelini ve beslendiği kaynağı çok iyi görebilmekteyiz. Başlangıçta ihtilalci bir rotada ilerleyen Türkiye Komünist Hareketi, kemalist hareketi tanıma ve değerlendirmede gösterdiği yetersizlik sonucu alçakça bir komploda önderlerini yitirmiş ve bu hareket daha emekleme dönemindeyken etkisiz hale getirilmiştir. Bu oldukça önemli bir durumdur ve günümüzde Türkiye'de devrim iddiasıyla yola çıkan her dürüst insanın derinliğine kavraması ve bunu bizzat eylemiyle de pratikte kanıtlanması gerekmektedir.

Üzerinden 65 yıl gibi uzun bir zaman geçmiş olmasına rağmen, anısına bağlılığın henüz kanıtlanmadığı M. SUPHİ ve diğer komünist önderlerin çizdikleri mücadele ve direniş hattında yürümeğe, halka ve devrime olan inanç ve bağlılığın temel ölçüsüdür. Bu yapılmadan direnişçilere ve mücadelelerine sahip çıkıldığı da söylenemeyecektir. Dire-

Ülkemizde gelişen mücadeleyle birlikte ekonomik olarakta büyük zararlara uğrayan ve her geçen gün bu zararları artan sömürgeciler, rafineriler ve diğer üretim tesislerini koruma görevini de bu tim'lere vermiştir. Mücadelemize ve öncü gücüne karşı çeşitli saldırılar ve komplolar düzenlemek ise, bu terör gruplarının asli görevi olarak belirlenmiştir. Sömürgecilerin de açıkça belirttiği, "bölücü örgüt mensuplarının 'açık alan' olarak niteledikleri Türkiye-Suriye sınırında gerekli güvenlik önlemlerinin alınmasına paralel olarak burada da görev üstleneceklerdir" türündeki açıklamaları ise, hiç bir yoruma gerek bırakılmayacak kadar açık ve nettir. Yaklaşık birbuçuk yıldan beri sık sık dile getirilen ve uygulanmaya konulması için ısrarlı çağrılar yapılan bu "özel vurucu tim"ler Avrupa alanında da ulusal bağımsızlık mücadelemizin yankı bulmasının önüne geçmeye çalışacak, fiili saldırılarla önder kadro ve militanları

nişçilerin ve mücadele şehitlerinin anısına bağlı olanlar, bugün sömürgecilğe ve emperyalizme karşı en görkemli boyutlarda mücadele geliştirenlerdir. Bu görevi layıkıyla yerine getiren Kürdistan Ulusal Bağımsızlık Mücadelesinin önder gücü ve militanları, en zor koşullarda yükselttikleri savaşlarıyla gerek Kürdistan'da şehit düşen yüzlerce devrimci ve yurtseverin, gerekse de Türkiye Devrimci Demokratik mücadele tarihinde direnen şehit düşen devrimci önderlerin anısına sahip çıkmasını bilmişlerdir.

Günümüz koşullarında büyük olumsuzluklar içerisinde bulunan reformist ve teslimiyetçi Türkiye "sol" hareketi, göbek bağıyla bağlı olduğu Kemalizmi aşmak şurda kalsın, bizzat onun savunuculuğunu yapacak kadar alçalmış ve gerçek direnişçilere de azgınca saldırır hale gelmiştir. Tarihten devrildikleri tasfiyeci ve teslimiyetçi mirası yaşatan bu güçler, Mustafa SUPHİ'lerin direnişini ise sahip çıkılıp.

imha etmek isteyeceklerdir. Bir bakıma son çare olarak başvurduğu bu tür yöntemlerle ömrünü uzatmak isteyen faşist Türk devleti, böylelikle açıktan teröristlik yapacağını ve ABD'nin bölge jandarmalığı rolünü bu düzeyde de üstleneceğini kanıtlamış olmaktadır. Birçok amaçla oluşturulan bu "vurucu tim"lerin asli görevi ise, mücadelemize karşı kontr-gerilla taktikleriyle savaşmak ve komplolarla yıpratmayı gerçekleştirmek olacaktır.

Bu arada şunu da belirtmek gerekir ki, faşist TC, çıkarlarını koruyabilmek ve ömrünü uzatabilmek için her türlü saldırı yöntemini mübah görmekte, bunun için gerekli haklılığa da sahip olduğuna inanmaktadır. Eğer eline fırsat geçerse insan aklının alamayacağı teröristliği de yapabilecek kadar çılgınlaşmış ve ölçü tanımaz bir faşist güç haline gelmiştir. Ancak bu çılgınlığı onun sonunu müjdeleyen, son çırpınışlarının ifadesidir. Halkımız öncüsüne ne kadar sıkı sarılır ve onu koruyup güçlendirirse, düşmanın hertürlü entrika ve komplosu da o oranda boşa çıkarılacaktır.

benimsenecek rehber olarak değil, sloganlaştırıp kitleleri aldatmada bir araç olarak kullanılmak istemektedirler.

Ama artık bu olumsuz gidışata da dur diyen Kürdistan halkının öncü gücü, en yakın müttefik gücümüz olan Türkiye halkı ve proletaryasının direnişçi ve ölümsüz önderleri Denizlere, Mahirlere de sahip çıkmaktadır. Bu sahip çıkış ise, herkesten çok onun hakkıdır, çünkü, halklarımızın ortak düşmanı olan Türk burjuvazisine ve Kemalizme öldürücü darbeyi, yükselttiği şanlı mücadelesiyle vurmakta; her iki halkın da temel istemlerine böylelikle cevap vermektedir. O halde diyoruz ki:

Türkiye devrimci-demokratik güçleri bu dersleri iyice irdelemeli ve gerekli sonuçları çıkarmalıdır. Birkaç hainin, provakatorün anısına değil, devrimcilerin, kendi şehitlerinin anlarına sahip çıkarak, devrimci mücadeleyi yükseltmesini bilmelidir. Yoksa söylenen, yapılan şeylerin ne anlamı ve ne de yararı olur.

Bitmeyen Telaş Bitmeyen Korku

Baştarafı Syf: 13'te

dökücü yönetimlerin bitmeyen korkuları, bitmeyen telaşları nereden geliyor? Basın-yayın organları bıkıp usanmadan neden "bir avuç eşkiyanın", "dıştan kışkırtılan bölücü çetelerin" hergün sözünü ediyor? Neden "önemsenmeyecek kadar küçük bir çetenin, halka ve devlete karşı yürüttüğü yıkıcı ve bölücü" eylemlerin üzerinde bu kadar duruluyor? Türkiye'de bir "Avrupa biçimi demokrasinin gereğinden" sözeden, bu konuda satırlar dolusu yazılar yazan basın, "Kürt sorunu" neden "bölücü bir tehlike" gerekerek ona karşı verip verişirmektedir. Demokrat olduğunu ileri süren politikacılar, "Kürt sorunu karşısında" neden sağcısı, faşisti, ırkçısıyla birlikte hareket etmekte, aynı ağız kullanmaktadır? Kürt lafını ağzına almaktan yıllar yılı kaçınanlar, bugün telaş içinde hergün, hergün neden "bölücü tehlike"nin varlığına parmak basarak korkularını dile getiriyorlar?

Konu çok açık. Yıllar yılı Kürt halkını yok sayarak onun özgürlük istemlerini kana boğarak iktidarlarını ayakta tutanlar, suçluluklarının bilincinde ve Kürt halkına karşı işledikleri "cürümlerin" farkındadırlar. Suçlular ne kadar saldırlarsa saldırsınlar, ne kadar kan dökerlerse döksünler ve ne denli güçlü olduklarından dem vururlarsa vursunlar, onlar korkaktırlar. Korku ve telaşları, var oldukları sürece onların yakasını bırakmaz. Ordusu, hükümeti, basını ve yayını ile sömürgeci Türk burjuvazisi bugün suçluların korkusu ve telaşı içindedir. Bağırıp çağırmaları, saldırıları, azgınlıkları, onların bu korkularını gideremez. "Mücrümler" kendilerini korkudan ve telaştan kurtaramazlar..

Kürt halkı özgür ve bağımsız oluncaya kadar ve olduktan sonra da sömürgecilerin, emperyalistlerin, hertürden gerici güçlerin korkusu olmaya devam edecek ve Kürt halkının özgürlük savaşımı tüm bağırıtı ve çağırıtılara karşı güçlenerek zafere ulaşacaktır.

Kürdistan'da Artık Komutan...

Baştarafı Syf: 15'te

kerem yaklaşmıştı ve Komutan Sarı'yı belki de bir daha göremeyecektim.

Askerlerin bulunduğu yere dondum. Elim boş olduğu için bu kez asik suratla karşıladılar. Bir dahaki sefere belki birşeyler bulabilirim vaadiyle gönüllerini aldım ve karakola doğru yürüdük. Askerlere, "köyün diğer ucunda Apocular varmış, onun için çabuk gidelim. Bize yetişebilirler" dedim. Bunu duyar duymaz, yalınayak ateşe düşmüş misali, ayaklar çabuk çabuk inip kalkmaya başladı. Nefes nefese karakola vardık ve hemen Komutan Cem'e çıktık. "köyde Apocular var" diye haber verdik. Komutan, hiç zaman kaybetmeden, "kuşanın aslanlarım, gosterin kendinizi" diye askerlere emir verdi. Ve bu emirle de kendi ölüm fermanını imzalamış oldu.

Kuşanıp yola çıktık. Köyüne yavaş yavaş yaklaşıyorduk. Patika yolu mevkini bilirdim, hem de çok iyi bilirdim. Ama bugüne birlikte tarihi bir yer olarak kafamda iyice kalması için dana da iyi bilmek istedim içünden. Patikaya çok az mesafe kalmıştı. Ben bu arada kendimi mümkün olduğu kadar Komutan Cem'den uzak tutmaya çalışıyordum. Gönül isterdi ki, diğer askerler de uzak dursunlardı. Bu düşünceler içindeyken patikaya geldik. Yokuştu. Aşağıya doğru inmeye başlamıştık ki, gelen bir tek kurşun askerlerin arasından asteğmen Cem'in kafasına saplandı. Asteğmen yere yığıldı. Eylemden haberim olduğu için ben pek telaşlanmadım da, diğer askerler, kapısı birden açılan arı kovana misali, sağa-sola koşuşmaya başladılar.

***Kahrolsun Türk Sömürgeci Güçleri!**

***Yaşasın Halkımızın Önder Güçleri PKK-ERNK-HRK Üçlüsü**

Asteğmen Cem yerde debeleniyor, elbiselerini parçalıyor, sağa-sola emirler yağdırmaya çalışıyordu. "kurtarın beni! Askerliğinizi yakarım! Falakaya yatırırım! Allah aşkına kurtarın!" sözleri son sözleri oldu. Bana, diğer askerlere, Komutan Sarı ve arkadaşlarına, K... S... Ç... köylerine çok acı çektüren Komutan Cem, hergün sövüp saydığı, ana-avrat küfrettiği askerlere yalvararak, yavaş yavaş sönmeye yüz tutmuş bir mum gibi eridi, sesi-soluğu kesildi. Kürdistan'da artık Komutan Cem hakimiyetinin değil, Komutan Sarı hükümrancılığının zafer kazanacağı gerçeği belleğime iyice kazınmıştı.

Aslında anlatacak çok şey var. Bunları yoremdeki Kürt halkına anlatmayı yurtseverlik kıstası saydım. Kürdistan gerçekliğini anlatmak gerek. Çünkü tanıdım, gördüm, yaşadım. HRK olarak adlandırılan askeri birlikler yabancı değil. Halkın derinliklerine kök salmış, taa Yüksekova, Çukurca, Şemdinli'nin derinliklerine inmiş. Konya'daki solcular ruhunu, Kürdistan'da azevlenerek Kürt yurtseverlik ruhuna dönüştü. Şimdi Avrupa'dayım. Burada birçok siyaset tanıdım. Dost ve düşman herkes çok iyi bilsin ki, Avrupa'daki Kürt işbirlikçiler ve sosyal-şovenler, halkımızın kurtuluşunu sağlamak bir yana, bunun önünde engeldirler. Bu duygumu Berxwedan aracılığıyla Kürdistan halkına duyurmak ihtiyacını duydum.

Selam Olsun Komutan Sarı ve Grubuna! Selam Olsun Tüm HRK Savaşçılarına!

Ulusal Kurtuluşçu Yayıncılıkta...

Baştarafı Syf: 2'de

tartışıldığı özel sayfalar da oluşturulabilecektir. Avrupalı demokratların ve basının mücadelemize yönelik görüşlerine ve değerlendirmelerine de önem verilecek, aynı köşeden bu yönlü yazıların yayınlanmasına devam edilecektir.

Sorunların çözümüne ve mücadelemizin geliştirilmesine ilişkin görevlerin tespit edilmesine de özel önem verilecek, önümüzdeki süreçte daha yetkin yazılarla okuyucuların aydınlatılması ve bilinçlendirilmesi güçlü bir tarzda gerçekleştirilmeye çalışılacaktır. Bu konuda eğitim köşesinin de detaylı inceleme ve araştırmalarla yetkinleştirilmesi görev olarak benimsenmektedir.

Yeni yayın yılında, geçmiş bir yıllık pratiğinden de dersler çıkararak Berxwedan, güçlü ve etkili bir yayın organı, yol gösterici ve eğitici bir kılavuz haline gelmek için çaba sarfedecektir. Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin kavranması ve halkımızın birliğinin sağlanmasında etkin bir rol oynama iddiasında olan gazetemiz, ülke mücadelesinin güçlü bir şekilde yansıtılmasına da özel önem verecektir. Ayrıca Kürdistan halkının tarihi ve kültürel değerlerine sahip çıkmada ve mücadelemizin gelişim ortamında ortaya çıkan tür ulusal değerleri koruyup geliştirmede de üzerine düşeni yerine getirecektir.

Önüne koyduğu hedeflere ulaşmada ve görevlerini layıkıyla yerine getirmede de daha titiz ve disiplinli bir çalışmayla yeni yayın yılına giren gazetemiz Berxwedan, temel güç kaynağı olan halkımız ve mücadelemizden de aldığı destekle, karşıdevrim güçlerine ve her türden

uşaklarına karşı etkin bir silah haline gelecektir.

Yeni yılda da üç ayrı dilden yayınına devam edecek olan gazetemiz, yazılarını çeşitlendirip, yetkinleştirmeyi görev olarak benimsediği gibi; ulusal bütünlüğü sağlamada güçlü bir adım olmayı ve her dört parçadaki halkımızın da direniş sesi haline gelmeyi mutlaka başaracaktır. Berxwedan, önüne koyduğu hedeflere ulaşmada ise bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da halkımızın derinliklerine inecek. ERNK'nin yarattığı ulusal direnişle beslenecek ve her cümlesinde bu ruhu yansıtmaya devam edecektir.

Berxwedan'ın bu görevlerini daha güçlü ve yetkince yerine getirmesini sağlamak, en başta gazete çalışanları olmak üzere, tüm okuyucularımızın da yerine getirmesi gereken bir görevidir. Ancak bu temelde önümüze koyduğumuz görevlerin gerçekleştirilmesi ve başarılması sağlanabilecektir. Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin yoğun gelişmelerle dolu olduğu ve geleceğin daha da güçlü kılındığı bu yeni dönemde, Berxwedan, daha güncel ve daha yetkin yazılarla görevlerini sürdürecektir.

Berxwedan'ın geçmiş bir yılına bakıldığında bazı yetersizlikler olmasına karşın, önemli bir mesafenin katedildiği ve giderek daha da güçlenen bir yayın düzeyine ulaşıldığı belirtilebilir. Bu özelliğini önümüzdeki süreçte de gelişerek sürdürecektir olan Berxwedan, 1986'da daha güçlü bir içerikle yayını sürdürerek, devrimci-direniş çizgisine yönelen her türlü saldırının karşısına çıkacak ve teşhirlerini yapacaktır.

***Yeni yılda daha güçlü bir Berxwedan için, Ulusal Kurtuluş Savaşımıza daha sıkı sarılarak, ilerleyelim**

Yazışma Adresi:
Berxwedan
c/o Feyka-Kürdistan
Postlagerkarte Nr.060579C
5300 Bonn 1

Impressum:
I. Korkmaz
c/o Feyka-Kürdistan

Danimarka 5.- dkr.
Avusturya 12.- s.
İngiltere 0.50 £.
Hollanda 2.- hfl.
Belçika 40.- bfr.

Norveç 4.- nkr.
Fransa 4.- ff.
İsviçre 1.50 sfr.
İsveç 4.- skr.

* مرة أخرى حول الكفاح المسلح وقضايا الساعة الكردستانية *

تحويل الجماهير الكردستانية من مجرد داعم للثورة التي ساهم فعلي فيها .

ان مقولة (الكفاح المسلح) (و حرب الانتصار) تعني أيضا عمالية الاستفادة ماديا على المدى البعيد لصالح الضعيف ضد القوى . الع أسلوب الكفاح المسلح من قائمة نضالاتك في كردستان فتجد ان العنصرين والفاشيين يصبحون قادرين على الوجود والعمل والانتهازين على نخر عظامنا من ديسم حتى كركوك ومن دغو بيانزهد واكرى حتى لورستان ومن الموصل حتى مرعي . ان بعض القوى الهزيلة والتي تنادي بحكم ذاتي مسح وبعض الحقوق الثقافية يضاف اليهم الاستعمار الجاثم على صدرنا العريقة وقلاع الامبريالية الامريكية وقواعد ها العسكرية بالاضافة الى افراقاتها - الاشتراكية الدولية - قد ضيعوا الخناق على ولادة دولة كردية حرة . نعم مرارا وتكرارا أصابتنا النكبات والعاسي نتيجة التفكير الخاطي .

يا شعب كردستان البطل . " شح " يحول فسي

من السهل جدا صنع تاريخ العالم لو كان النضال لا يقوم الا ضمن ظروف تؤدي حتما الى النجاح .

هناك من يدعي بان " الوضع الثوري هو شرط يجب ان يسبق عملية الكفاح المسلح . وان كل من يخالف ذلك فهو يساري متطرف طفولي مفاخر ، يصب الماء في طاحونة لعداء كردستان " والاكثر من ذلك يحاولون دعم ادعاء انهم بما كتبه لينين يوما " بالنسبة للماركسيين فان حقيقة كون الثورة مستحيلة بدون وضع ثوري هي حقيقة غير قابلة للجدل ، والاكثر من ذلك هو انه ليس كل وضع ثوري سيؤدي بالتالي الى الثورة .

نقول لهؤلاء " عليكم العودة الى ما كتبه لينين عن الثورة " ان الاضطهاد وحده مهما بلغت درجته لا يؤدي بالضرورة الى صنع الوضع الثوري في بلد ما .

ان تفسير موضوعة لينين حول الوضع الثوري بذلك الشكل الخاطي (الوضع الثوري شرط ينبغي ان يسبق عملية الكفاح المسلح ، وان من يخالف ذلك ما هو الا متطرف مفاخر) يعني ان تقوم طلائع الحركات الثورية بحشوا ساحتها وحشد تنظيماتها في البلاد انتظارا لليوم " المشهود " .

ان الصمت المعسود والحصار الاعلامي من قبل القوى والتي كان من المفروض ان تكون صديقة وحليفة نضالنا من اجل الاستقلال والحرية في هذه المرحلة المعقدة والصعبة من تاريخنا يضمنان مبادئهم ومعتقداتهم تحت اشارة استفهام وضربات الالفة ، حيث الكثير من هذه القوى تتذرع بحجج مختلفة ، كان يقولون " لم يحن الوقت بعد " " نحن ننظر للقضايا بمنظار طبقي " ومن هنا هجومهم على كل من يطرح فكرة الاستقلال وقيام دولة كردية في المنطقة ، وايدولوجية الكفاح المسلح والحرب الشعبية طويلة الامد .

ولذا نتوجه برسالتنا هذه الى تلك " القوى الطبيعية والطبيعية " والتي كل انسان كردي شريف مفرور ومخدوع يفكرهم العفن هذا ان يعيد النظر بحساباته التي اكل الدهر عليها وشرب .

رون شك هدف الكفاح المسلح في هذه المرحلة هو زرع الثقة بنفوس جماهير كردستان بقدرتها على اسقاط العنصرين باستخدام اساليب العنف الثوري بشن عمليات حرب الانتصار الفعالة . والهدف النهائي لكفاحنا اقامة كردستان حرة مستقلة وموحدة في المنطقة ولذا فان قارى المقال اذا ما خرج من المقال باستنتاج مفاده ان الكفاح المسلح وحده هو الكفيل بانتصار ثورتنا في كردستان سوف يراكب خطأ فادحا ، بغض النظر عن اساليب النضال السياسي الاخرى . يقول فد . لينين " ان حدود ما هو ممكن سوف يتضاعف الآف المرات بتأثير النشاط التاريخي الفاعل للجماهير . ان اختصار مجرى الثورة بسنة سوف يعني انقاذ حياة الملايين من جياح كردستان من براثن ومخالب الاستعمار وتخليص الآلاف من حالة التشرذم والغربة وكسروايات السجون العسكرية والعدنية التي تحتجز انجل ابناءنا وبنات كردستان الذين يتعرضون لـ " حفلات التعذيب البشعة ، وسوف يختصر مرحلة الألم اللاتناهي التي تمهتص قلوب ابناءنا وبنات شعبنا .

ان البعض ممن يعتقدون مايسمونه " فئتل . (PKK) " في سلسلة العمليات المسلحة التخريبية التي شنتها " HRK " خلال سنة ، ويعتبرون اعتقال كوادر وبعض القيادات مؤثرا على ذلك الفئتل قد تحصلوا على الاستنتاج القائل " الوقت لم يحن بعد لشن كفاح مسلح " عليهم ان ينتقدوا انسحاب كاسترو برفاقه من (سييرا مايستيرا) بنفس الاسلوب ، اى ان يعتبروا كاسترو قد قتل ايضا في ادامة سيطرته على (سييرا مايستيرا) اى يحملون بثورة بيضاء . فعلى الرغم من ثقتنا العالية بان انتصارنا فسي كردستان قادم لاحالة ، فان اسلافنا (الشيخ سعيد بيوان - الشيخ محمود برزنجي - الجنرال احسان نوري بانبا - قاضي محمد - ملا مصطفى بارزاني - الكورقو - اد - رسالة الضباط الاربعة رمز نضال شعبي) لم ينجحوا ان نستلقي فسي الظل بانتظار رحيل غربان العنصرية عن حاصيلنا . نعم لقد كان اسلافنا يفهمون نضالنا كما صاغه ماركس في رسالته الشهيرة الى الدكتور كولمان " قد يكون

كردستان هو " شح " الدولة الكردية وقد تكاثفت كل قوى الشرق والغرب العجوز للتضييق على هذا " الشح " وخنقه ، من احقاد اتاتورك في انقرة الى رجال " العاللي " في طهران ، ومن البعث العلفي في بغداد الى رجال وشروطة وبوليس الاشرافية الدولية في اورويجا .

لقد ان الاوان للكرد ان يفهموا العالم ماذا يريدون - تريد الحرية اليوم - وديار بكر تريد ان تنفخ الصعداء ، قيام دولة كردية يذهب حسابات كثيرة في المنطقة .

انتصار (PKK) - مؤيد وطريق سرخيون في الانصار السوفيتي فولغاغراد

ان تجارب كوبا ، فيتنام ، انغولا ، فلسطين وحسن تجربة كردستان الجنوبية والشرقية تطرح واقما مفايرا تماما لمثل هذه التفسيرات وهو ان الكفاح المسلح بلور وساعد على انضاج الوضع الثوري وفي دول فاشية عنصرية كتركيا ، العراق وايران فان النضال المسلح المستمر للثوار والعدوم بالجماهير سوف يعجل بالتاكيد بنضج الوضع الثوري الى اعلى مراحل . مرحلة الازمة الشاملة .

ان المطالبة بتأجيل النشاطات المسلحة لحين الوصول الى مستوى عال من التوعية السياسية بين الجماهير ومن البناء التنظيمي القادر على استيعاب الطرائق المتقدمة الجديدة في النضال ، مثل هذا الطلب يهدد مستقبل التوعية السياسية نفسها بالتداعي والسقوط . ولهذا فان حربنا امامها مهمة اخرى الا وهي

او اقتراح اي طريق اخر غير هذا الطريق الواجب فرضه على شعبنا في هذه المرحلة التاريخية ، فهي أما استسلام أو اغفال أو خيانة . فالشعب لا تقبل في أي وقت لا العقل ولا الاستسلام ، ولن تستطيع اية قوة رجعية امبريالية استعمارية وعملاءها واي مفهوم تخريبي استسلامي عميل ، ان يمنع شعبنا السير على طريق الاستقلال والحرية .

سيبحث حزبنا عن مصادر القوة اللازمة والاسس للاستناد عليهم . ونستطيع ان نرى منذ الان الاسس التي نستند عليهم . . . وفي مقدمة هذه الاسس اكبر مصدر قوة لنضالنا ، ذكرى الشهداء الحزبيين الأبرار ، فشهداء مقاومتنا الذين لم يترددوا في التضحية بحياتهم ، وانضموا الى النضال بايمان واندفاع كبيرين في فترة كانت تسودها امكانيات قليلة ونواقص كثيرة ، واطهروا شجاعة كبيرة لعذالة النضال ومستقبله بالايان الذي احسوا به ، ومقولة كمال بير التي يقول فيها « أني أرى النصر في هذه الحركة » هي حصيلة هذه الحقيقة . وواضح بانهم رووا بدمائهم هذا النضال الذي انضموا اليه بايمان واصلوا القضية الى نقطة لا يمكن التراجع عنها ودعوا اليها شعبنا باكملها .

اذا كان الامر كذلك ، فعلى مناضلي الحزب وكل شعبنا بذل أقصى الجهود على اساس الارتباط بذكرى الشهداء ، ضد كل اشكال المساعي التخريبية والانقسامية وضد هجمات الاياد المستمرة ، ولأجل خلق الوحدة الوطنية . وعلى المناضلون الحزبيون ادخال نهج الحزب الى الحياة بحيث لا يعرف السكون في مواجهة العدو وان يواجه شعبنا ، الحقد والمرارة المتراكمة لدية منذ الف عام للعدو ، كسلاح في حرب الاستقلال الوطني وان يأخذ مكانه خلف طليعته ومحميها .

المقال مأخوذ من شورشا كردستان

«ثورة كردستان» العدد ٤

حزيران ١٩٨٤

والشعار الواجب ان يفرضه كل ثوري في هذه الفترة من تاريخنا هو الوحدة في المصالح القومية وقضية حرية الشعب وعدم تقديم تنازل في ذلك وضبط كل النشاطات وفق ذلك واتخاذ اساسا في تطوير كل اشكال الوحدة والتضامن وعملية المقاومة ، وعدم الاستعجال لاي تنظيم اياً كان يتواجد خارج ذلك واتخاذ الصحيح اساساً في الوحدة . اذا كنا نؤمن ونسمع بشكل جيد سنكسب قضية عظيمة ، اجل نقصد قضية مبدلة لأبعد الحدود ، ومصدر اعتزاز يجتبيء في اطارها كل امورنا ، قضية يجب ان نكسبها قطعاً . في تلك الحالة لن تكون هناك اية شجاعة وتضحية الا وسببها ولن تكون هناك اية عفة الا وسببها .

اننا سنحارب الامبريالية بالاعتدال على قوتنا الذاتية وسوف نكتسب بها حقنا المشروع ونطالب المنظومة الاشتراكية بالمساعدة والتضامن كحق مشروع على اساس المبدأ الأممي وعليها يتم اعداد المحاسبة النهائية مع الامبريالية . ولن يقبل الوضع الراهن الذي نعيشه لاي مبرر كان ، لا خصائص الاستعمار ولا تخلف كردستان يمكن قبولهم كمبررات لقبول هذا الوضع . واذا كانت ارادة شعب ما صلبة والاستقلال ذو قيمة ثمينة لديه حينها على المنظومة الاشتراكية ان يسلم بهذه الحقيقة ، وكن كل الشعوب فالاستقلال والحرية هما مطلبنا شعبنا ، المقدسان ايضاً ، لكون شعبنا من اقدم شعوب العالم ، لذلك يجب تبني هذا الشعب ودعمه ، هذا ليس صدقة لشعبنا وانما احدي واجبات المبدأ الأممي للاشتراكية ، فعلى الدول الاشتراكية تنفيذ هذه المهمة لبر وليتاريتها . اما مهمتنا تجاه هذه الدول فهي ان نعمق ثورتنا ونحقق استقلالنا وحررتنا . ونحن نؤذي هذه المهمة .

النظام الامبريالي يريد ابادتنا بشكل كامل ، فيهاجم هو وعملاءه المستعمرين حقنا في الحياة القومية ويرفض الاياد بان لنا حق كهذا . ولا يريد معرفة امكانيات تليين الوضع حتى باسبب الاصلاحات . وتكر وجود الشعب باكملها وتريد التغطية عليه ، بمشاركة وثيقة مع عملاءه المستعمرين والرجعيين المحليين ، في فترة تطورت فيها كفاح الاستقلال والحرية كثيراً جداً . واضح باننا سنكون قساة في مواجهة ذلك بشكل مدتهش وسببدي العنف الواجب استخدامه لدرجة قصوى ضده ، فشعب يراد اعماءه مضطراً لبدء اقسى العنف ، والامثلة على ذلك كثيرة في التاريخ . ونحن نعرف مقاومة العشائر الصغيرة في تاريخنا ضد اشرس الطغاة ، وقلمة دمدم مخفي ذكريات كهذه . فكل عائلة وقبيلة وكل فرد من شعبنا طالما يواجه الآن ايضاً ، وحشاً يريد ابادته ، في هذه الحالة عليهم ايجاد الوسيلة التي يدخل بها فهم العدو ويمزقوا معدنه وان يتحول الى نمل لدخول دماغه وتمزيقه . وهذا يمكن بفهم قدسية الحياة ورفض تركها ورفع راية شوق الحرب عالياً ، اذا كانت هذه اكثر قيم عصرنا التي لا يمكن التراجع عنها ، يستطيع شعبنا ان يحبط كل انواع قوى الامبريالية والاستعمار والرجعية باحتضان هذه القيم . والذين يتحدثون عن ضعف تجهيزاتنا المادية - التكتيكية ، ومساندتنا خارجياً قليلة ، لذلك يقصون ترك المقاومة ويسعون لتشويه وعي شعبنا ، وخاصة تلك التنظيمات الملعونة .

علينا الان نرى بان شعبنا خاص حروب الحياة استقلاله بدخرجة الحجارة من رؤس الجبال . واليوم ايضاً . . . تصعد حرب استقلالنا باسبب امكانياتنا ، دون التنازل عن ارادتنا الحرة ، بالفؤوس والحجارة والحراب ، سنزيد عدد مخابثنا في الجبال مستخدمين كل قوانا من اجل حررتنا . واذا نطلب الامر منا سنحول تراب وطننا الى محاً تحت الارض وننشئ على اعلى قمم جبالنا الثانية اعشاش النسور ، ولكن سنعرض العدو للهزيمة المحتممة . والشئ الوحيد الذي يجب ان يؤمن به كل شخص هو امكانية الحرب ضد كل عظماء العصر وتحقيق النجاح فيها ، واضح انه لا يمكن التراجع عن هذا العشق السامي بسبب اية قلائل شخصية وتنظيمية . فكل شخص داخل الوطن وخارجة مضطر للدفاع عن شجرة الاستقلال هذه بكل وعيه وتنظيمه وعمله . وكل شعبنا من ابن السابعة الى السبعين ، رجالاً ونساءً ، من كل مذهب وكل منطقة وكل الاصدقاء مضطرون لبذل كل جهودهم من اسبب الامكانيات الى ارواحهم في هذا الطريق . هذه هي الدعوة ، وما عدا هذه الدعوة

بذل الجهود الواجب، بذلها في هذا المجال الذي تم اجتياز أكثر عقباتها، وإن يشبوا وجودهم في هذا الشيء.

على مقاتلي الحزب ومؤيديه أن يفهموا دورهم جيداً، عليهم ألا يتركوا كل شيء للداريين، والتفكير في أنفسهم فقط. وتقييم يجب حمايتها. ويجب ألا ينسى مقاتلوا الحزب ومؤيديه بأنهم يواجهون على الأقل مثل الإدارة الحزبية، مهام يومية - تاريخية يجب تنفيذها حتماً. فمهام وإدوار الداريين والكوادر معروف، لذلك يجب أن ينفذوا هذه المهام الملقاة على عاتقهم بشكل مترافق مع ذلك. ومهما قال الحزب «الكوادر آثمن خزينة لنا» في هذه الحالة فالمفاهيم غير المرتبطة بالاهداف بشكل كلي واصدار اصوات غير متوازنة كالمراهقين، والالتقاء داخل البيت، وقول: نمضي يومنا بأي شكل كان. مثل هذه المفاهيم لن تجتهد لها أرضية مناسبة في نضالنا، وهذه الحياة ما هي الا حياة المستهترين الذين حرفتهم البرجوازية. فالحزب يضم الى صفوفه كل فرد يدرك بانه من اتباع قضية عظيمة وينظر الى اللذين سيحققون هذه القضية مهما كان الثمن. دون اخذ المصالح الذاتية البسيطة مأخذ الجد لانه حينها يكون قد ارتكب اهدماً لثمة قضية الشعب العظيمة. في هذه الحالة لا يمكن قبول قيام كوادر الحزب بابداء النواقص والمفاهيم الخاطئة وخصوصاً خلق المشاكل لالهاء الحزب بالامور النافه.

وعلينا ألا ننسى ان كل يوم وكل شهر وكل سنة في تاريخنا يقابل ٣٠ يوم و٣٠ شهر و٣٠ سنة. وعدم استغلال الزمن بكامله يجب ان يكون مصدراً مزعجاً لنا. ولا يمكن تبذير امكاناتنا وسلاحنا وعددنا وعتادنا التكتيكي، ومساندة شعبنا دون جدوى. والكوادر مضطرون للعيش داخل الحزب متخذين السير الى الاعمال باعين مفتوحة وبارادة لا يمكن صدها وابداع اشتراكي عظيم لا يعرف العقبات، شعاراتهم وهم مضطرون لثلاثا يكونوا مصدر الاربك، بل قوة للحل، وان لا يتركوا الداريين في اوضاع صعبة بل مساعدتهم يجب ان يكون مصدر اعتزازهم وان يكونوا مناضلين مختارين يخففون حمل الداريين. هذه هي الانسانية والوطنية والنضالية. ولا يمكن تشكيل مقاييس غير ذلك.

لقد اتخذ العدو من هجماته على الثوار اساساً لفعالياته، فكثف هذا الشكل من الفعاليات في السجون والخارج، وينادي لترك صفوف الثورة، ونداءات الخيانة التي اطلقتها مجموعة شاهين وبلديم انعكست في الصحف وجاء على لسانهم «انتفضوا ضد القيادة الحزبية، انهم يستخدمونكم كرجال آيين. انهم يديرونكم بدكتاتورية». وفي اوربا ايضاً انطلقت صحبات مثلها من الذين يظنون انهم قد آمنوا حياتهم بين يدي الامبريالية قائلة: «انتفضوا ايها الرجال الآليون ويا ايها القطعان اطلبوا حياتاً اكثر راحة وثورية أكثر احتمالاً، لان الثورة تنتظر في اوربا وليس على قمم وطننا العالية، لماذا تهلكون انفسكم بهذا القدر وتقسون على ارادتهم، تعالوا لقد رسمنا لكم طريقاً». واضح بانه حكم على هذه النداءات الموجهة الى المنطلقين من اجل قضية عظيمة كالثورة وتحرير الوطن بالفشل. ولكن يجب ان يعرف الكوادر بان النواقص وعدم الكفاية التي يعاني منها اصبحت اداة لهذا التحريض. ولا يستطيع احد وان بشكل لا ارادي، ان يقف ضد هذا التآمر اذا لم يدرّب نفسه ولا يجتاز نواقصه ولا يبذل جهود كافية لتقوية الوعي الحزبي والمقاومة والوحدة. والوقوع في هذا الوضع المنحط لا يمت بصلة الى خصائص المناضلين، يتابع كل الحزبيين اليوم نهج التآمر بكل دهشة ويتقدمون مدركين بعمق اكبر، ضرورة الهجوم على كل اشكال المفاهيم التصوفية داخل الحزب وخارجه. يجب ان يسرع المناضلون الحزبيون تقدمهم والا يسمحوا قطعاً بتسرب المفاهيم التي تقضم شعبنا منذ مئات السنين من جديد. بات من الواجب القضاء على مفاهيم الاستسلام وتآمر مئات السنين التي توقع الاخ بالاخ والعشيرة بالعشيرة والشخص بالشخص. من خلال حزب العمال الكردستاني وبذل ذلك علينا امتلاك روح الوحدة والانسجام الكبيرين والود والتقدير الرفاعي العميق وعزيمة مقاومة كبيرة للنصر، ولا يمكن اصلاً تصور شكل آخر للحياة داخل الحزب. هذا هو شعار.

مئات السنين وعدم تخليه عن قيمه القومية وميراث مقاومته الذي وصل حتى يومنا، والتجارب التي اكتسبتها من شعوب العالم في نضالاته من اجل الاستقلال والحرية ضمن ظروف نضالية قاسية مع ظروفنا الواقعية. يدل على المستوى الذي وصله التطور الايديولوجي - السياسي. ومعروف تماماً كيف يتمتع هذا النهج بخاصية الفاتح المعبر لأول مرة في تاريخ كردستان. والتطورات النظرية - العملية يجب ان تتحقق مهما كانت المعاناة وأياً كانت المصاعب الجسدية والنضحية والشجاعة كل هذا يجب ان يبدي لخلق كل دقيقة، في هذه الحقيقة لا يقبل الوقوع حتى الذين يحسون بابطس الارتباط بالحزب والشعب، بالنواقص تجاه حقيقتنا هذه. واذا كان الشعب والشخص الذي يعيش هذه الظروف قد خطى خطوة نحو التحرر فهذه الظروف هي التي تكسبه الجرأة والقوة أيضاً. وفي هذا المجال تجارب حزبنا وامكانيات شعبنا كافية لذلك. وفي هذه الحالة لا يمكن العفو عن ارادة ضعيفة ولا عن جهود ناقصة بل يلزم العزيمة والرغبة لاجل تطوير الشكل الاساسي لنضال حزبنا بنجاح، فقد تم ازالة ٩٠٪ من العقبات ببذل الجهود الكبيرة في هذا المجال، ربما كان بذل جهود محددة لامكانية النجاح من الكوادر القياديين كافية، لكن ابداءهم لهذه العزيمة وهذه الجهود والمهارات والقوة لمي تجربة كبيرة، وكذلك خلقهم لعزيمة وارادة عالية لدى العاملين تحت امرتهم وتدريبهم تنظيمياً وعملياً، ولكن هذا ليس كافياً بل ان ابداء الارادة الكافية لاجل نجاحهم، انتظاراً يجب التجاوب معه حتماً. فواضح بأن ارادة كهذه ليست بأمر لا يمكن التوصل اليه. نحن نؤمن بان المصير على قضية اختار اهدافها بشكل صحيح ولا يعاني اي تردد، قادر على اظهار ارادة كهذه بكل راحة لاجل الظفر بقضيته. وطالما ان مطالب الشعب ونهج الحزب يفرض نفسه بالحاح فليحارب سواء داخل الوطن او خارجه او في اي مكان آخر، في هذه الحالة الاداري هو من يجسد ذلك في شخصه بأكثر اهتمام ويعرف تنفيذ متطلباتها بابداع وشجاعة وعتاء ذاتي عظيم بالتأكيد لا يمكن التفكير في نضالنا بداريين ضعفاء جداً في حب وتقدير رفاقهم وليس لديهم اندفاع ورغبة وعبوسي الوجه، كأنهم بير وقراطيون نائمون في دوائر الجمهورية التركية لا يندمجون مع رفاقهم ولا يفرضون عليهم وجودهم الموحد. ادارة حزب العمال الكردستاني واقعية لا قص درجة. فالارتباط بالوطن والشعب والحزب كاف للوصول الى ذلك. وأخذ الخسائر التي قيمت الطريق العام التدبير الضعيف في السابق وبالتحديد الوضع الذي أوقفوا انفسهم فيها، بعين الاعتبار، تتوضح ضرورة بناء ادارة كافية بعد الآن، اذ لا يمكن قبول ادارة لا تفهم الانسان ولا تعطيه القيمة اللازمة بنقصها القيام بالعمل الصحيح في الانتخابات والترفيعات، بينما بالاساس مهمة الادارة هي ايقاظ الاندفاع والعزيمة والرغبة لدى الكوادر، لذلك على الادارة ترك الكثير من المفاهيم الخاطئة.

والكوادر الاداري المرتبط باهدافه بشكل وثيق، يحسن وبشكل جيد اختيار واتباع وتنظيم الوسائل اللازمة لتحقيق اهدافه ويحسن تجهيز نفسه ايضاً. واذا كان صريحاً مع قضيتهم لا يعمل لاجل اهداف اخرى ليس هناك اي سبب لعدم نجاحه، ويجب الا ينسى من الذي حقق أصغر مكسب بانه هناك شكل عمل معين لا يمكن غض النظر عنه ويفرضه شهداء المقاومة كأمر في كل وقت على كل الحزب وفي المقدمة على قيادته، ويجب الا ينسى ان خلق الكوادر كلف جهوداً ومصاعب كبيرة وبتسخير كل شيء لذلك يجب النظر الى كل كوادر الحزب من اكثرهم تطوراً الى اقلهم تطوراً كعتاد سيطوره الحزب، والشيء الذي سيفتد في هذا المجال بذل ما يمكن من الجهود لاجل ان يجتاز الكوادر سلبياتهم ونواقصهم وتطوير الجوانب الايجابية فيهم والخوف عليهم، وبسبب عدم توزيع امكانيات الحزب التكتيكية، ليس هناك ما يرر عدم توزيع قيم الحزب بشكل سليم. وشكل العمل الواجب اتباعه والذي سيحقق النجاح في المجالات الايديولوجية والسياسية والتنظيمية والعملية في الداخل والخارج، يجب ان يكون، اسلوب العمل الذي سيرفع قيمنا الحزبية الى عشرة اضعافها وسيؤمن استخدام امكانياتنا بعتاء اكثر. وعلى كوادر الحزب الاداريين

دون مصاعب . ان تطور الثورة في وطننا لا يتم في سهل بسيط بل في نقاط قمم ووطننا ، وإنما سنحارب ستين طوال بين الصخور الشاهقة ، يمكن ذكر المصاعب الناشئة عن جغرافية وطننا ، ولكنه واضح بان هذه الجغرافية هي سندنا في احباط الاختلال الكبير في توازن القوى بيننا وبين العدو ، اذا كان الامر كذلك ، قطعاً يجب الوصول الى الخواص النضالية التي تتطلبها جغرافيتنا وأن نصبح جزءاً منها . وكذلك يمكن ذكر العراقيل التي خلقتها الرجعية العشائرية - الاقطاعية وبقايا القرون الوسطى ، ولكن هذه ايضا ليست بصعوبة لا يمكن تجاوزها . معروفة هي الصراعات الداخلية التي خاصتها القوى نصف الاقطاعية - نصف البرجوازية على اساس العشائرية ، والسلبات التي نشأت عنها ايضا . هذه القوى المسلطة على رقاب شعبنا منذ مئات السنين لم تحض مقاومة سليمة ضد القوى الاحيائية الغازية ، والاكثر منها انها وجدت من اجل مصالح هؤلاء ، هذه البنية التي تمثل جزءاً هاماً من الحقيقة التي نعيشها تخرج الى الوجود وضعاً متشابكاً لا بعد الحدود . من أجل تقوية المقاومة أكثر وتشبيث هذا التشابك ، هو حصيلة سياسات لا تصورها العقل مارسها ويسارسها رجعيات المنطقة ومستعمروا اليوم ومئات السنين ، لا بد من بذل جهود مكثفة وبقطة في مواجهة الصراعات الداخلية لان هذه البنية هي أكثر بنية تطور فيها التامر والانقلاب في الوقت ذاته تشكل عقبة أمام وحدتنا القومية ، وقضت على الكثير من القيم ، لهذا واضح تماماً كيف يجب ان نضع جهودنا للوحدة ، ونطبق سياسة الصداقة بمهارة ويحمل هنا اهمية كبيرة عدم تسيان امثلة الماضي القريب السلبية .

اننا نعيش فترة بناء الحزب من جديد وعلى اساس الكفاح المسلح ، يجب ان يتم استيعاب معنى هذا جيداً ، من الواضح بأن وحدات الدعاية المسلحة غير وحدات العمل العسكري . وبناء الحزب من جديد يعني بذرة تشكيل القوات السياسية للحزب وعلى هذا الاساس كذلك يتم تشكيل القوات العسكرية . ومن الواضح اهمية وضرورة تحريك بذرة هذه التنظيمات بشكل يتلائم مع أدوارها . فكل رفیق يعيش من أجل الملايين ، وكل وجودنا الحزبي مضطرب لمعرفة ما سيأتي جيداً ، يتم اليوم خلق تاريخ جديد وقومية جديدة وحزب جديد وشخصية جديدة ، والمواقع التي تطور فيها نضالنا هي الاماكن التي سينتفض فيها شوق شعبنا الى الحرية والمقاومة من أجل الاستقلال والحرية . والمهم هو أن ننفذ متطلبات ذلك ومعرفة تطبيق استراتيجيتنا وتكتيكنا الحزبي بمهارة ، وبقدرة ما يتجدد تنظيمنا في اعماق شعبنا وبقدر السير بتصميم في الطريق المرسوم سترداد امكانية النصر لنضالنا ، وسيتحول شعبنا الواصل ، بقيادة حزبنا الى مستوى القيام بأكثر عمل تاريخي مستقل وحر ، الى جيش قوي . لهذا السبب يجب ان تتحرك بذور الحزب كخالق لوحدة شعبنا مع طبيعته . جبهة الحزب هدف سنطلق اليه بان دفاع ، لأول مرة في تاريخه يتم اخراج شعبنا من واقع كونه مبتدئ القوى ويصل الى خاصية جديدة ، هذه الحرب التي سيتم خوضها ستكون بمثابة الجسر الذي يوحد بأقوى شكل مع شعوب العالم ، وهذا الطريق هو في نفس الوقت الطريق الذي هُزم فيه الاستسلام والاصلاحية .

وحين يتم استيعاب طبيعة نضالنا بالكامل سيتضح بشكل افضل بأنه يعني عدم الخنوع وايقاد مشعل الحرية في قمم جبال وطننا كطلائع اقوياء للوجود ، كقومية وضمان وجودنا القومي تجاه كل الطروحات السلبية . يأتي اليوم على رأس مشاكلنا الحزبية ، مسألة اعطاء شكل العمل الذي سيؤمن تطور الممارسة العملية بنجاح ، وبالاساس لا يمكن السير بالمسائل الجديدة وابعاد المقاومة الى مستويات عالية جداً ، دون اجتياز المشاكل والنواقص واللا احترام الموجود في هذا المجال . وحل ذلك ممكن بتحريك كوادر الحزب بشكل دائم مع ادوارهم التاريخية ، من هذا المنطلق هناك ضرورة صنع الكوادر الثورية التي تتطلبها النهج ، هذا هو الموضوع الاساسي كي لا تقع في عدم اعطاء الجهود اللازمة والعزيمة لانجاح هذا المفهوم وأقل شكل حين فهمه ، فهنجا الحزبي واضح جدا . قبل كل شيء يدل نهج حزبنا الساحم عن حماية التحام شعبنا لوجوده منذ

مهمة تنظيم هذه السياسة ووضعها موضع التنفيذ ، ولا يمكنهم تمثيل الحزب الا بتنفيذ هذه المهام . لهذا السبب ومن اجل ان يسيطر هذا النهج على المرحلة الجديدة ، عليهم القيام بما هو مطلوب لاجل ذلك ، لذلك فيينا يمتلكون مهارة مواجهة كل اشكال الاضطهاد والتي ابدعها العدو من جهة اخرى هناك ضرورة امتلاك الوعي الكفيل بافشال العقبات والسلبات الموجهة الى الحزب من داخله وخارجه التي اظهرتها (العقبات) خصائصها القومية والاجتماعية ، ويجب الانسى ان مهمة تاريخية كهذه ، مهمة يجب تنفيذها على اساس قيمنا الحزبية المتواجدة على قمم وطننا حتى وان العمود الفقري للايديولوجية بشكل لم يرى ذلك في تاريخنا الوطني والاجتماعي وان يصحوا ماهرين في السياسة وابطالاً في العمل .

وذلك يفرض علينا استيعاب نهجنا السياسي بأفضل شكل ، يجب استيعاب هذا النهج ليتمكن تطبيقه في كل ظرف واقعي وعلى كل مسألة ، ولن يتحقق اي تقدم ملحوظ بالاستيعاب غير الكافي والديباغوجي . ولن نكتفي بقولية الكلمات التي كان لها مفهوماً معيناً في السابق ، والباعدة عن النضج في فترة الدعاية واشكال النشاطات الخاصة الآن ، لذلك بات من الضروري احترام السياسة ، فمهمة مرحلة الحلقات الايديولوجية كانت احترام الايديولوجية والدفاع عنها ، واليوم لن نكتفي بذلك ، بل يجب ان نصل الى الكمال اللازم لشل تأثير الكثير من الآراء المزيفة التي ظهرت بأشكال مختلفة جداً . وللقيام بهذه الاعمال هناك حاجة ماسة للتشبع الايديولوجي والنشاطات النظرية الشاملة . والمسألة الحيوية للنشاطات الاساسية هي الفعاليات السياسية . وانجاح الفعاليات السياسية يتطلب مهارة فائقة ، فالسياسة هي احدى اصعب المهن . وخلاف ذلك سيظهر فشل كبير وخسارة جسيمة ، ومن الواضح أنه لا أحد يملك الحق في فعل ذلك ، في هذه الحالة يجب التمتع بالمهارة اللازمة لاجل رؤية وتحليل كل المشاكل السياسية بدءاً من الاشخاص والقبائل والعشائر وحتى مختلف التنظيمات ، ومواجهتها بشكل ثوري ، نحن مضطربون لفرض السياسة الثورية الصحيحة والمطلوبة على الظروف الواقعية ، وهذا مطلوب كي لا نحمى ولا تقع في الفشل ، ولعرقلة الاستهانة بقيمنا الثورية ، والواقع الحالي يفرض ضرورة اليقظة والكمال لاجل ذلك ، وتنفيذ ذلك ممكن بالتأكيد بالتنظيم والعمل الثوري ، وهذا غير ممكن إلا ببناء تنظيم متين والوصول الى عمل شمولي تام . اننا مضطربون الانسى ، ان هذه الفترة التي نتواجد فيها مضعفين من الوجهة القومية والاجتماعية ، وفي الوقت الذي تجرب فيه وبشكل دموي استراتيجيات وتكتيكات السياسات العميلة ومختلف القوى المعادية كل يوم ، بأن هناك ضرورة التمتع بالخبرة بقدرها على الأقل ، ويمكن افشالها فقط بتنظيم متطلبات نهجنا وبعث القوة فيها وادخالها الى الحياة ، وفي حال العكس نظل كأقزام في ساحة تتصارع فيها الصناديد ، والمعروف ان الاقزام يسحقون . اذا كان الامر كذلك يجب ان تتحول الى صناديد ، ويجب ان تعرف طرق التحول الى صناديد في خضم روح مقاومة شعبنا العميقة على قمم وطننا . ومن اجل ذلك وكجزء هام من نهجنا الحزبي علينا ادخال تكتيكنا الى الحياة بالخطط الممكنة وتقويته . يجب ان يستوعب كل كادر وان يعرف انه دون فعل ذلك حتى آخره ، لن يكون له الحق في الحياة .

وبات العمل في هذه النقطة ، اعتماد الثورة على الكوادر بإدخال نهج الحزب الى الحياة بشكل لائق ، لهذا السبب يجب ادراك معنى التواجد في نقاط قمم الوطن . كنا قد قلنا بان الصمود الى هذه المواقع هو أحد أقدس عصيانا تاريخ البشرية وانعكاس لحماية وجود شعبنا وندرجه منذ قرون بمقاومة مدهشة ضد كل اشكال جهود الابداء . اذا كان الامر كذلك يجب الامساك بهذا المشعل الوقود جيداً . في قضية مقدسة كهذه لن تكون هناك اية صعوبة لا يمكن اجتيازها . المصاعب التي ستواجهنا انها هي نتيجة اضطرارية لتاريخنا وجغرافية وطننا وشكل معيشة شعبنا . سيتم اجتياز المصاعب بتقوية الشخصية النضالية ورفع وتيرة نضالية الحزب . من هذا المنطلق - المصاعب هي شكل لحل تناقضاتنا - لا يمكن التفكير في تحقيق تطور

الضروري خطوط الخطوات في هذا المجال بشكل مكثف وبنجاح بقيادة الحزب ، وحزب العمال الكردستاني بنهجه الايديولوجي - السياسي ، عليه ان يلعب دور المرشد في هذه المرحلة ليس في كردستان الشمالية الغربية فقط وانما لكل الشرائع القومية - الوطنية في كافة اجزاء كردستان . جميع شرائع شعبنا في كل بقعة تريد منا تنفيذ هذا الدور . وكل القبائل والعشائر والمجموعات السياسية تنتظر تنفيذ دورنا التاريخي في هذا المجال . مختلف التنظيمات التي ظهرت في اجزاء كردستان لم تصل الى وضع شامل موحد مقوم واستقلالي كهذا بسبب نواقصها الطبقية . واطهر حزب العمال الكردستاني بجاهزته بوضع المصالح السياسية - دون اي تنازل في نهجه الاستقلالي الحر - فوق المصالح القبلية والعشائرية والسياسية الضيقة ، وتحويله الى سياسة أكثر تطوراً وسينجح في ذلك ، في هذه الحالة فالنتظر من حزب العمال الكردستاني هو تبني هذه المهمة بشكل ماهر وتحويل الفعاليات العملية والسياسية المترتبة الى حقيقة مادية ولعب دوره التاريخي الذي يفرض في مجال المقاومة الوطنية اللازمة لشعبنا في هذه المرحلة الحاسمة من تاريخنا . وهذه المهمة تأتي على رأس المهام التي يجب تنفيذها في فترة المقاومة الجديدة . ويجب الاتساق ان حزب العمال الكردستاني (PKK) لن يكتفي بأن يكون الوارث للمقاومين السابقين ، والمجمع العام للنضال الذي تم خوضه في عموم ارجاء الوطن ومرشداً له .

ان شعبنا وخيرة ابناءه - الثوار - يعيشون تحت اضطهاد شديد ومصاعب كثيرة وتعذيب قاس في الداخل والخارج . وذلك كله هو ضمن جدول اعمال حملات تمهيد الابادة والسفالة التي يشنها العدو . فالجوع والبطالة والامراض تفرض على شعبنا أسوأ من اي فترة في تاريخنا وتجعل الحياة جحيماً . لقد فرض العنف على شعبنا باستمرار . وتمارس سياسة الابادة كل يوم وكل ساعة بأكثر الوسائل دناءة على حزب العمال الكردستاني الممثل المختار لشعبنا ، واذا كنا نريد كشعبنا سره وكحزبنا التخلص من ذلك فامامنا حقيقة ونحن مضطرون لمواجهتها وهي خلق وحدة قومية ومقاومة . وجود حزبنا على قمم جبال وطننا يكلفه بمهمة تحويل الامم التي عيشها الى مقاومة ثورية ، كذلك مضطراً لتحويل الامم التي عاشها شعبنا خلال التاريخ الى وحدة وطنية مقاومة ، وكجزء لا ينفصل عنه هناك مهمة تحويلها الى الوعي القومي ، والمقاومة التي خلقها حزب العمال الكردستاني نفسه وتحويل كل اشكال الامم والتعذيب بمقاومة قوية الى ثورة ، واحباط الابادة التي يفرضها العدو ، وجعل صوت الاستقلال والحرية اكثر قوة . وبنجاح هذه المهمة فقط يمكن ان يكون هناك مخرج لشعبنا ، في هذه الحالة (فالحزب - الناشئ) مضطراً لتعميق ونشر الاستعدادات التي اجريت في ظروف قاسية وطويلة ، ونشرها وتعميقها في الوطن وتحويل هذه الفترة الى مقاومة قوية وتمثيل ماضيها القريب ، وخصوصاً علينا ان نبين فوراً وجوب تحويل ذكرى الشهداء وكوادر مقاومة الحزب الى مقاومة ثورية بالدرجة الاولى . يجب جعل ذكرى شهداء مقاومتنا التي بدأت مع / هامي قار / ووصلت الى اوجها مع / مظلوم وخيري وكمال ومحمد / الى القوة / الرمز الوحيد المفروض في المرحلة المقبلة ، يجب تحويل دماء مشات الكوادر الحزبيين ومؤيديه التي روت التراب وفي مقدمتهم هؤلاء الرفاق ، والامم والتعذيب الذي عانوه ، الى صاعقة وفرضها على الشعب حتماً ، ويواجه الاحياء ، مهمة تحويل ذكرى هؤلاء مهما كان الثمن الى أشد صاعقة مقاومة بتوحيد كل القوى وتعبئة كل الكفاءات البشرية ، ولا يمكن غض النظر عن هذه المهمة ، كما لا يمكنهم اظهار الفضل ايضاً ، لذلك فقد حان وقت اظهار كل قوتنا من اجل تحويل قيم شعبنا وقيمنا الحزبية وفي المقدمة ذكرى شهداءنا الى مقاومة متصاعدة على طريق النصر ، ونجاح هذه المهمة تحمل أهمية بقدر تبنيها ايضاً .

كذلك نواجه اليوم مهمة تحويل ذلك الى مرحلة اعادة البناء التنظيمي لخط الحزب الايديولوجي - السياسي الذي ظهر كحصيله دمج ممارستنا العملية مع ممارسات شعوب العالم . والذي تسلموا هذه المهام في هذه الفعاليات يتحملون اليوم

فقط لممارسته العملية السابقة فحسب وانما هي امتداداً للمقاومة العملية لشعبنا في التاريخ القريب ايضاً .

هذه المقاومة هي استمرار للعصيان التي حصلت منذ بداية القرن العشرين ضد تجزئة وطننا من جديد من قبل الامبريالية وعملياتها والتي لا يزال تأثيرها مستمر حتى الان . وبسبب الارضية والظروف التي يتواجد فيها حزب العمال الكردستاني عليه ان يمسد تراث المقاومة السابقة ليس فقط في كردستان الشمالية الغربية وانما في كافة اجزاء كردستان بزخم كبير .

لقد واجه شعبنا العديد من الهزائم في العصيانات التي خاضها واحدة تلو الاخرى قبل مئات السنين وحتى الآن ، وجزاً وطننا وقتل العديد من ابناء شعبنا ، وأجبر على الحياة تحت نير الاستغلال والاضطهاد الثقيين لاقصى درجة . ولكن رغم ذلك فلم يمت مقاومة شعبنا ، اذ انها احتمت بالجبال والصخور ، وأخيت باستمرار على قمم جبال وطننا . ولا يمكننا انكار وجود الجوانب الايجابية لتلك العصيانات التي انتهت بالاضطهاد الشديد والابادة حتى الآن ، في روح شعبنا ، وكان من الضروري ان يسلم حزب العمال الكردستاني النتائج المرة للاعداء والتعذيب والامم المعاشة لهذه العصيانات وتحويلها الى مقاومة شديدة . ويترك جانباً سليات هذا الميراث الناشئ عن الطبقات البدائية واختيار كل نتائج مقاومة الشعب البنية على اساس الاستقلال والحرية ضد الظلم كما هي وأخذها كإداة تاريخية لمقاومة حزب العمال الكردستاني ، والحزب مضطراً لاطهار نفس الاقتراب من مقاومات اجزاء وطننا الاخرى، ويواجه مهمة تمثيل تراث المقاومة والتي يعتبر مثالها الاكثر واقعية اعلان جمهورية مهاباد وفي الجزء الشرقي من وطننا والتي سحقت بالدم ، وايصاله الى درجة متقدمة تحت نهجه (نهج الحزب - الناشئ) الايديولوجي - السياسي وتنفيذ الواجب الملقى على عاتقه في هذا المجال ، لذلك ترك سليات المقاومات في كردستان الجنوبية ايضاً واستيعاب جوهرها الايجابي المقاوم والسعي لاعطائها المفهوم الصحيح بنهجه الايديولوجي - السياسي - وتحويلها الى مقاومة ذات وتاثر عالية وعمل اللازم على اساس مفهوم صحيح ، هي مهمة وحتى لحزب العمال الكردستاني تبني حزب العمال الكردستاني لذلك واقامته علاقات على اساس نهجه الايديولوجي - السياسي والمقاوم مع ممثلي حركة المقاومة وتخليصهم من سليات الماضي وتمثيل وحماية ميراث المقاومة القومية الغني ذلك ، وايصال هذا الميراث في يومنا الى محتومعاصر واظهاره على حقيقته التنظيمية بحمل أهمية كبيرة .

تتصاعد حركة المقاومة في الفترة الجديدة على ارضية لتوحيد شعبنا في كل جزء من اجزاء وطننا ، ومجال الوحدة السياسية ملائمة أكثر على هذه الارضية . وتوحيد حزب العمال الكردستاني لكل ميراث المقاومة على هذه الارضية ، وجر الاشخاص والعشائر والقبائل والمجموعات السياسية والحركات الى هذا المجال ، ووضع برنامج المقاومة الوطنية السليم امامهم ، وطرح التوجهات التي تعد بمستقبل سليم ضمن هذا البرنامج وبذل أشجع الجهود وأكثرها مضحية من أجل استيعابها ذواتها أهمية كبيرة . يجب خلق الوحدة الوطنية وعلى هذا الاساس وادراك الأهمية الكبيرة لتطوير المقاومة الوطنية . وهذا ضروري ومهمة تاريخية في هذه المرحلة والظروف السياسية الحالية . وهناك صراعات بين القوى التي جزأت كردستان وعزلتها منذ مئات السنين ، والوحدة الوطنية لشعبنا ونضال مقاومته تعيش وضعاً ملائماً كثيراً ، وواضح وجوب التجاوب معها بوعي تام . واذا كان الامر كذلك فعلياً تحويل ذلك الى مؤتمر الوحدة الوطنية الذي سيطور مقاومتنا ويسرع في تضامنتنا الوطني . ولكي يكتب لكل هذه المهام النجاح كمهمات هامة في هذه الفترة الجديدة من نضال مقاومتنا ، واضح بانه يتطلب من الحزب الزاحف بشجاعة ملهرة على العقبات التي ستقف في وجه تنفيذ هذه المهام ، ومن اجل الوصول الى الدرجة التي يحتاجها ذلك ايدولوجياً وسياسياً وتنظيماً وعملياً ، يُطلب بذل جهود هائلة داخل بنية الحزب ، دون تطوير تلك المهام لا يمكن السير على خطى التحرر الوطني ، ويواجهنا مهمة عاجلة إذا اريد الوصول الى تقدم أكبر نحو النصر ، من

لماذا عاش شعبنا وحزبنا هذه الآلام ؟ انه من الواضح كان لأجل حماية وجودهم ومن أجل خلق ظروف مقاومة أقوى من قبل الباقين . واستعد على هذا الأساس مئات مناضلي الحزب وعشرات الآلاف من مؤيديه للتضحية في سبيل ذلك . ومروا من أجله تحت التعذيب ، وذلك من أجل ان يكونوا ممثلين مختارين لهذا الميراث ، هناك ضرورة ملحة لتحويل هذا الميراث الى المقاومة وتصوره وايصاله الى النجاح مهما كان الثمن .

ثالثاً : ان المقاومة المتنامية فوق ذرى قمم وطننا تستند على القوى التحررية الوطنية والاشتراكية ، يجب التفكير كم كان من الممكن الوقوف على الاقدام ، لولا وجود جهود المقاومة الجبارة لقوى التحرر الوطني والاشتراكية على الارضية المعاشية . والوقوف اليوم في مواجهة هجمات الامبريالية وعملائها على الشعب الفلسطيني واللبناني والسوري ، وامام اضطهاد الفاشية التركية الذي لا مثيل له ، هو مقاومة القوى الاشتراكية والتحررية الوطنية ، لقد عشنا بامكانيات هؤلاء ووسط مقاومتهم وعلى اساس دماء عشرات الآلاف من الاشخاص ، والابعد من هذا عشنا بالاستناد وعلى البناء الاشتراكي بمصاعب كبيرة وعلى الجهود المبذولة ضد الامبريالية في كل انحاء العالم . وكرديف لهم كان لنا مهمة بناء جسرين شعبنا والثورات الوطنية التحررية والبروليتارية ، والتجاوب مع هذه المساندة بهذا الشكل .

واليوم استنادا على هذه القوات والقوى والامكانيات الذاتية وصلنا الى ذرى قمم جبال وطننا الشامخة . واستنادا على كل هذه وجهودنا ايضا يتم تكثيف فكرنا الخاص . واحدى خواص قيمنا الحزبية العظيمة اظهار امثلة على الشجاعة والتضحية الذاتية الكبيرة ، ومعرفة المقاومة حتى النهاية ، ونوضح ضرورة ذلك بشكل لا يقبل الجدل ، والحاصل ان الاكثية الساحقة منا ، ودون التطرق الى طرق الخلاص الفردي والجزري وراء السعادة البسيطة ، ظل مرتبطا بدعائمه التاريخية والاجتماعية وجعل من الواجب عمله وعاش من اجل ذلك ، فالتسلق الى القمم اليوم ، هو نتيجة كل هذا النضال والجهود ، ويجب الا ينسى بأننا رديف لشعبنا والبشرية التقدمية ، وطبيعي لا مكان لاحلام البطولة الفردية معنا في بنية قوية كهذه ، والمعنى المتمثل فيه ذو نوعية غنية جداً ، وكمية تشمل الملايين . بهذا المعنى لا يعيش اي شخص من اجل ذاته ولا يمكن ان يعيش . ولا تنسى توجهنا الى موقع القمة ، فالمعرفة العميقة بذلك يولد شعوراً كبيراً بالسعادة حتى النخاع لدينا . والخطوة التي خطوناها هي خطوة جديدة في مرحلة اعلى للمقاومة حتى ذلك يجب الانتهاء بالنصر المؤزر ، ودفع هذه الخطوة بشكل قوي لاقصى درجة هي مهمتنا التاريخية في المرحلة المقبلة .

ب - المهام الواجب تنفيذها والثورية الواجبة فرضها في المرحلة المقبلة

تنظرنا مهام ومصاعب كبيرة في هذه الفترة الجديدة من نضال مقاومتنا ، وعلمنا ادراك ذلك والانطلاق اليها برغبة كبيرة وتنفيذها بنجاح .

يستعد شعبنا ليأخذ ثمن الآلام التي عاناها منذ مئات السنين والاستغلال والظلم الذي تعرض له أخيراً تحت سيطرة قوة بربرية في التاريخ مثل المستعمر التركي الفاشي . واليوم يحول الامم مئات السنين الى نضال تحت القيادة القوية التي يمتلكها . هذا الحزب الذي كان في البداية حليماً وأمثلاً تحول اليوم الى الحقيقة . لذلك فحزب العمال الكردستاني واجد هذا الطريق الذي سنؤمن بتحرير وطننا وحياة جديدة لشعبنا ، مضطراً لتنفيذ المهمة التاريخية التي يحملها وينجاح .

وعلى اساس الخطوات الاولى والمقاومة التي تصاعدت في بداية السبعينات جاء اليوم برفع واثار المقاومة عالياً من جديد . وستقوى وتستمر حركة مقاومتنا الوطنية في وجودها وبشكل أكثر تطوراً ، والاسس التي يعتمد عليها نضالنا هي أكثر ثقلها . وواضح بأن المقاومة التي يصعد بها حزب العمال الكردستاني اليوم ، ليست امتداداً

والاستقلاله لكن شعبنا رجالاً ونساءً من ابن السابعة الى ابن السبعين ومن اجل خلق الحياة من جديد يوحي الاقدام على الموت اذا تطلب الامر ذلك ، بدل الاحتراف والفتاء تحت الاضطهاد ، ومن اجل تحطيم قيود العبودية المفروضة على شعبنا منذ مئات السنين ومن اجل خلق حركة شعبية شجاعة ومناضلين لها .

بات من الواجب اتحاد المدن والقرى والعائلات والقبائل في هذا الطريق بكرديستان . يجب ربط كل الطرق من الخارج الى هذا الطريق . يجب جمع كل العروق النابضة في قلوب البشرية التقدمية هناك وان تمتد اليها يد المنظومة الاشتراكية أيضاً وتحدق فيها عيون حركات الطبقة العاملة وحركة التحرر العالمية وتحويل المساندة والتضامن الى قوة مادية في قمتنا هذه . هذا الطريق هو الذي يريد حزب العمال الكردستاني فرضه كشمس ساطعة على الفترة المقبلة ، ولا يستطيع اي مزيف برجوازي - صغير ان يدعي بأنه ليس طريق الواجب السير فيه ، وان الوقت لا يزال غير مواتياً ولن يستطيع اخفاء الحقائق ايضاً ، هذه الاماكن التي حافظ فيها شعبنا على وجوده القومي مهما منذ مئات السنين ، هي الاماكن التي اختارها حزب العمال الكردستاني - المعبر الحقيقي عن الحركة الطبقة المعاصرة - ينقل اليها وبأسرع وقت استعداداته التي أجراها في الخارج دون الرضوخ لأية صعوبة أو عقبة ودون اعطاء اية اعتبار لادعاءات مثل « وقت المقاومة لم يحن بعد » وكذلك « ضرورة البقاء خارج الوطن » ، كما اختارها ايضاً لضرورة التحضير بأقوى اساليب النضال بهدف خلق الحزب المناضل والشخصية المناضلة من اجل تحقيق حرية الشعب .

ان احدى اكثر المراحل جدية في نضالنا هي افشال هجمات الابداء التي استهدفت وجود حزبنا وكذلك تصعيدنا حركة المقاومة على قمم جبال وطننا ، واليوم توشك هذه المرحلة على الانتهاء من عدة نواحي . لقد نقل الحزب قوته الى الوطن لدرجة كبيرة مستفيداً من التجارب التي اكتسبتها . ونجح ايضاً في ذلك بمفهومه الجغرافي والاسراتيجي والسياسي وبمقاومة أكثر حزمياً . هذا يعني قلب صفحة قديمة من تاريخنا وفتح صفحة جديدة في مرحلة أكثر تقدماً ، فالمجموعات الصغيرة التي سعى العدو لابطادتها استراتيجياً تحولت الى اشتغال تمتلك فرصة لتصعيد الصمود والتطور لاقصى الحدود ، ووصلت الى مرحلة التجذير والانفجار ، ونقول اليوم أنه وضعت أمامنا امكانيات اكبر وبشكل يتلائم مع خصائص وطننا هذه ، اضافة لذلك أوجد الحزب امكانيات لا اعطاء رد أقوى . بالطبع ذلك لم يحصل بسهولة ولكنه تحقق تماماً . والذين ينظّمون اليوم ، المقاومة في جبال الوطن الشاهقة . . ليسوا الوجود الجسدي لعدة مئات من الاشخاص وانما هؤلاء هم حصيلة امكانيات التاريخ ومقاومة شعبنا التي شملت مئات السنين ، واختصار للحركات الوطنية والبروليتارية ، وحصيلة مرور حزب العمال الكردستاني بحياة العذاب والتعذيب . والذهاب الى تلك المواقع تم على اساس تمثيل قيم ايجابية كهذه امام عدو شرس ، وهنا مهما كان عددهم لكن ، فمفهوم ذلك عظيم جداً ومصادر القوة التي يعتمد عليها قوية لاقصى الحدود ، بهذا يقومون بتمثيل حركة تتمتع بحظ وافر للنجاح ، انهم طليعة مختارة للبشرية التقدمية . لذلك هنالك ضرورة لأن يكون لائقاً بهذه الفترة التاريخية .

من المعروف بأن الخطوات المخطوة ليست حصيلة جهود فردية ، ربما كانت الجهود الفردية هنا صاحبة النصب الاقل . اذا كان الامر كذلك فعلى ماذا تعتمد ؟ قبل كل شيء هي تعتمد على مقاومة شعبنا المستمرة منذ مئات السنين ، وتفتح الحزب بمصداقية كبيرة ، هذا الوضع الذي يعبر عن الاتحاد مع الشعب هو مصدر قوة لا يستهان به . فالاعتماد على الشعب يعني الاعتماد على حياته القاسية وتطلعاته ، وتبنيه بشكل ثوري والتجاوب معه . وتعتمد (هذه الخطوة - الناشئ ثانياً على حياة المقاومة القاسية لعشرات الآلاف من مؤيدي حزب العمال الكردستاني والمئات من مناضليه . صاحب امال شعبنا في الاستقلال والحرية ، لقد صفي جسدياً العديد من طلائعنا والعديد من المناضلين تحت الاضطهاد الوحشي الشديد وعاش شعبنا تحت قيادة حزب العمال الكردستاني فترة عذاب واستغلال شديدين .

تحقق فيها هذه الخطوة وبأفضل شكل ، معروف جيداً في أي الظروف تم العيش منذ أربع سنوات وماذا كلف تصعيد المقاومة في الداخل والخارج ، ومن أين وكيف وجهت هذه الهجمات التي اضطررنا الى التصارع معها .

من اجل فهم عظمة النشاطات الثورية المبدولة اليوم ، سيكون من المفيد ولوجاء مكرراً للتطرق باختصار الى بعض القوى التي انطلقت باسم اليسار .

ان الشرائح الوسطى العاجزة عن رسم الحدود لنفسها والتي تنكرداتها في المجال الايديولوجي والسياسي والعملية تعيش حياة لا معنى لها ، دع جانباً بحثها عن الثورة الواجبة في هذه المرحلة ، كأنها لا تليق هذا الدور وتنشر آمالاً مزيفة بشأن طريق التحرر . فمنهم من يأتي بمبررات واهية مثل لم يكن وقت المقاومة بعد ومنهم من يقول « لوقاومنا سنباد كلياً » وكذلك منهم من يفعل ذلك تحت اسم الاممية . وبذلك يريدون فرض كل أشكال الاستسلام وعدم المقاومة على شعبنا ، ومعروفة تماماً بالطبع الاوساط التي فتحت ذراعها هؤلا أيضاً . فالذين هربوا الى اوربا الغربية منذ امد بعيد لا يعطوا كل اشياءهم من اجل ان يطمئنوا على انفسهم . والمبرر لعدم المحي . بالطبع هو الاشكاليات التي تجعل من بناء بلد محرر ومصاعبها . فيقرحون مدن الغرب طريقاً لذلك . وينصحون بهذا « الطريق » التحرري « العظيم » الى غيرهم ايضاً . « ليمت الوطن والشعب وقضية التنظيم ، ليس كذلك !! واضح بأن اصحاب هذا الاقتراح العنوية يتم استخدامها في خدمة اسيادها اوبيعها بالطريقة التي يطلبها سادتهم . أنهم غافلون لدرجة لا يمكنهم رؤية الحزن الاوربي المفتوح لهم بأنه يريد ابتلاع الثورة ومستقبل شعبنا .

أجل فهناك تنظيمات أخرى رأت في اوربا الشرقية محرراً دائم . لها ، وهي الاخرى تطلق نداءاتها « إذا كنتم لا ترغبون بأوربا الغربية فابواب الشرق مفتوحة لكم ، يكفي ان تأتوا كموظفين تاركين العمل والاستقلال والحريه وقضية الثورة جانباً بارادتكم الحرة تلك ، وطبيعي حين يدخل في الموضوع الاممية والاشتراكية تخفق أرواح هؤلا كحجاج الكعبة ويذهبون للمركز هناك ، والوطن ، الحريه ، والتحرير والمقاومة لم تعد مهمة لهم . بعد اتهام كل هذا (العمل الثوري - الناشر) بالارهاب والفضوية والتأمر لترأة انفسهم بعدها يصلون الى ضمان معيشتهم وكان ممارسات الابادة الرجعية الكلاسيكية الاستعمارية لا تكفي ، وكذلك فهم لا يتوانون عن تشكيل مجموعات عميلة باسم الوطنية وخلق بعض الاوهام باسم الوطن والشعب والثورة ويظن بأنهم نجحوا في هذا العمل وأراحوا ضميرهم . لكن هناك حقيقة لم تتغير وهي مسألة تمثيل ارادة الشعب على اساس حر مستقل .

حزب العمال الكردستاني هو ممثل هذه الارادة ، ورغم ابداء الكثير لهذا الطريق (طريق اوربا - الناشر) لكن حزبا فتح راية لحماية شعبنا المضطهد منذ مئات السنين وفتح صفحة جديدة للحياة بالتسلق الى قمم وطننا حيث وجد شعبنا هناك الحياة والموت ، هذه الراية التي فتحت عين مستقلة حرة على العالم رغم المصاعب والعراقيل التي لا يتخيلها العقل ، وفي ظل أية صعوبات وعدم وجود الامكانيات - فهذه الراية المفتوحة هي حركة مقدسة التهمت شعلتها وعلى كل فرد استنفار ارادته وجهده في سبيلها والسير الى المناطق التي تجسدت فيها روح الاستقلال والحريه . فالصعود الى القمم التي حتمتاً وحتمت ميراث مقاومتنا من العدو والتحم فيها مصير شعبنا ، هو تحقيق لهذا العمل المقدس الشبيه بالوصول الى الذروة ، وهذا الطريق الذي بدأه حزب العمال الكردستاني واضح بأنه كان في البداية شوق وأمل وأصبح اليوم الطريق الذي يرفرف فيه راية المقاومة العظيمة التي اوصلنا الى حالة الحقيقة . وهذا الطريق يربط شعبنا مع البشرية التقدمية . اما الطريق الآخر وهو طريق الارتباط الذي غربتنا عن انفسنا وتسرب الجهد والعقل والثروات من وطننا الى الحاضرات الاوربية . اذا كان الامر كذلك ، كان علينا ان نشعل مشعل الحريه على قمم وطننا على أمل الاينظفء ، والاكثر من ذلك ان هذه المناطق والبقياع هي التي سيتطور فيها الكفاح المسلح ، لذلك سنبحث فيها عن تطور كل ما تملك . هذه الاماكن هي ساحات الحياة المختارة للمقاومة من اجل امتلاك شعار الموت

ولا وقائعها كانت صدفة ، بل كانت تطورات ضرورية لها جذور تاريخية واجتماعية ويومية مرتبطة بالنسمة الطبقية . وكذلك هناك جذور تاريخية للراجع عن نهج الاستقلال والحريه . وتعميق كل أشكال علاقات الارتباط . كردستان بلد غير معروف لدرجة انه حصد أقل ثمرة من مفهومي الاستقلال والحريه ، وتم التهرب منها باستمرار .

فهاك من يهرب من قيم الاستقلال والتحرر ويلجأ الى العدو والرجعية والقوى الخيالية والاحريه طريق التحرر معبداً ، ولكن يأتي وقت حماية الوجود القومي وتحقيق الاستقلال تتجسد القلوب وتنكلس العقول تماماً . هذا الوضع يستند على سعي الاستعمار والعملاء المستمر لسحق وإبادة الفكر والعمل المستقلين واختيار العمالة لدرجة هامة كشكل وحيد للمعيشة .

والنتيجة أن الحركات البدائية والرجوعية الصغيرة المتعصبة أظهرت نفسها تماماً بكل توجهاتها في ظروف الالتجاء التي تم معيشتها بعد عام ١٩٨٠ ، فلو وضعنا ذلك جانباً لم نخطر ببال هذه الحركات فكرة اجراء الاستعدادات لتطوير النضال على أرض الوطن .

وبدأت تبحث عن سند لها ككل الاوقات ، ولم تردد أبداً في نشر اللوحة الاكثر سلبية في هذا المجال . وركزت دعاياتها على أساس الهجوم على المقاومة وبذلت جهوداً مكثفة لاقامة حياة جديدة لها خارج الوطن . الا انها لم تكف بذلك فقط بل اعدت حسابات مأكرة وخيثة في أحضان الامبريالية الاوربية ضد نضال الاستقلال الكردستاني . الحقيقة المعاشة في السجون تثبت بأن الحركات الرجوعية الصغيرة مستعدة للاستسلام في كل وقت ولكل قوة . تجسدت تماماً روح الارتباط منذ مئات السنين في أرواحهم . فالحقيقة التي أثبتتها التيارات الرجوعية الصغيرة بممارستها في التنكر القومي الشديد ، أصبحت لطفة سوداء في جبين التاريخ وظهروا بذلك كأتباع لادريس البديلي . وكشفت هذه البنى تماماً عن نفسها في السجون وفي حياة الالتجاء ، وفي المناطق البعيدة جداً عن الوطن مثلها هي بعيدة جسدياً فهي بعيدة عن المقاومة أيضاً ، لقد ظهر منذ امد بعيد الوجه الحقيقي للطبقات الحاكمة العميلة الكردية ، فهذه القوى التي تمثل روح العمالة مضطرة لرؤية الى أي المهالك تريد أن تدفع اليه شعبنا .

القوى اليسارية التركية التي اتخذت من اوربا مركزاً لها ، لم تنجو من الوقوع هناك في وضع مؤسف باسم الثورة أيضاً . وبعض هذه التنظيمات التي تجمعت في اوربا بهجرات الالتجاء المكثفة أوصلت الامر بها الى انكار الماضي ، وتبذل حتى الان مع الاشتراكية الديمقراطية جنباً الى جنب جهوداً لتصفية الثورة . والانفصال عن الوطن تحول في النهاية الى كراهية للوطن ، وركزت فعاليتها النظرية والعملية على أساس تبديد خوف الوطن من نفسها . اصحاب هذه التيارات الذين ينظمون انفسهم روحياً بقدر ما نظموا حياتهم مكانياً وفق اوربا . يمثلون التصفوية بشكل فريد في يومنا هذا . هذه التنظيمات التي تبدي مشروعية البقاء خارج الوطن وعدم الاستعداد للثورة فهي تبذل القوة الكفاحية العظيمة أيضاً . يجب أن نوضح بأن التنظيمات الموجودة في هذا الوضع ليست قليلة من حيث العدد . ويكفي هذا للدلالة على الخطر ودرجة السلبات التي خلقها الالتجاء .

٤ - الفترة الجديدة لحركة المقاومة الوطنية

١ - في أي الظروف وأي امكانيات تتحقق المقاومة في الفترة الجديدة ؟

يرى حزب العمال الكردستاني - وقد نقل بدرجة كبيرة الاستعدادات التي يجريها منذ أربع سنوات بجهود وتضحيات ذاتية كبيرة الى الارضية الحقيقية للمقاومة - في هذه الفترة التي نحيا في اولي ايام دوي لب نضال الاستقلال الوطني من جبالنا الشاهقة في انحاء كردستان لهذا يجب استيعاب معنى والظروف والامكانيات التي

تشكل ساحة للحرب الساخنة . ففي الوقت التي اتخذت فيه الامبريالية أكثر القوى رجعية في العالم والمنطقة حليفة لها ، كذلك تحالفت الدولة الفاشية التركية الاستعمارية مع أكثر القوى رجعية على صعيد المنطقة والعالم من أجل سحق حركة التحرر الوطني الكردستاني وطلبتها المتمثلة بحزب العمال الكردستاني ، فإن الشيء الذي لم يكن منتظراً حينذاك هو قيام حركة التحرر الوطني الكردستاني بقيادة طلعتها حزب العمال الكردستاني (PKK) الذي وضع على عاتقه أدواراً استراتيجية على صعيد المنطقة بإيجاد حلقاتها .

انسحاب حزب العمال الكردستاني كخطوة أولية وأساسية الى بقاع الحرب الساخنة في الشرق الأوسط لا ينبع فقط من أسباب سياسية - استراتيجية خارجية كهذه ، وان عدم تمركزه في أوروبا وما شابهها واختياره مركز الحرب الساخنة كهذه لم يكن حدثاً اعتباطياً . وذلك لأسباب نابعة من واقع الوطن وبنية الحزب . إنه قوة المقاومة التي وضعت الثورة نصب أعينها وأكد ذلك بممارسته العملية ونفذ الانسحاب لأجل تنفيذ مهمته التاريخية هذه . قرار تحقيق هذا الحدث التاريخي ليس للدخول في وضع لاجيء ، بل لتحقيق مفهوم (الانسحاب من أجل قفزات أفضل) . بالطبع لم يجرّ أوروبا حيث تطورت وصعدت الاصلاحية والاستسلام والاتجاه ، بل تم اختيار مناطق الحرب الساخنة في الشرق الأوسط حيث تمت حماية وتطوير الثورة ، ولقرها أيضاً من الوطن .

حزب العمال الكردستاني الذي تحرك حسب هذا المفهوم حقق بذلك الانسحاب على أساس المقاومة والثورة .

إذا كان الهدف هو الحفاظ على حيوية الشوق للاستقلال والحرية وليس التميع والذوبان في وحل الاغتراب في الخارج وتحويل الحجل الذي نحس به تجاه العصر كأكثر الشعوب متأخر في النضال الى اعتزاز بالنفس ، وإذا كنا نريد حقاً أن ننضم نحن أيضاً الى عصرنا عصر التحرر الوطني ، نكون مضطرين لاقامة جسور مع قوى المقاومة في عصرنا ومع التيارات الاشتراكية والتحررية الوطنية والديمقراطية ومد سواعد هذه التيارات الى تراب وطننا . وحتى لا نجف براعنا التي كانت لاتزال فتية في وطننا ، كنا مضطرين لخوض حرب وقائية ومنظمة بشكل مستمر . لوثم خروج حزب العمال الكردستاني في مطلع الثمانينات الى خارج الوطن ، وحصل ذلك بإنفصال تام عن المقاومة الموجودة داخل الوطن لحدثت مخاطر فظيعة شبيهة بالتي تعيشها الحركة الفلسطينية والحركة النشيلية في يومنا . وبالطبع عندئذ أي هذا الانفصال نكون قد ارتكبنا أحد أسوأ الخيانات لوطننا وشعبنا ولقاتلينا المقاومين . ومن المؤسف جداً بأن الذين ارتكبوا خيانة كهذه بحق شعبهم ووطنهم وبحق رفاقهم وشهداء المقاومة ليسوا بقلّة في الواقع الكردستاني والتركي . الا أن هذه التنظيمات والشخصيات والاساط الذين اختاروا الخارج كمكان للعيش من أجل شل أحاسيسهم يتسممون ويهترون من الداخل أكثر عند مرور كل يوم . وعدم استمرارهم في العيش ناتج عن خيانتهم لأعظم الأهداف وأنبيل القيم . اذا كان يراد العيش يجب ألا ينسى دماء شهداء المقاومة التي لم تجف بعد وكذلك أنين وأهات انساننا في آقبة التعذيب . اذ لا بد من شحن الآمال التي عاشوها وهم في حالة عظام وجلود فقط ويجب خوض المقاومة دون انقطاع . والمطلوب عمله هو ادخال الاستراتيجية الثورية الى الحياة واستنفار كل الامكانيات من أجل هذا الهدف السامي . لقد كان أمام حزب العمال الكردستاني (PKK) خيارين اثنين أما أن ينفذ المهام الثورية الملقاة على عاتقه ، وإما أن يقع في وضع التيارات التي اتسمت باليوعة والمشاهدة بكنة . ولكن باعتباره يمثل الشعب فلم يختار الطريق الثاني . وجهت البرجوازية الفاشية - الاستعمارية هجماتها الشرسة الى الشعب بأكمله . وفرضت اضطراراً واستغلالاً لا مثيل لها وسعت لاختاد الشعب من ناحية ، وفتح مكاتب الجوازات وعملت على ترحيل الجيل الشاب خاصة بالتهديد والتشويق الى خارج الوطن من ناحية ثانية .

وقد تم رؤية مشال غريب على ذلك في دبرسيم ، حيث جرد منهم الامكانيات هناك كان الهدف هو الحفاظ على حيوية الشوق للاستقلال والحرية وليس التميع والذوبان في وحل الاغتراب في الخارج وتحويل الحجل الذي نحس به تجاه العصر كأكثر الشعوب متأخر في النضال الى اعتزاز بالنفس ، وإذا كنا نريد حقاً أن ننضم نحن أيضاً الى عصرنا عصر التحرر الوطني ، نكون مضطرين لاقامة جسور مع قوى المقاومة في عصرنا ومع التيارات الاشتراكية والتحررية الوطنية والديمقراطية ومد سواعد هذه التيارات الى تراب وطننا . وحتى لا نجف براعنا التي كانت لاتزال فتية في وطننا ، كنا مضطرين لخوض حرب وقائية ومنظمة بشكل مستمر . لوثم خروج حزب العمال الكردستاني في مطلع الثمانينات الى خارج الوطن ، وحصل ذلك بإنفصال تام عن المقاومة الموجودة داخل الوطن لحدثت مخاطر فظيعة شبيهة بالتي تعيشها الحركة الفلسطينية والحركة النشيلية في يومنا . وبالطبع عندئذ أي هذا الانفصال نكون قد ارتكبنا أحد أسوأ الخيانات لوطننا وشعبنا ولقاتلينا المقاومين . ومن المؤسف جداً بأن الذين ارتكبوا خيانة كهذه بحق شعبهم ووطنهم وبحق رفاقهم وشهداء المقاومة ليسوا بقلّة في الواقع الكردستاني والتركي . الا أن هذه التنظيمات والشخصيات والاساط الذين اختاروا الخارج كمكان للعيش من أجل شل أحاسيسهم يتسممون ويهترون من الداخل أكثر عند مرور كل يوم . وعدم استمرارهم في العيش ناتج عن خيانتهم لأعظم الأهداف وأنبيل القيم . اذا كان يراد العيش يجب ألا ينسى دماء شهداء المقاومة التي لم تجف بعد وكذلك أنين وأهات انساننا في آقبة التعذيب . اذ لا بد من شحن الآمال التي عاشوها وهم في حالة عظام وجلود فقط ويجب خوض المقاومة دون انقطاع . والمطلوب عمله هو ادخال الاستراتيجية الثورية الى الحياة واستنفار كل الامكانيات من أجل هذا الهدف السامي . لقد كان أمام حزب العمال الكردستاني (PKK) خيارين اثنين أما أن ينفذ المهام الثورية الملقاة على عاتقه ، وإما أن يقع في وضع التيارات التي اتسمت باليوعة والمشاهدة بكنة . ولكن باعتباره يمثل الشعب فلم يختار الطريق الثاني . وجهت البرجوازية الفاشية - الاستعمارية هجماتها الشرسة الى الشعب بأكمله . وفرضت اضطراراً واستغلالاً لا مثيل لها وسعت لاختاد الشعب من ناحية ، وفتح مكاتب الجوازات وعملت على ترحيل الجيل الشاب خاصة بالتهديد والتشويق الى خارج الوطن من ناحية ثانية .

هناك أمثلة لا محدودة في السجون عن الذين جعلوا ارتباطهم مع الشعب موضوع نقاش ، ويسلمون كل شيء قبل أن يضربوا بعضاً واحدة . كذلك في الخارج لقد كان واضحاً للجميع الوضع الخطير الذي رمى فيه كثيرون أنفسهم دون خجل في أحضان الامبريالية دون أن يخوضوا ادنى أشكال المقاومة في الوطن ، وتنازلوا هناك عن جميع آمال الحرية والاستقلال في سبيل حياة بذئية وآراد الاستمرار فيها بأكثر الاشكال زيفاً من خلال المظاهر المختلفة وانجرار حزب العمال الكردستاني الى موقف كهذا كان سيفتح الطريق أمام عواقب وخيمة لا يمكن اصلاحها تجاه الشعب ، لذا بات من الضروري في هذا الوضع خوض المقاومة وافشال المخاطر اليومية وجعل نوايا العدو حسرة في حلقة .

حين حولت الامبريالية والاستعمار والفاشية والصهيونية والرجعية المحلية المتكافئين جنباً الى جنب ، منطقتنا التي جعلوها سجنًا جماعياً الى بحيرة دماء ، فكان مقابل هذا الشيء الوحيد الذي يمكن فعله هو توحيد مصيرنا المرسوم بشكل تاريخي ويسومي مع مصير تحرر شعوب المنطقة بالممارسة الفكرية الصحيحة والعادلة للقتال معهم جنباً الى جنب ، وبالتالي دحر سياسة الابداء والاضطهاد العدواني على هذا الاساس المطبق بحق شعبنا ، واجراء حملة ضخمة من أجل تاريخنا وخلق وتطبيق والبحث عن ظروف تصعيد النضال من جديد . كان يجب أن يجري ذلك اذا لم يكن نريد عرقلة خلف الحقيقة التي تم اعاشتها منذ مئات السنين حتى يومنا بشكل حقير ومؤلم جداً . هذا هو السبب استعداد حزب العمال الكردستاني الكبير في الشرق الأوسط .

عرف حزب العمال الكردستاني تقييم هذه الفترة بإدراك عميق بما يتلائم مع معنى الخروج الى خارج الوطن ، واستنفر كافة طاقاته لأجل وضع حد لآلام شعبنا ، وخوض المعركة والخروج منها بنجاح ، وجعل هذه المرحلة التي تم فيها الاقتراب خطوة خطوة من الايام التي ستجري فيها المحاسبة القاسية عن مئات السنين مع العدو وتحويلها الى مرحلة يتحقق فيها القوة المتطورة . لقد تم تبيان من يحق له الحياة على المستوى التنظيمي والشخصي في هذه المرحلة بكل جوانبها ، الضعيف والقوي ، المهترى والسليم ، وكذلك المدافعين الحقيقيين عن الاستقلال والحرية والمزيفين ، والمدافعين عن نهج المقاومة الذي يمثله حزب العمال الكردستاني المعبر الوحيد عن آمال شعبنا وتطلعاته لآلاف عام خلت والذي دمج هذه الفترة رغم كل أشكال القهر والعرقلة بدمغه الخاص . بينما تصاعدت المقاومة حتى بلغت أوجها في السجون اراد الاصلاحيون والمستسلمون والخونة على ازالتها ، ولكن شكلت الاستعدادات المكثفة التي جرت في الخارج متمماً لهذه المقاومة ، كان هناك من يكون ويشكون أيضاً ومن الذين هربوا من الواجبات الملقى على عاتقهم والخونة الفارين بدناءة في ظروف حياة الالتجاء الصعبة . ووجهت أكبر الهجمات في مرحلة المقاومة هذه من داخلنا ومن الخارج . وفي الفترة التي توضحت فيها التيارات الطبقيّة وافترق فيها السائرون الى الثورة ومثلي الاصلاح والاستسلام عن بعضهم ، أعطى حزبنا أفضل الامثلة على بلشفيته .

بالطبع التصورات التي تم معيشتها في الخارج لم تكن مسألة نية ،

حول الخروج إلى خارج الوطن والمرحلة الجديدة لحركة مقاومتنا !!

دون خوض نضال داخل الوطن والتوجه الى وضع تنظيم لاجىء والثاني : على تقيضه تماماً هو الانحصار داخل حدود الوطن ، بقدر ما يكون الانفتاح على الخارج والسعي لتطويع الثورة دون الاعتماد على القوى الذاتية للشعب والالتحام معه مفهوم خاطئ ، وخطير ، فان رفض الانفتاح على الخارج والانفصال عن الحلفاء الثوريين على الصعيد العالمي خطأ كبير خطير بنفس القدر السابق . لهذا السبب لم يقع الحزب في كلا الخطأين . فقبل كل شيء لم يكن باستطاعة حزب العمال الكردستاني (PKK) في مرحلة المجموعة - الانفتاح على الخارج قبل التوجه الى الشعب . ان مشاكل النضال الثوري في تلك الفترة لا تفترض شيئاً كهذا ، بل على العكس تماماً كان مضطراً الى اختبار مفهومه الايديولوجي والسياسي في البنية الحقيقية لشعبه . وعندما استطاع ان يحقق تطوراً معنياً في صفوف الشعب اي حين تحول الى قوة سياسية ، وبعد مواجهة خطر الابداء عند هذا الوضع بات من الضروري ودون أي تأخير الانفتاح على الخارج .

لانه لم تكن هناك امكانية اخرى لحل المسائل الميمنة اعلاه . لهذا السبب توجه الحزب في هذه المرحلة الى البقاع الملازمة في الشرق الاوسط ونفذ خروجه التاريخي . لماذا توجه الى الشرق الاوسط ؟

يستطيع النضال الثوري الكردستاني بخصوصيته على فتح الطريق امام تغيرات كبيرة في منطقة الشرق الاوسط التي يتواجد فيها . حين يتم النظر الى التجارب النضالية لشعوب الهند الصينية وأمريكا اللاتينية وما شابهها يلاحظ بوضوح ، ان اقامة تضامن قوي مع شعوب العالم يمر عبر التحالفات على صعيد المنطقة . ويتطبق هذا على شعوب منطقة الشرق الاوسط ايضاً ، حيث تعيش هذه الشعوب منذ التاريخ وحتى اليوم مصيراً مشتركاً ، فهارست الامبريالية المسيطرة على هذه الشعوب منذ القرن التاسع عشر اساليب اضطهادية متشابهة . اما في يومنا هذا فهي تحت حصار امبريالي بقيادة الولايات المتحدة الامريكية . وتدير الامبريالية بواسطة عملائها مختلف الالام على المنطقة وتصعد بكل ما في وسعها من وسائل الاستغلال والاضطهاد . وبهذا تريد كبح جماح التطور القومي والاجتماعي لشعوب المنطقة بغية توقيفه . ويفترض قيام تضامن وثيق بين شعوب الشرق الاوسط لما لهذه الشعوب من سمات تاريخية مشتركة ، ولهذا يجب الا يكون الشرق الاوسط موقفاً للعلاقات الخارجية بالنسبة للشعوب فقط .

بما ان الشرق الاوسط يتمتع بخواص كهذه ، فان كردستان الشمالية - الغربية ستلعب دوراً مركزياً بالنسبة لشعوب القوميات الحاكمة الاربعة ، ولهذا فهي ذو موقع استراتيجي ايضاً . اذ انها ذات خاصية واضحة سواءاً بالنسبة للشعب الكردي في كل جزء ناتج عن تجزئة كردستان الرباعية او بالنسبة لتحقيق وحدة نضالية لشعوب الدول الحاكمة . بالارتباط مع ذلك يجب ان تأخذ حركة التحرر الوطنية الكردستانية بعين الاعتبار نضالها الذي تخوضه ضمن الحدود الوطنية لما لها من خصوصيات في خلق تغيرات هامة على الصعيد المنطقة ، وفي نفس الوقت كانت مضطرة لان تحولها الى نضال ذو سمة أممية . ولهذا كانت شرق الاوسط بشكل طبيعي أولاً وكأساس ، ونظراً للتوضيحات الأتفة الذكر .

أما في الجهة المقابلة فالأساس في النضال الثوري للشعوب هو قواها الذاتية . ولكن عليها إكمال التطور الذي حققته داخل الحدود الوطنية مع المساعي الخارجية ، وتبعاً للخصائص التي ذكرناها يشكل الشرق الاوسط أهم منطقة لذلك .

ولجميع هذه الأسباب استطاع حزب العمال الكردستاني (PKK) أن يحقق انفتاحاً على الشرق الاوسط الذي يرتبط مع شعوبها بالمصير المشترك ، ولكونها

بدايته في العدد السابق

٣ - أهمية خروج حزب العمال الكردستاني (PKK) الى خارج الوطن ونتايجها !!

ماذا كانت تعبر الخطوة الثالثة التي خطتها حزينا والمتمثلة في حركة الانفتاح على الخارج ؟ ، في الوقت الذي استمرت فيه المقاومة في الداخل، وفي السجون التي بلغت ذروتها بشكل لا يتصوره العقل ، وما هي المهام التي ستؤديها ؟ .

نتيجة تصاعد الاضطهاد والهجمات اعتباراً من عام ١٩٧٩ وعدم جاهزية حزينا لمواجهة هذه الهجمة كان يتطلب انسحاباً اضطرارياً . فالانسحاب النسبي الذي حصل مع نهاية ١٩٧٩ ، تحول إلى انسحاب عام وضروري مع مجيء نظام ١٢ ايلول الفاشي الذي شن سياسة هجوية قاسية اتسمت بالابادة والاكراه ضد كردستان عامة وحزب العمال الكردستاني (PKK) خاصة . وفي الفترة التي تجهمرت فيها الحركة وظهر نمو سياسي كبير ، مقابل تبديل الدولة شكلها ، بات من الصعب للغاية النجاح مع المسائل بالقيادة المتشكلة على البنى الموجودة ، وعلى طراز العمل القديم ، وضمن نشاط الدعائي السابق . في هذه السنوات بدأت تظهر بوضوح عدم اكتفاء النظرية ونقص التجهيز والتجربة في النشاطات السياسية والتنظيمية . وأظهر نفسه بوضوح أيضاً نقص التجربة والاحتراف وعدم قدرة الكوادر على قيادة الجماهير وسط اصداء الحركة الثورية بين الجماهير من جهة وتصاعد الاضطهاد من جهة ثانية . أي أنه مقابل التطور الكمي الكبير كان هناك سمة نقص كمي .

مقابل ذلك أراد العدو الذي احاط به خوف شديد نتيجة تطور الحركة ، جر حزب العمال الكردستاني (PKK) إلى حرب مفتوحة التي أعلنها مبكراً سعياً منها لخلق نضال التحرر الوطني الكردستاني وقوته الطبيعية . ولكن خوض حرب كهذا في الوضع الذي كانت فيه الاستعدادات غير كافية ووجود الازمة التنظيمية وانعدام كل اشكال المساندة والدعم الخارجي يعني ازالته تماماً المخارج الوحيد كان انفتاح الحزب على الخارج . فبات من الضروري تنفيذ مهام حماية الحزب وبالترافق معه اجراء الاستعدادات اللازمة المتعلقة بالمرحلة المقبلة ايدولوجياً وسياسياً وتنظيماً وعسكرياً على هذه الساحة بعد أن تأكد عدم امكانية تنفيذها داخل الوطن . كان لا بد من الانفتاح على ساحة خارجية لدرء مخاطر وقوع خسائر كبيرة في النضال ولجمع القوة واجتياز النواقص التنظيمية واعداد وتهيئة الكوادر وتجاوز النواقص التي تكمن في ذلك ، وكسر طوق العزلة الموجودة بين نضال التحرير الوطني الكردستاني وحلفاءه الطبيعيين، قوى الثورة العالمية .

بعد كل هذا كان بالامكان خوض نضال متمرقي حتماً ضد الاستعمار الفاشي ، اذا التكتيك الجديد للحزب هو الانفتاح على الخارج وحماية وجوده وجمع القوى والوصول الى الخصائص التي تفرضها مرحلة ١٢ ايلول الفاشي ، لأن اللحظة التاريخية للانسحاب حانت وقتها حينئذ . لو لم يتم التحرك بوعي ، وخطو الخطوة في زمانها ، او تم الخروج مبكراً أو متأخراً فان المخاطر التي كانت ستولد عن ذلك واضحة جداً .

لقد كانت مواقف مختلفة القوى الكردستانية والتركية عند الانفتاح على الخارج بشكل عام غير سليمة . فكان هناك ثمة وضعان الاول هو: الانفتاح على الخارج

VI- Ji Beşê Ragihandina HRK Bo Alema Gişî Re:

ŞERÊ ME A BERXWEDANA ŞOREŞGERÎ BÎ GAVÊN NUH DOMDIKE BÎNKEFTÎNA PRATÎK A MÊTINGERÎ TÏRKÊN FAŞÏST JÎ NÊZÏK DÏBE

Domana hersê mihên pêşemin a sala duwemîn a xweragirtina me a çekdari de ji, Hêzên me yê Rizgariyê derbên pêwîst li hêzên faşistîmêtinger xistin. Di demêki de ku gelek hêz û dor bi gelek rengan bawer an hêvi dikiran, wê têkoşina şoreşgerî bê rawestandî û wê Hêzên Şoreşger, bèn tunekirin û perçiqandin de, ku ev derbên giring li hêzên artêşa faşistîmêtinger hatin xistin, meriv dikira bêje taybetiyên gawekî mîna 15'ê Tebaxê a nuh datînin holê. Bivî avahî, gava hilpişkîna me a berxwedana çekdari a nuh dikeve sala xwe a dewemîn de, ji gelek hêl û aliyên ve encamên hişk, neyîn guhartin û nikaribin bèn inkar kirin derxistê ronahiyê.

Di vê dem û hengema de ev livbazi ji hêla Hêzên me yê Rizgariyê bikar hatin:

1) Roja 7.6.1985'an li dora gundê Maden'ê navça Şirwan'ê çar şerên çekdari ku 2 seetan domkirin, derketin. Peyvajoya pozberiyê de serleşkerê (Yuzbaşî) hate kuştin, çek û hacetên wî yê şer ketin destê Hêzên Şoreşger de. Gelek leşker ji brîndar ketin. Ev rûdan li derdora ku 6'ê Sibatê rêhevaleki me ronakrewan (şehîd) bibû, pêkhat. Gava Hêzên Şoreşger li eynî derê xwe amade dikiran kiriyareke tolhildanê (heyfhildanê) bo hevalê şehîd pêkbênin, ev şer derket.

2) Şeva 13.6.1985'an li gundê Timuk'ê navça Kozlux'ê sixur û glikarek bi navê Eşref hate kuştin. Ev kes gelek caran gliya şoreşgeran kiribû.

3) Şeva 22.6.1985'an erîşek çû ser gundê Şinas'ê navça Qulp'ê. 2 glikar hatin kuştin, 8 sixur jî brîndar bûn. Evan kesan 2 şoreşger bi fen û xinizî girtûbûn û kiribûn destên mêtingeran.

4) Roja 14.7.1985'an Hêzên Rizgariyê li navça Kozlux'ê "Kompleksa Mobil a pompekirin û derxistina ziftê" texrip kirin. Bivî avahî dijmin barê diravî (maddî) de xusareke pir gran girt.

5) Roja 14.7.1985'an girêdayê ve livbaziya jorin, Hêzên Rizgariyê erîşî qereqola cenderman a bi navê Îsmailka li Kozlux'ê kirin. Bi erîşa Roket û çekên otomatîk qereqol hate hilweşandin, gelek serbaz hatin kuştin an jî brîndar ketin. Miha Tebaxê sala 1980'an de bi destê ve qereqolê serokê me ê şoreşger Kemal PÎR hatibû girtin. Nola me berî nihan jî dabû ragihandin, roja 14'ê Tirmihê Hêzên Rizgariyê li çar cîgehên Kurdistan'ê gelek livbaziyan çekdari bikaranibûn; navça Çatak'ê qedera 3 seetan ketibû bin hikma şoreşgeran de.

6) Roja 24.7.1985'an Hêzên Rizgariyê li ser rêya Êrûh û Sêrtê keminek li peşberê cemsekî leşkerî girtin. Cemse kete hefkê. Encama erîşe de 4 leşker hatin kuştin, 3 leşker jî hatin brîndar kirin. Mêtingerên faşist xwestin ve rûdanê biniximîn.

7) Nivê miha Tirmihê 1985'an Hêzên Rizgariyê li navça Hezex'ê (Îdilê) erîşek birin ser cemsekî leşkerî û ser tabureke artêşa (ordîya) faşist. Serleşkerê (assubay) û 4 leşker hatin kuştin, hêjmareke bilind ji serbazan jî brîndar ketin. Navenda bajêr de posterên (wêneyên) Serok APO hatin daleqandin.

8) Roja 27.7.1985'an li navenda navça Farqînê (Sîliwan) penqertekî bi narincok (bombe), ku li ser "Di Nav Refên Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan De Xwe Bike Yek!" hatibû nivistin, hate daleqandin. Encama peqîna narincokê kesek brîndar bû.

9) Roja 29.7.1985'an yekitîki dij-gerilla (kontr-gerilla) ku dixwest li dora gundê Guyîna navça Êrûhê keminek vegire, kete hefka Hêzên Şoreşger. Erîşa pêkhati de 6 dij-gerillavan hatin kuştin, 9 jî brîndar bûn.

10) Roja 1.8.1985'an li dora gundê Çirê navça Bayqan'ê şerekî mabeyna Hêzên Rizgariyê û yekitiyên artêşa faşist de çê bû. Domana şer de leşkerêki qomando hate kuştin, çahşekî xayinê welat jî brînen xedar girt.

11) Şeva 12.8.1985'an li derdorê gundê Sinda navça Qulp'ê pozberik pêkhat. Di vî şerî de gelek leşker hatin kuştin an jî brîndar ketin.

12) Roja 14.8.1985'an li navça Gole bajarê Qers'ê sixur û noker Îbrahîm Karadax ji hêla Hêzên Şoreşger bi mirinê hate cezakirin.

13) Roja 15'ê Tebaxê 1985'an erîşek çû ser tomoşîla serokê polisên Çolamêrgê (mudurê emniyeta Hekkari). Tomoşîl hate texrip kirin; 4 polisên tê de hatin kuştin an brîndar kirin.

14) Şeva 15'ê Tebaxê 1985'an Hêzên Rizgariyê ketin navça Slopi û raberik (numayîşek) pêkanin. Li her derên navçê duruşme hatin daleqandin, li ser diwaran nivist hatin nivisandin û belavok hatin belavkirin. Eynî rojê de li gelek herdîman civînên babetî pêkhatin, livbaziyan çekdari bicih hatin.

15) Roja 16.8.1985'an li navça Şemzînan (Şemdinli) bi destê çahşên xayinên niştîman, ku xwe mîna duvkên yekitiyên artêşa faşistîmêtinger ditevgirînin, rêheval Hesên hat şehîd kirin. Rêhevalê me encama qomploki van bêbextan ronekrewan bû.

16) Rojên 15-20.8.1985'an li çiyayên Araratê (Agri) di navbera Hêzên Rizgariyê û yekitiyên ordîya faşist şerên çekdari, ku bi rojan berdewamkirin, derketin. Ev şer berdewama kiriyarên şoreşgerî yê dorfireh bûn, ku ji destpêka biharê vir de ve heremê de domdikiran. Peyvajoya pozberiyê de bi kêmasî 12 leşker hatin kuştin û bi hêjmara dehan jî brîndar bûn. Berpîrsiyarê Yekitîya Şoreşger rêheval M. Alî û rêheval Azad, ku hetta kêliya dawî bi lehengî û hogirî têkoşin ajotin, di vî şerî de şehîd ketin.

17) Şevên 22-23.8.1985'an nêzîki gundê Xirbikê Bestê navça Şirnex'ê 2 dozer ji layên Hêzên Rizgariyê hatin texripkirin. Gava tirêjê beyanê avêtin yekitîki artêşa faşist hate cihê rûdanê, Hêzên Rizgariyê yekitî kirin xefkê û encama erîşe de, yekitî hat tunekirin. Mêtingerên

faşist li derheqê vê bûyerê agahiyên weke "2 leşkerên me" hatin kuştin, belavkirin; nemaza 2 helîqopter (balafir) rojek heyya êvarî mirî û brîndar kişandin.

18) Êvara 26.8.1985'an Hêzên Rizgariyê ketin naveroka bajarê Cizîra Botan. Ala ERNK (Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan) û wêneyên (posterên) Serok APO hatin daleqandin, belavokên HRK û ERNK hatin belavkirin, axaftin li gel hat kirin û raberî hatin pêkanin. Bikaranîkarê panzerekê, ku xwe têkili bûyerê kir, hate kuştin; panzer hate bêtesir kirin. Otobusekî tijî polis hate texrip kirin; ji polisên tedê qomiserek û 2 polis hatin kuştin, 8 polis jî brîndar bûn.

19) Roja 29.8.1985'an Hêzên Şoreşger li ser rêya Cizîra Botan û navça Hezex'ê 2 leşker dilî (hêsîr) girtin. Qedereke dirêj di destan de man; piştî pîrsan û axafên li wan hatin kirin, disa hatin azad kirin. 2 hep tivingên peyayî yê G-3, heşt şarjorên rextan û 160 hep berên destên wan de, bi kotekî ji wan hatin standin û bûn malê civaka me.

20) Roja 30.8.1985'an li gundê Bukat'ê navça Êrûhê şerekî mabeyna hêzên şoreşger û çahşên xayinê welat de pêkhat. Çahşek hate kuştin, çeka yekî jî jê hat standin.

21) Roja 31.8.1985'an li dora gundê Dara navça Şirnex'ê keminek li pêşîya yekitîya artêşa faşist, ku operasyonan dimeşand, hat vegirtin. 2 leşker û çahşek xayinê welat hatin kuştin.

22) Roja 3.9.1985'an Hêzên Şoreşger li naveroka Şirnex'ê avêtin ser mala serokê çahşan, eşqiyayê kevneperest û bêbextê dîroki Alîxan Tatar, ku noker û sixurê hêjmara yekemîn ê mêtingerîya faşiste; ku li seranserê herdimê dixebite tora sixur û glikaran rêkxistin bike. Domana erîşe de 5 çahş hatin kuştin, 3 jî brîndar ketin. Serokê eşqiyayê, ku berî bûyerê bi 5 deqîqan ji mal derketi bû, bivî avahî xwe nihan ji mirinê xelas kir.

23) Roja 8.9.1985'an stas-

yonu benzîne a Alixan Tatar hate şewitandin. 245 000 Lîrên Tîrki yê nî li stasyonê bûn malê civakê.

24) Şevên 11-12.9.1985'an Hêzên Rizgariyê li Şîrnex'ê êrişî ocaxên komurê kirin. Bûyerê de 2 dozer hatin xirakirin, çekên 4 natîrvanan (şîrtîyan) hatin standin, karker tev lihev hatin komkirin û axafek li wan hatekirin. Gava me xwe ji cihê rûdanê durdikir, berpirsiyarê yekitiya me rêheval Ferît kete xefka yekitiya artêşa faşîst, ku xwe li vê dorhêlê bicihkiribû. Hogîr Ferît bi keleşî û şervanî li berxwe da û şehîd ket.

25) Şevên 11-12'ê Êlûnê 1985'an Hêzên Rizgariyê çûn gundekî li nêzikî ocaxên komurê li navça Şîrnex'ê. Nişteyên vî gundî alîkarî û piştgirtina Alixan Tatar dikiran. Civînek hat çekirin. Kesê alîkariya çahşan dikiran, hatin tehdît kirin. Me ji gundiyan soz û peyman girt, ku ê din alîkariya serokê çahşan nakin.

26) Şevên 11-12'ê Êlûnê 1985'an Hêzên Rizgariyê kemînek li ser rêya navça Şîrnex'ê û bajarê Cizîra Botan vegirtin. Panzêrek kete xefkê û hat texrip kirin; 2 leşker hatin kuştin, 2 jî hatin brîndar kirin.

27) Roja 15.9.1985'an bi hevkarî û şîrîkatiya dij-gerilla (kontr-gerilla) çetên Alixan Tatar, çetên Ahmed'ê Bîryanê û çetên Omerê Xîznê (ev kes dibêje ez piştgirtê KUK-SE me) li gundê Tolga navça Şîrnex'ê dilxwazê Bizava (Tevgera) me, mirovê dilsoz û welatperwer Usîfê Silêman hat revandin; pêşî hat xeniqandin, piştê wî dan ber fişekan û talî serê wî hate jêkirin. Laşê bê serî li civîna keyan (muxtaran), ku li Şîrnex'ê çêbû de, hat şanîkirin. Propexendên derew yê nola "ev laşê şoreşgerkî li heremê bi navûdeng e" belavkirin. Roja 16'ê Êlûnê serleşkeriya grêdana awarte (îdara orfî) bê nav û rûdan hilandin, ragihandinên derew yê mîna "endamekî çetên kêrîkar ê berpirsiyariya bilînd hat kuştin" belavkirin. Ev hovîtî baş da nasdan, ka mêtîngerên faşîst û xulamokên wan yê nî li Şîrnex'ê çuqas di nav tîrs û bizdanê ne, çuqas pepûk û bêmecalîn; pêrê jî ka çuqas hov, stemkar, zorbaz û xwînîjînan.

28) Roja 21.9.1985'an li gundê Gilindorê navça Şîrnex'ê şereki çekdari di navbera Hêzên Şoreşger û yekitiya dij-gerilla û çetan de derket. Çahşek hate kuştin an jî brîndar ket.

29) Rojên 22-23.9.1985'an li dora gundê Spindarokê navça Şîrnex'ê gelek şerên çekdari di navbera Hêzên Şoreşger û yekitiya dij-gerilla û çetan de derketin. Li gora agahî û nuçên li nav gel belavbûn, tê gotin ku, 10 çahşên xayînên welat hatine kuştin. Dijmin derbên gran girt û talî ji qada cengê bazda. Mêtîngerên faşîst yê nî ku nekarîna hikmê xwe li ser gund û dora gund serdest bikin, çare di koçberkirina gundiyan û herîşandin û şewitandina xaniyan de ditin.

30) Roja 8.10.1980'an li dora gundê Avka Masiyan navça Şîrnex'ê şereki çekdari di navbera Hêzên Şoreşger û yekitiya dij-gerilla û çetan de derket. Domana şer de Hêzên Şoreşger zora dijmin birin û necar ma ku ji qada cengê bazbide (bireve). Di vî şerî de serleşkerê yekitiya dijmin, dij-gerilla Hasan Çalîşkan hat kuştin û çahşek brîndar dîlî bû. Talî, piştî ku bi qesem sundxwar ê din nema çahşîti dîke pê de, dişa hat azad kirin. Bûyerê de tîvingeke peyayî a ji yê nî G-3, 6 şarjorên rextan, tîvingeke peyayî a ji yê nî G-1 û 160 heb berik bûn malê civaka me.

31) Roja 22'ê Êlûnê 1985'an li dora gundê Avyanê navça Şîrnex'ê şereki çekdari di navbera Hêzên Şoreşger û çetên Alixan Tatar de derket. Rûdanê de hêjmareke bilînd ji çahşan brîndar bûn. Digel vê yekê jî, rêhevalên me Sertaç û Saadet (jin) hetta kêliya dawî bi lehengi û hogîrî şer ajotin û ronakrewan bûn.

32) Roja 1'ê Cotmih'ê Hêzên Şoreşger avêtin ser gundê Avyanê navça Şîrnex'ê. Vê êrişê de çahşek bi navê Sabrî Qabul bi mirîne hate cezakirin. Şoreşgeran dest danî ser bêsimî (tel-sîza) ku gund bi qereqolê ve girê dida.

33) Roja 19'ê Êlûnê 1985'an li navça Kilaba (Uludere) êrişek çu ser qereqola polîsan. Gelek polîs û natîrvan (bekçî, şîrtî) hatin kuştin an jî brîndar kirin. Şoreşgeran dest danî ser haceta çapkirîne (makîna teksîrê) û daktîloya dibîstana (Lîse) Kilaba.

34) Roja 25'ê Cotmih'ê 1985'an Hêzên Rizgariyê li dora gundê Mêrgehê navça Kilaba panzêrek texrip kirin. Leşkerên amade an hatin kuştin an jî brîndar kirin.

35) Roja 16'ê Êlûnê 1985'an Hêzên Rizgariyê li Çolamêrgê (Hakkari) êrişî qereqola polîsan li navenda bajarê kirin. Bûyerê de 3 polîs hatin kuştin, yek jî brîndar ket.

36) Roja 25'ê Elûnê 1985'an Hêzên Rizgariyê li navça Çêlê (Çalê, Çuqurca) li qîrexaya tixuban êrişî yekitiyên ordiya faşîst kirin. Leşkerek hat kuştin, yek jî brîndar bû.

37) Nivê miha Cotmih'ê 1985'an yekîtîkî ji leşkerên dijmin, daku kemîn li pêşîya Hêzên Rizgariyê vede, diçû navça Çêlê. Hêzên Şoreşger êrişî vê yekitiyê kirin. Bûyerê de gelek leşker hatin kuştin an brîndar ketin. Di nava gel de dihat gotin ku, ji 50 hetta 80 leşkeran hatine kuştin. Rûdan ji hêla mêtîngerên faşîst hat veşartin.

38) Roja 25'ê Cotmih'ê 1985'an Hêzên Rizgariyê li navça Çêlê, qîrexaya Xabur'ê, êrişî qereqolê ordiya faşîst kirin. Qereqol bi temamî kete destê şoreşgeran de. 9 serbaz hatin kuştin, 2 jî brîndar ketin. 34 leşkerên ku li derekî derveyî qereqolê de ketibûn kozan, xwe tekilî pozberiyê nekirin û bazdan. Ve livbaziye de tîvingeke niv-otomatîk a ji yê nî MG-3, 6 heb tîvingên peyayî ji yê nî G-3, 18 heb şarjorên rextan, 1000 heb berik, 4 heb rokêtên G-3, 2 heb demancên Smith Wesson, 2 heb çekên agir derxistinê, bêsimîke piştê û 2 heb bêsimîn (telsîzên) destan, bûn malê civaka me. Digel van hacetan jî, Hêzên Rizgariyê dest danî ser baxoleke ku bi fermanên (talîmat) dizî û dokumanên karên ordiyê, tîjî bû.

39) Roja 15'ê Cotmih'ê 1985'an êrişek çu ser gundê Geyikpînar navça Mutkê. 2 sixur û glikar hatin kuştin 4 kes jî brîndar ketin. Evan kesan destpêka miha Gûlanê de gliya şoreşgeran kiribûn û bibûn sedema şehîd ketîna wan.

40) Miha Cotmih'ê 1985'an de Hêzên Rizgariyê dozerek li gundê Keşeşa navça Êruh'ê texrip kirin.

41) Şeva 18'ê Cotmih'ê

1985'an Hêzên Rizgariyê li nêzikî navça Kiziltepe li ser rêya Kiziltepe û Mêrdînê kemînek vegirtin. Cemsekî leşkerî ku kete xefkê hat texrip kirin, leşkerên tê de hatin kuştin an brîndar kirin. Çend keliyan piştî rûdanê cemsekî duwemin a tîjî leşker hate cihê bûyerê. Şerê bi wan re derketi de, rêheval Sait AKSOY bi merxasî li berxweda û şehîd ket.

42) Roja 25'ê Êlûnê 1985'an Hêzên Şoreşger kemînek li ser rêya bajarê Amadê (Diyarbekrê) û navça Licê vegirtin. Cemsekî leşkerî a ordiya faşîstê Tîrkan kete xefkê û hat texrip kirin. Serleşkerê (astegmen) û 5 serbazên cemsê de hatin kuştin.

43) Roja 9'ê Êlûnê 1985'an li deşta navça Çatakê şereki çekdari di mabeyna Hêzên Welatperwer û yekitiyên artêşa faşîst de, derket. Di vî şerî de leşkerek hate kuştin, serleşkerê (assubay) û gelek leşkerên din jî brîndar ketin. 2 welatperwerên bi mêranî û lehengi têkoşîn ajotin, di vî şerî de şehîd ketin.

44) Destpêka miha Mijdarê 1985'an de li nêzikî gundê Mîjinê navça Kilaba leşkerên ordiya faşîst lihev ketin û şereki di nav wan de derket. Encamê de 2 leşker hatin kuştin, 2 jî brîndar bûn. Bûyerên bi vî avahî di nav refên yekitiyên dijmin de, du-hev pêktên. Lê belê mêtîngerên faşîst keftûlehtë dikin, daku rûdanên bivî rengî bikaribin biniximîn. Ji hêla her-kesî tê gotin ku, serbingehên rûdanên halo, artêşa mêtîngeran tê hilweşandin û belav dibe.

45) Digel van livbaziyên li jor hatin ragihandin, gelek kiryarên din jî pêkhatîne; lê nuçên fireh li derheqê wan de hêj negihane berdestên me. Rînd tê zanin ku bi kemasi 5 kiryar tenê li Dersimê pêkhatîne. Dişa li navçên Çermikê, Midyadê û Sasonê ûhw... de gelek şerên çekdari derketine. Domana van hersê mihên talî de, bi sedan civînên propexendayî hatine çekirin, bi sedan serekên çetan, noker, sixur û glikar hatine tehdît kirin.

Şerê me ê berxwedana şoreşgerî bi livbaziyên dorfirehtîr û dijiwartîr berdewam dike...

Derbên Giran Li Leyîstokên Mêtîngeran Bo Avakirina Heremên tampon Ketin:

HÊZÊN RÎZGARÎYA KURDÎSTAN LÎ QÎREXA TÎXUBAN AVÊTÊN SER QEREQOLA ÇALÊ

15 Leşkerên Xweragirtin Hatin Kuştin Gelek Leşker û Serleşker Ji Dili Ketin

Destpêk B. Hêjmar 17'de

yekiti, ittifak û dostaniyan. Serî de yên stratejik, dostanî û ittifakên firehtirîn û pêwendiyên yekitiyê jê re gelek giringin. Daku oêşveçûna Tevgera Rizgariya Netewa Kurdistan xwedî û zexm bike, xebatên pir mezîn bikartêne. Lê belê PKK, tucaran derketbûna xwe û livbaziya xwe a şoreşgerî li ser hêzên li derveyî xwe, ger ev hêz bi taybetiyên xwe sosyalist û komunist ji bin, pal nedaye. Lewma, timûtim gavên li derheqê PKK şaş hatine avêtin, wêrîna leyîstokên metirs (teh-lûke) birêve çûne. Ji bona herkesî ku dixwaze bibine pir eşkereye ku, ger bîngeha wan ji hundir ger ji li derve be, PKK wê li hemberê her xebatên ku tekoşîna Serxwebûn û Azadiya Kurdistan ji xwe re hedef digrin, bi dijwari biraweste; wê maskên kesên ve yekê diwêrin û dikin bê aman xwar ve dahilkişîne. Ji ber vê sedemê, hîma berxwedana PKK li diji her hêzên, ku ser PKK tîn, heye. Vê yekê bi tekoşîna xwe û qonaxên pêşveçûna xwe ispat kirîye.

Gava îro, mêtîngerîya faşistî Tirka ku serê sedsalane ne tenê taybetî li welatê me, lê li gişani Rojhelata-Navîn rejîmeke zorbaz li ser gelên me avakirîye; li pêşberê xweragirtina netewî a pêşve diçe, ketiye nav keftûlafta bêçaretî û sekerateke kur; û dişa, gava pêşîde YDE (Yekitiya Dewletên Emriki) û hêzên din yên emperyalist bawerîya xwe ê din pê naynin, em dev ji hêzên şoreşger û welatperwer berdî, kesên xwerû jî, divêt daxwazên KT bicih neynin û nebin hacetên ve karbidestiyê. Divêt erkên şoreşgerî û niştîmanperweriyê yên bîngehî, bêgotin bicih bîn.

Nexwe, gelê me û PKK çawa dikarin meyleke wusa û sexteke bivî rengî, xwedî-maf bibênin û bipejirênin? Çawa ev hêz dikiran bifikirin, wan rastiyên ku dijmin bi zorê nikarin bi PKK bidin qebûlkin, bidin derivandin? Rastî ev rewş xwuya dike, ka çuqas ev hêz li pêşberê KT ketine

nav rewşeki belengaz û hêjar.

Rastî bêgotin ev pîrsgirek, pergaleke pir kur û xedare. Belê; em ji gelên tenik destpê bikin ta gelên pêşvetir çûne, yên jî dirokê û yên îroyîn, gelek gel ger ji ber sedemên objektîf û ger ji ber sedemên konevanî ûhw... li gelek deman, li pêşbera sistema karbidestîya Tirkan, ketine nav hoy û rewşên bivî avahi belengaz. Em dev ji karbidestîya Tirkan berdî, hetta hebûna Tirkan li Rojhêlata-Navîn û Anatolyê, encameke ve belengaziyê, xiyanetê û hêzên rizibûne ye.

Lê belê îro; ev rejîma zorbaz û xwedî-sext a ku bûye bela serê gelan û cihana pêşveçûyî, temana xwe dagirtîye. Rojên hêjmartî jê re mane. Ê ku belengaz bûye û behna gemarê ji xwe belav dike, ew bixwe ye. Lewma, kesên ku piştî xwe pê grêdidin an xerûber jî pêwendiyên pê re hêvî dikin, encax ew kesin ku jê behtir rizibûne û behna gemarê ji xwe bilind dikine. Ev rastîki zelale û jîyan ve yekê herroj gav bi gav berçav dike.

Nexwe, meriv dikare li benda wê yekê raweste, ku PKK destur bide ve ditinê? "*Heke PKK xwe bidest nede û bihevrexebatkariyê birêve nebe*" bersiva ve pîrsê eve: Helbet PKK tucaran destur nade!

Ku Tekoşîna Rizgariya Netewî biderivîne li qirexên "tixuban", "heremên tempon" ben avakirin, tê kîjan manê? Çine armancên "heremên tempon"? Ev pergaleke pir pêwîste, ku ji gelek aliyan ve giringe bê bikaranîn û hurkolîn. Tenê ev qas jê re bese ku rewş, berçav bike û eşkere deyne holê: derivandina "heremen tempon" tê ve manê; wê tekoşîna rizgariya netewî ji hêla "qayîşeke spi" bê zivirandin û bi destê hêzên xayîn bê fetisandin, statuya kevnare a dilîtîyê bê ebedikirin, bizava serxwebûn û azadiyê bi leyîstokên bêrumettir bê hilweşandin û gihana gelê me ba ronahiya qurnê (sedsala nu-

jen) bi destê paşverûtiya hundurî û mêtîngeran bêman bê perçiqandin. Kin bêgotin tê mana ku, tekoşîna rizgariya netewî tunekirina xwe biderivîne, û nav pelên dirokê bi rengê gelekî bêşereftir jiyana xwe hunda bike.

Helbet PKK û lawên gelê me yên şoreşger û niştîmanhêz, hetta yek kes ji wan li ser rûyê dinê hene û hetta yek dilop xwîna bedena wan hebe, wê armancên hewqas bêrumet, naderivênin. Wê li hemberê daxwazên bi vî rengî, li berxwê bidin û li berxwe didin jî.

Livbaziya Çalê (Çuqurca) giringîya xwe, behtir ji leşkerî, di ve barê de dide nasdan. Kesbûna mêtîngerîya Tirkên faşist de, li diji plan û keftûlaftên bivî rengî, birêket. Gelê Kurdistan û pêşanga vî geli PKK, berxwedana netewî û şoreşgerî, bilî van dekûdolaban birêve dibin, û van planan diperçiqînin. Li diji xebatên avakirina "heremên spi", "heremên şoreşê yên sohrik" avadikin. Vê yekê bi biryar û têdayikî granbuha datînin holê. Ev yek li ser serê dijmin, mîna derba balyozekê tê peqandin. Brusku, mizgînahiya xwe gihandîye cihê xwe!

Çima kiryara li Çalê? Belê ev pîrseke xwedî têdayîye û ger kin be jî, hewceye bersiva ve pîrsê bê dayin:

Navê Çalê bi Tirkî danîne "Çuqurca". Diroka Kurdistan de, "Çalê" an "Çelê" tê navdan. Çalê navçeki Kurdistanê a diroki û kevnareye. Ji hêla erdnîgarî cihêki stratejîke. Dora ve heremê bi çîyan hatiye xemilandin. Xweruskeki (tabiat) rênedar û asê divê xopanê de heye. Çalê li ser niqtên derbasbûnê yên giring û rêyên li nav çîyan hatiya avakirin. Navçeki kevnare, a idarî û bezirganîyê (tucaretê) ye. Ji hêla çandî, tesîrên biyanîyan li ve derê zexel û siste. Tesîrên biyanîyan, gelek xwe şanî nekirine. Tim û tim niv-muxtarî li vir jîyan bûye. Gelê Çalê, rih û mîrxasiya berxwedana çekdarî, herdem

zinde hiştiye. Niştîyê Çalê amadê tekoşîneke çekdariye. Lê belê hêzên serdestên xweyicîh, bihevrexebatkarî bi her hêzê re birêve dibin. Taybetiyên bêbextî û xayîn, di jiyana xwe de bicîh kirine. Ev hêz îro, bi hemû avahiyan ketine bin kontrola Komara Tirk. Pêwîstîki din a li Çalê eve; ji dirokê ta îro, KT mijul bûye ku, ji ve heremê Tevgera Rizgariya Netewî a li Kurdistanê Bakur û Rojava ji tekoşînê li perçên Kurdistan yên din û cihana derveyî, qutbike û ji vir, tevgera me rabirî û pişangî bike. Lewma KT, li ve dere gelek tîkîli û pêvendi bi hêzên bêbext yên xweyicîh û nijadperestên kevnepereşt re girê daye, karûbarên şirîkî birêve birîye. Belê, ev daxwazên bivî rengî, xwe li Çalê jî bihevre girêdane û hatine bikaranîn. Mîna rind tê biran, daxwaza avakirina "heremekî tempon" li ve heremê û bihevrexebatkariyên li ser ve bîngehê, neqla yekemin li ser serê YNK (Yekitiya Niştîmanî Kurdistan) hat peqandin. Serî de kadroki pêşajo mîna Alî Askerî, bi sedan şervanên YNK, ji hêla tevgerake bin emrê MÎT'ê (Sazumana Îstihbarata Millî a Tirkîye) hatin kuştin. Daxwazên karûbarên îroyîn, hêj wê demê hatibûn danîn.

Berî niha bi çend heftan, me dit ku gavek nuh di ve barê de, hat avêtin. Serekê belediya Çalê Nacit Beg, tevli 2 nunerên serekwezîriya Tirk ku endamên MÎT'ê ne, destpêka miha Mijdarê çun merkeza PDK-Iraq li Rajan û hevpeyvînek bi M. Berzani re pêkanîn. Ji bona avakirina "heremekî tempon" li dora "tixuban", daxwaza bihevrexebatkarîki eşkere pêşneyar kirine. Weke em pê hesiyan, nunerên MÎT'ê jî serekê PDK-Iraq, hin îşaretên pozitif girtine û vege-riyane. Herçuqasî ev hêz, diroka Kurdistan de ji alîki xebatên pozitif bikaranîye jî, ji hêla din jî karûbarên negatîf û rewşeke nebaş carnan daniye holê. Wusa tê fahmkirin ku KT, li ser bîngeha

LİVBAZİYÊN TOLHILDANÊ Lİ DÎJÎ MÊTINGERAN DÎDOMÎN

Bili hemû bikaranînên cunta faşisti Tirkên û zorûzemetiyên demasala zivistanê, livbaziye me yê xweragirtina şoreşvani demajoya bihuri de ji, derbên giran li ordiya mêtînger û tevkarên wê yê sixur xistin û berdewam kirin.

Li bajarên weke Dêrsim, Çapaxçur (Bingol), Amed (Diyarbakır), Mêrdîn, Hezex (Îdil), Mîdyad, Cizira Botan, Êrûh, Şîrnex, Batman û li gelek derûdorên din de livbaziye nuh bicih hatine. Domana van kiryanan de yekitiyên ordiyê û milîsên eşqiya xusarên gelek xedar girtin. Gelek çek û hacetên leşkerî yê dijmin, ketin destê Hêzên Rizgariyê.

ŞÎRNEX-ÊRÛH

1) Roja 25'ê Mijdarê 1985'an Hêzên Şoreşger avêtin ser gundê Biryane, ku nêzîkî navça Şîrnex'ê ye. Li vî gundî, kesekî sixur bi navê Ahmet Biryane û hin tevkarên wî yê milîsên eşqiya çek ji dijmin girtibûn, dakû li dijî şoreşgeran xwe bilivînin. Êriş li dijî van-kesan hat bicihanîn. Belê, çetên ku agahdariya êrişê bûn, bi tîrseke dijwar dest bi parastinê kirin. Eşkiyayên gund, bi bêsimê ilm dan alaya Şîrnex'ê ku qedera niv seet ji gund dure. Alaya Şîrnex'ê bi tîrs û bizdaneke kur, bi hezaran ber, berên ronahî kirinê û gelek rokêt, di hewayê de peqandin; lê encax roja dure karin bigihîjin cihê bûyerê. Şer domana 2 seetan berdewam kir. Gava birek ji çetan revin, hinek ji ketin nava tîrsê, wusa ku, çekên ji dijmin girtin, dîsa li wan vegehrîn.

2) Miha Kanûn'ê 1985'an êrişek çu ser

gundê Zêvê navça Êrûh'ê, 2 noke hatin kuştin, 3 jî brîndar ketin. Ev koma çetan, grêdayê sixur Mihemmedê Hessam'ê ye. Beri niha, rêhevalên Feride (Hanim Yaverkaya), Xelil û Osman bi destê vanan hatibûn kuştin.

DÊRSÎM- ÇAPAXÇUR-AMED

3) Roja 25'ê Tirmih'ê 1985'an Hêzên Şoreşger li gundê Avnik'ê bajarê Çapaxçur'ê derbên xedar li sixur û glikaran xistin. Çendek ji wan brîndar ketin.

4) Roja 11'ê Tebax'ê 1985'an li gundê Dokuzkaya navça Nazmiye sixur û glikar Dursun İnce; roja 14'ê Tebax'ê 1985'an li Dêrsimê gundê Rojna keyê gund, sixur û glikar Kamer Yildiz; û roja 18'ê Tebax'ê 1985'an keyê gundê Axaçpınar navça Ovacık'ê, sixur û glikar Nuri Gül bi mirinê hatin cezakirin.

5) Roja 18'ê Tebaxê 1985'an li mezra Pirajmên navça Piran'ê (Dicle) şereki çekdari çebû. 2 leşkerên dijmin brîndar ketin.

6) Roja 20'ê Tebaxê 1985'an li gundê Qendam'ê (Yeni Soxut) navça Ovacık sixur û glikar Ali Taş; roja 28'ê Tebax'ê keyê gundê Pulês'ê navça Mazgirt'ê, sixur û glikar Hasan Çelikdemir bi mirinê hatin cezakirin.

7) Êlûn 1985'an li qopaniya (Nahiye) Yedisu navça Kixî sixurê kevneperest Mehmet Yazıcı, ku tevgera faşist sazîdikir, bi mirinê hate cezakirin.

8) Roja 2'ê Êlûn'ê 1985'an Mala keyê gundê Ricik navça Karliova hat bombeki-

rin. Evi kesi berî nihan, gliya şoreşgerên binavên Mehmet GÜLER û İ. Hüseyin BİLGİN kiribû.

9) Komeke ji têkoşerên HRK, roja 30'ê Cotmihê 1985'an li dora navenda Dêrsimê keminek vegirtin. Ji 9 minibus û jîpan, ku derketibûn operasyonan, 2 minibus û jîpek ketin hefkê. Rûdanê de bi kêmasî 9 polis hatin kuştin an brîndar kirin.

10) Roja 4'ê Kanûn'ê 1985'an li gundê Feinten navça Xani sixur Hemo bi mirinê hate cezakirin.

11) Destpêka miha Çilê 1986'an li dora Rostan li Dêrsimê livbaziyekek pêkhat. Serleşkerê (başçawuş) û 2 serbaz hatin kuştin. Hin leşkerên dijmin ji brîndar ketin. Tu xusar an hundabûnên ji şoreşgeran çenebû.

BATMAN-MÊRDÎN

12) Miha Çilê 1986'an li navenda bajarê Batman'ê kiryarek pêkhat. Rûdanê de 2 polis û sixurek hatin kuştin.

13) Domana hin mejûyan de bajarên mina Mîdyad, Hezex û Kiziltepe hatin vegirtin. Hedefên vegirtina bajaran bêhtir hedefên konevanî bûn. Hin rabe (numayiş) pêkhatin.

14) Herwusa, mina em tégihîştinê li dora bajarên Nusaybîn, Cizira Botan ûhw... nivê miha Çilê de, hin kiryanên referê bikarhatine. Domana mihên zivistanê de ji, livbaziye me yê rizgariya netewî bi hemû hima xwe berdewam dikin û dijmin bêhtir nêzîkî hilweşandina xwe dibe...

★ ★ ★

vê rewşê dixwazê xebatekî serhişk bimeşîne, daku ev hêz bibe brîneke reş û bela serê gelê me. Helbet, rastiya ku wê hêzê li pêşberê daxwazên KT dike nav rewşeke hevqas melûl û belengaz, gunehên wê hêzê bixwene!

Lê belê em ji bona xatirê lawên mazlum yê gelê me, ji bona xatirê pêşmergên gelê me yê qehreman ku nav refên van hêzan cihê xwe girtine; û ji ber ku baweriya me li derheqê jîyan û kovanên van lehengan tame û ji ber ku baweriya me xweş pê te ku eşqa van mîrxasan li dermafê serxwebûn û azadiyê jidandîye, dîsa banga xwe li wan hêzan dikin û dibêjin:

Partiya me bi bilindkirina

têkoşina xwe û bi kiryanên li Kurdistana Bakura Rojava pêkani, qinyad û biryara xwe li dermafê rizgariya netewî, li dermafê yekitiyê hevkarîya gelê me li ser bingehêki pêşveçûyî, dani holê. Bêrî, hêvî û baweriya xwe zelal da nasdan. Ev livbaziye, perê ji bersiva zoriyên paşverû ne û redkirina daxwazên avakirina "heremên tempon"ê. Tevgera me bi livbaziye xwe îspat kiriye ku, wê heyfa xwina hatî rijandin ji bistêne. Tevli van rastiyan, Partiya me hertim amadeye ku, van hereman giş bihevve, biqulîbêne zemîna yekitiyê hevkarîya gelê me. Eşkere dike ku, daxwazên

her-dû rejimên faşist yê li derheqê wê heremê, girînge bi hişkî bîn redkirin. Ger ev hêz, pêşîde PKD-Iraq û CUD, xwe bi rengê pêşveçûyî welatperwer û şoreşger didin nasdan, hingê pêwîste pişt û mil bidin xebat û berxwedana Partiya me. Em dibêjin girînge em, destên biratiyê dirêjî hev bikin. Lê belê heke ev hêzên hanan, hêj li derheqê pêwendiyên bi KT re û di meylên xwe yê negatîf de îsrar bikin, em êşkere dibêjin, ev yek ji hêla me nikare bê derivandin û encamên rewşekî wusa wê pir tahl û xedar bin. Gelê me û Partiya me, meyleki bivî rengî bi

nîfrîn protesto dikin; heke xebatên di wê barê de hêj ji berdewam bikin, wê gelê me baş zanibe, van hêzan ji paşî û singê xwe durbike, û hetta jê te durve bavêje!

Li dora agirê ku Partiya me dadaye û li dora gava şoreşgerî ku Partiya me daye destpêkirin; gelê me ê welatperwer ku ji nihan ve xwe kiriyê yek, yekitiya xwe a têkoşinê behtir xurtbike!

Li dijî herbabê xebatên bêrumet ku kaniya wan komara Tirk a faşiste û qesda hebûna me û têkoşina me dikin, bi hemû him qudreta xwe li ber xwe bidin û xwe ragirin!

***Wê Serfirazî ê Gelê Me Be, Ku Bin Pêşengîya PKK û Di Nav Refên ERNK de xwe dike yek û berxwe dide!**

DERÎYÊ ZÎMANÎ

Amadekar Cankurd

(Nêrza û Mêza- Nêr û Mê)

1- Her tişteki bê can (bê rewan) em dikarin
Nêr an mê bijmêrin, wek:

Mal a min an Mal ê min
Hêv a zer an Hêv ê zer
Gava em bi rengê (Mê) xweyabikin,
navê wê (Mêza yê neduriste).
Lê gava bi rengê (Nêr) xweya be, navê
wî (Nêrza yê neduruste).
û weke em dibihîsin, emê lêvbikin:
Kurd hemî dibêjin (Mala me) lewre
emê wilo bibêjin, lê -bê guman- ne
şase gava em bibêjin: Malê me; ji ber ku
(mal) û her tişteki bê can, ne Nêre û ne
ji Mê ye.

Şanik: Hinek Kurd gotina (malê min)
weke gotina (Heyîna min) dizanin.

2- Navê Nêr bi hatina tîpa (ê) (î) tê naskir-
rin, wek:

Kerê me diçêre Kerê reş
Ker î diçêre Kerî birçiyê
Ker bibe çêrê

3- Navê (Mê) bi hatina tîpa (a) û (ê) tê
naskirin, wek:

Ker a me diçêre Ker a reş

Ker î diçêre Ker a reşe
Kerê bibe çêrê
Em di vir de dizanin, ku ker mê ye.

4- Celebê gişt (Bê layî) (Neutral):

di Kurdî de celebê bê layî (bê ali) (Com-
men gender) heye û ji herdu celebên re
tê, wek:

Endizyar ê rêyan Endizyar a rêyan
Berber ê mêran Berber a jinan
Şagirt ê terzî Şagirt a terzî ...H.D.

5- Di bangê de em dibêjin:

Kuro! Lawo! Méro!
Kurdno (Kurdîno)!
Mêrno! hevalno!
Ji navê Nêr re em bi tîpa (O) dixemli-
nin, gava tek be û gava kom be bi tîpên
(N û O):
Kurdno û Méro
Jiné! Keçê! Dotê!
Jinino! keçino! Dotino!

Dot (Qiz)
(Kurd dibêjin: dayê bibîn, dotê werin.)

Em dibinin; ku navê Mê ji weke navê

Nêr, di bangê de, bi hatina (O) di
dawiye de gava tek be û bi hatina (No)
di dawiyê, gava kom be, tê xemilandin:
Keçino û Dotino.

6- Em dikarin (dikarin) Nêr û Mê, di
navên (Dumil) de, bi hatina pirtikên
nemaz derxînin, Wek:

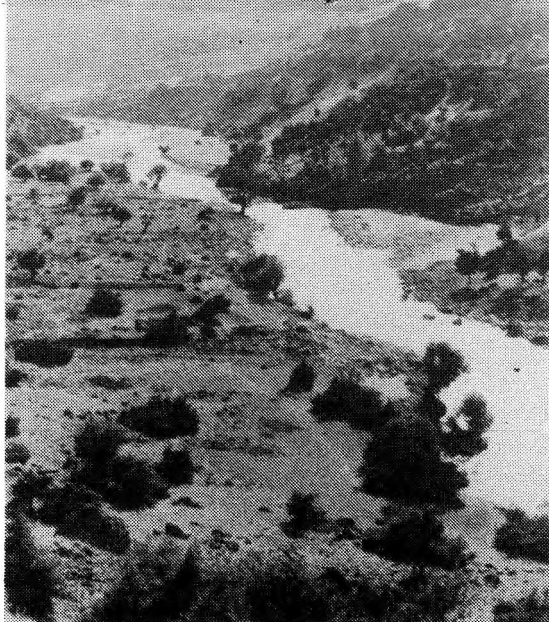
Dot+Mam=Dotmam (Mê)
Kur+Mam=Kurmam (Nêr)
Pis+Mam=Pismam (Nêr)
Bej+Jin=Bejin (Mê)
Bej+Mêr=Bejmêr (Nêr)... ûhw.

7- Di nişandanê de (Nêr û Mê) heye, wek:

Vi kuri gotiye
Vê keçê gotiye
û celebê bê layî (Neutral-Common) di vir de
heye, wek:
Vi şagirti gotiye
Vê şagirtê gotiye
û Nêrza yê nedurust û Mêza yê nedurust ji
di vir de hene, wek:
Vi keviri ji vir bibe
Vê masê ji vir bibe.

û dema xatirê we heya careka din...

(Diyariye bo xebatkarên ku di va dema
reş de, li gund û bajarên Kurdistanê
xebata xwe bo serxwebûn û azadiya
welatê xwe berdewam dikin.)

Canfîda

*Ey Dêrsimî... Ey Dêrsimî!
çî rewşe ev heya niha?*

*Em cot dikin, em avdikin
bi roj, bi şev... nîne buha
Tev çûne jor, bi hêz û zor
Em mane bindestên gura
Aza dibin, serdest dibin
gelên cihan, hemî bira*

*Ey Dêrsimî, ey Dêrsimî!
çî rewşe ev heya niha?*

*Welat birin, parçe kirin
Zincîr xistin destên me da
bizin birin, arvan birin
tişteka nema mala me da
dijminê me, bavkujê me*

rûniştiye gundê me da

*Ey Dêrsimî, ey Dêrsimî!
çî rewşe ev heya niha?*

*Kanî tiving? Xencera şeng?
Hevalê te mane kuda?
kanî Remo? kanî Cimo?
civîn heye gundê te da
Ey xurtino! Hevalino!
herdem bijîn dilê min da
Hevre bêjin, çî mêt û jin:*

*Ey Kurdistan! me canfîda
ey Kurdistan me canfîda...
Me canfîda...*

Cankurd 1984

Baştarafı Son Sayfada

kin bir faaliyetlilik göstermekte, ancak silahlı bir mücadele için koşulların elverişli olmadığı düşüncesini savunmaktaydı. Küçük-burjuva radikal güçler ise, daha erkenden harekete geçerek silahlı eylemlerini başlattılar. Öğrenci önderlerinden Fidel Castro, etrafında topladığı 150 kadar gençle eyleme geçecek, 26 Temmuz 1953'de Santiago şehrindeki Moncada kışlasını bastı. Eylem, halk arasında büyük bir coşku yarattı, ancak yönetimin şiddeti karşısında başarısızlıkla sonuçlandı. Eylemcilerin birçoğu öldürülürken, geriye kalanlar ise tutuklanarak ağır hapis cezalarına çarptırıldılar. Tutuklananlar arasında hareketin önderlerinden Fidel Castro da bulunmaktaydı.

26 Temmuz hareketi de denilen bu eylemden sonra, Küba'da içten içe kaynaklı toplumsal muhalefette ciddi bir hareketlilik görüldü. Muhalefetin giderek artması karşısında varlığını tehlikede gören Batista diktatörlüğü, daha ılımlı bir yönetim tarzı tutturmaya çalıştı. Bunun için seçimleri gündeme koydu. Halkın yoğun tepkisini çeken Moncado baskıncılarının tutukluluk haline de son vererek Fidel Castro ve arkadaşlarını serbest bıraktı. Böylece kendisini kitlelere kabul ettirmeye çalışmaktaydı.

Fidel Castro ve arkadaşları geçmiş pratiklerinden ve tutuklu buldukları süreçten çıkardıkları dersleri toparlayarak yeni hazırlıklar içerisine girdiler. Ülke içinde gerekli zemin olmadığından yurtdışına çıktılar ve Meksika'ya giderek sıkı bir askeri eğitim gördüler. Che Guevara adlı Arjantinli doktorla burada tanışarak onu da saflarına kattılar. Hazırlıklarını tamamlayan gerilla grubu 24 Kasım 1956'da Granma adlı bozuk bir gemiyle Küba'ya geri döndü. Fırtınaya tutulduklarından başta planladıkları şekilde sahile çıkamayan gerillalar, Batista yönetiminin kara ve hava saldırılarıyla karşılaştılar. Bu ilk saldırıda 82 kişilik gruptan sadece 12'si sağ kurtulabildi ve onlar da Sierra Maestra dağlarına çekilmek zorunda kaldılar. Bu olay kısa sürede Küba'nın her alanında duyulduğundan, Batista yönetimi Fidel Castro'yu

öldürdüklerini açıkladı. Böylece kitlelerin umudunu kırmaya çalıştı. Ancak kısa süre sonra New York Times adlı Amerikan gazetesinin gerillalarla yapılan bir röportajı yayınlaması üzerine, Batista yönetiminin yalan propagandası anlaşıldı.

Gerçekleştirilen yaygın eylemlerle mücadele safları hergün daha da güçlenerek emekçi kesimden her sınıf ve tabakanın desteği alınmaya başlandı. Özellikle de köylülük aktif destek sunmaktaydı. Gerillalar da savaş içerisinde hergün daha da bilinçlenerek kuracakları geleceği tanımayla başlıyorlardı. Yayılan savaş giderek şehirlerde de geliştirilmeye başlandı ve ülkenin dört bir yanında gerillanın başarılı hareketleri duyuldu. 1958'e gelindiğinde artık iki ayrı geniş savaş cephesi kurulmuştu.

Che Guevara ve Raul Castro'nun kumanda ettikleri her iki cephede bir yandan halk savaş geliştirilmekte, bir yandan da hareketli gerilla mücadelesi yürütülmekteydi. Demokrat ve sosyalist güçler de yürüttükleri propaganda çalışmalarıyla mücadeleye aktif destek olmakta; şehirlerde işçi sınıfı ve küçük-burjuva sınıf ile milli burjuvazinin de yönetime karşı güçlü muhalefetini oluşturmaya çalışmaktaydılar. Yönetimin temelleri şiddetle sarsılmaya başlamıştı. 1958 sonlarında Küba genelinde güçlü ayaklanmalar artık an meselesi olmuştu. Yönetim, varlığını sürdürmeyeceğini anlayınca diktatör Batista ülkeyi terk ederek Amerika'ya sığındı. 1 Ocak 1959'da Küba'da devrimin zafere ulaştığı ilan edildi.

Devrimin zafere ulaşmasının ardından yeni yönetimin oluşturulması, ABD'nin yarattığı sömürü sisteminin dağıtılması ve yerine bağımsız bir ülkenin yaratılması sorunu kendisini dayattı. Yönetime seçilen Fidel Castro ve kabinesi, yasalarda bir takım değişiklikler yaparak Batista ve dostlarına ait olan toprakları kamulaştırdı. Ardından da **Toprak Reformunu** yürürlüğe koyarak topraksız olanlara toprak dağıttı. Bu ilk girişim, oldukça olumlu bir etki bıraktı. Halk kitleleri yönetimi aldığı her yeni kararı büyük bir coşkuyla karşılamaktaydı. Kısa süre içerisinde

yol, okul, hastane vb. milli refahı arttıran tesislerin inşa edilmesi, ABD'ye ait olan toprakların da devletleştirilmesi, posta ve elektrik fiyatlarının ucuzlatılması ve sonuçta da konut reformunun çıkarılması gibi girişimler de güçlü kitlese bir desteğe dayanmaktaydı. Bunların yanısıra yeni birtakım yasalarla basın özgürlüğü getirildi ve fuhuş, vb. toplumsal hastalıklar yasaklandı.

Devrim hükümetinin bu güçlü çabalarına karşılık, ABD de boş durmuyor, CIA'yı devreye sokarak karalama propagandasını başlatıyordu. Yönetimin komünist olduğunu ve şimdilik yapılan şeyler iyi olsa dahi, sonunda komünizme gidileceğini propaganda ederek güveni sarsmak istiyordu. Bir yandan da karşı-devrimci silahlı birlikleri örgütleyen ABD, yönetime karşı saldırılarında başarılı olamadı ve bu silahlı birlikler bizzat halkın baskısı karşısında dağıldılar. Devlet başkanlığı görevini yürüten Urrita ise ABD'nin ürkütülmemesi düşüncesini savundundan halkın yoğun tepkisine hedef oldu ve istifa etmek zorunda kaldı. Yönetim boşluğunu doldurmak için yapılan seçimlerde Fidel Castro ezici bir çoğunlukla devlet başkanlığına seçildi.

Bu dönemden itibaren Küba'ya karşı açıktan cephe alan ABD emperyalizmi, bu ülkeye hiçbir yardım yapmayacağını ve ekonomik yaptırım uygulayacağını açıkladı. Diğer yandan ise askeri saldırılar düzenleyerek tehdit etme ve gözdağı verme taktiğini izlemekteydi. 1959 Haziranında uçaklarla Küba üzerine bomba yağdırması da aynı taktiğin sonucuydu. Genç Küba hükümeti, ABD'nin saldırılarına karşı ülkesini korumak amacıyla, dış ülkelerden silah ve uçak almak için girişimlerde bulundu. Ancak ABD diğer kapitalist ülkelerin bu ülkeye silah vermesini de engellemekteydi. Ekonomik ve askeri yönden Küba'yı çökertmek ve kendisine yeniden bağımlılaştırmak isteyen ABD emperyalizmi, tüm Latin Amerika'yı olduğu gibi, bu ülkeyi de kendi öz malı saymaktaydı.

Oldukça zor bir durumda olan Küba'ya dost elini uzatan tek ülke SSCB oldu. Buraya şeker karşılığında petrol ve diğer

endüstri mallarını vereceğini belirten SSCB'nin hemen ardından diğer sosyalist ülkeler de ekonomik ilişki geliştirmeye başladılar. Bu ilişki giderek daha üst boyutlara ulaştı ve sosyalizm, emperyalizmin saldırılarına karşı Küba'yı savunma görevini de üstlendi. Bu arada Küba yönetimi de izleyeceği ekonomik-politika ve siyasete bir yön verme çabasına girilerek, ülke genelinde bilinçlenme kampanyasını başlattı.

Küba'nın sosyalizme geçişi ABD'nin politikasını alt-üst etmişti. Artık hiçbir yöntemin etkili olamayacağını kavrayan ABD yönetimi, bu ülkeye açıktan bir saldırı düzenledi ve Nisan 1961'de **Domuzlar Körfezi Çıkartması** olarak bilinen askeri çıkartmayı yaparak fiili saldırılarını başlattı. Ancak bu ilk girişim büyük bir bozgunla sonuçlanınca, ABD geri çekilmek zorunda kaldı. Sovyetler Birliği ABD'yi uyararak, böylesi saldırıları bir daha tekrarlamamasını belirtti. O tarihten sonra ABD, tehditlerini sürekleştirmesine rağmen, fiili saldırılarda bulunamadı ve kendi arka bahçesi olarak gördüğü Küba, tutarlı bir politikayla adım adım sosyalizmi inşa etmeye başladı.

Kısa süre içerisinde oldukça büyük bir mesafe kateden Küba halkı, diğer ezilen dünya halklarının da baş destekçisi haline geldi. Fidel Castro'nun kararlı politikasıyla uyum içerisinde inşa edilen sosyalizm, bir daha da sökülmemek üzere yerleştirildi. Coğrafya ve nüfus olarak oldukça küçük olmasına rağmen, emperyalizme karşı güçlü bir odak haline gelen Küba'yı, ülkemiz açısından da güçlü bir örnek olarak benimsemekteyiz. Güçlü önder Fidel Castro'nun kişiliğinde somutlaşan militan sosyalizmi ülkemize de yerleştirebilmek, ulusal bağımsızlık mücadelemizi böylesi güçlü temellere oturtabilmek için bu ülkenin savaşımını derinliğine kavramayı gerekli görmekteyiz.

27. yıldönümünü yaşayan Küba Devrimi, halkımızın mücadelesine ışık tutmaya devam etmekte, militan sosyalizmin güçlü örneği olarak savaşımımıza en üst düzeyde katkıda bulunmaktadır.

KÜBA HALKININ EMPERYALİZME KARŞI TAKINDIĞI KARARLI TUTUM MÜCADELEMİZİN YOLUNU AYDINLATIYOR

Küba, ABD'nin arka bahçesi denilen Latin Amerika ülkeleri içerisinde en küçük yüzölçümü ve nüfusa sahip olan ülkelerden birisidir. Oldukça küçük topraklara ve nüfusa sahip olmasına rağmen, yüzyıllarca işgalci güçlere karşı direnen Küba, tüm dünya halklarının saygı ve sempatisini kazanmayı hak etmekle birlikte, sosyalizmi inşa etmede gösterdiği sebat ve başarılarla da dünya halklarına örnek bir ülke durumuna gelmiştir. Büyük enternasyonalist savaşçı Che Guevara ve Fidel Castro gibi güçlü önderlerin yoğun çabasıyla ulaştığı bu seviye, Küba'yı dünya ezilen halklarının da önemli bir dayanak merkezi haline getirmiştir. Dünya halklarının başbelası olan ABD emperyalizminin Latin Amerika üzerinde kurmak istediği sarsılmaz ve sonsuz saltanata ölümcül darbeyi vuran Küba Devrimi, girdiği her yeni yaşında üstlendiği sorumluluğun da bilincinde olarak daha da güçlü adımlar atmaya devam etmektedir.

Küba halkının emperyalizme ve onun yeni sömürgecilik sistemine vurduğu darbe, II. emperyalist paylaşım savaşından sonra sömürgeci ve işgalci güçlere vurulan ilk önemli darbe olması itibarıyla oldukça belirgin bir yere sahiptir. Bir avuç Kübalının önce İspanyol sömürgecilerine, daha sonra da ABD emperyalizmine karşı verdiği görkemli mücadele, insanlığın bağımsızlığa olan tutkusunun da en güçlü örneklerinden biri olmuştur. Medeniyet adı altında bu alanı işgal ederek tüm zenginliklerini talan eden İspanyol sömürgecilerine hiçbir zaman boyun eğmeyen Küba halkı, kendi öz benliğini koruyarak, ülkesine sahip çıkmış ve talancı güçleri hiçbir zaman rahat hareket ettirmeyerek, bu topraklardan çekilmesini sağlamıştır. Her onurlu halkın göstermesi gereken bu direniş, sonuçta her Kübalı insanın tek istemi

olan özgür Küba şairinin gerçekleşmesini de beraberinde getirmiştir.

1492 yılında İspanyol denizcilerinin gemilerle Büyük Okyanusu aşarak geldikleri Latin Amerika sahilleri ve Küba adası, o tarihten sonra daha ileri bir ekonomik ve sosyal yapıya sahip olan İspanyolların kolonisi haline geldi. Kölelik sistemine dayalı olarak yaklaşık iki yüzyıl egemenliklerinde tuttukları Küba'yı 1700'lerde İngiliz sömürgecilerine devreden İspanyollar, daha sonra yeniden burada hakim güç haline gelmişlerdir. Çok çeşitli yeraltı ve yerüstü zenginliklerine sahip olan bu adada, saltanatlarını kalıcılaştırmak için Hıristiyanlığı yayan İspanyollar, dini kullanarak halkın köleleştirilmesini sağlamış, en küçük bir kıpırdanışı dahi kanla bastırmaktan çekinmemişlerdir.

1800'lerden itibaren diğer Latin Amerika ülkeleri İspanyollardan bağımsızlıklarını almalarına rağmen, Küba'daki kölelik bağları devam etmiştir. Ama hoşnutsuzluk ve başkaldırıları da giderek büyümüştür. İlk defa 1819'da Küba'daki İspanyolların önderliğinde başlatılan ayaklanmadan sonra Küba isyanları ülkesi haline gelir. Kapitalizmin serbest rekabetçi dönemine tekabül eden bu ayaklanmalar sürecinde, önderlik daima İspanyol burjuvalarının elinde olmuştur. Bu isyanların en büyüğü 1868'de zengin bir İspanyolun önderliğinde başlatılmış ve 10 yıl sürmüştür. Oldukça kanlı bir şekilde bastırılan bu isyandan sonra, bağımsızlık ve özgürlük kavramları Küba halkının belleğine bir daha silinmemesine kazanmış ve yüzyılların sömürgeci olan bu ülke artık istilacıları barındırmak istememiştir. Aynı yüzyılın sonlarında görkemli bir mücadele başlatan ve kendisini tümüyle Küba'nın bağımsızlığına adan, Jose Marti adlı şairin mücadelesi dünyanın birçok alanında Küba'nın

nın tanınmasına ve savaşımının desteklenmesine önemli oranda katkıda bulundu. Jose Marti'nin önderliğinde başlatılan büyük ayaklanmayla İspanyol istilacılar tüm güçleriyle saldırıya geçmelerine rağmen önemli bir aşama kaydedildi ve 1898'de özerklik elde edildi.

Daha ayaklanmanın sürdüğü dönemde buradaki yatırımlarını koruma bahanesiyle bazı tedbirler alan ABD, büyük bir savaş gemisini Küba önlerine getirdi. Ancak kısa bir süre sonra bu gemi bilinmeyen nedenlerle infilak etti. Bunun üzerine ABD, olaydan İspanya'yı sorumlu tutarak savaş açtı. Savaşta ABD galip gelince yapılan bir antlaşmayla 1898'den itibaren Küba ABD'nin denetimine girdi. ABD emperyalistleri kendileri açısından oldukça stratejik bir öneme sahip olan bu adadaki hakimiyetlerini kalıcılaştırmak için göstermelik bir demokrasiyi yürürlüğe koydular. Tekeller bir yandan çeşitli yatırımlarla zenginlikleri işlemeye başlarken, bir yandan da "toprak tazminatı" adı altında çıkarılan bir yasayla tüm adanın tek hakim gücü haline geldiler. 1925'lerde artık Küba'nın herşeyi ABD tekellerinin denetimine

girmişti. Denetimi sağlamak amacıyla işbaşına getirilen Gerardo Machado adlı diktatör ise, düzene karşı en ufak bir kıpırdanışı dahi kanla bastırarak hakimiyet sürdürmekteydi. Aynı süreçte kurulan Komünist Partisi ve diğer demokratik güçler, ülke genelinde eylemler ve direnişler başlatarak diktatörlük yönetimini yıkmayı başardılar. Kahrolsun Yankee emperyalizmi sloganlarıyla hareket eden eylemciler, kısa sürede halkın büyük bölümünün de desteğini aldılar. Yeni hükümet radikal ilkeler doğrultusunda hareket ederek, "toprak tazminatı" kanununu kaldırmak isteyince, ABD ordu içindeki işbirlikçilerini harekete geçirecek bir darbe yaptırdı. Hükümet başkanı öldürülerek yerine işbirlikçi bir hükümet kuruldu. İkinci Dünya Savaşı sonrasına kadar çok sayıda hükümet değişikliği yapılmasına rağmen istikrar sağlanamadı ve Küba, savaş sırasında da oldukça ağır koşullar yaşadı.

Milli burjuvazi ve küçük-burjuvazi bu çöküşün önüne geçebilmek için siyasette etkinlik sağlamaya çalıştılar ve kurdular. "Ortodoks Partisi"nin ilkelerini belirleyerek, seçimlere hazırlandılar. 1951 yılında ülkedeki komünistlerin de desteğini alan Parti, kısa sürede geniş kitlesel bir potansiyele sahip oldu. ABD emperyalistleri kendi çıkarlarıyla çelişecek bir iktidarı yönetime getirmekten kaçındıkları için, Batista'yı yeniden devreye sokarak 10 Mart 1952'de (seçim arefesinde) darbe yaptılar. Anayasa yasaklanarak meclis dağıtıldı. Komünist Parti yasadışı ilan edildi.

Batista'nın yönetime yeniden el koymasından bir avuç burjuva dışında tüm sınıf ve tabakaların hoşnutsuzluğu giderek büyüdü. Muhalefet hergün daha da güçlenerek ilerlemekteydi. Komünist Partisi de halkı ayaklandırabilmek için et-